

ZÁSLUŽNÁ MEDAILLE

2 krát

vyznamenáno
ve Vídni 1903.

Dem
Verdienste

ZÁSLUŽNÁ MEDAILLE

Lidové lékařství

Sestavení

vyzkoušených a osvědčených
domácích a léčivých prostředků.

CENA
K 2,70

www.Scanzen.cz

==== Lidové ==== Lékařství

s přílohou:
barevná tabulka rostlin.

— Sestavení —
vyzkoušených a osvědčených
domácích a léčivých
:-: prostředků. :-:

Dle osmého, značně zlepšeného
a rozšířeného vydání přeložil
Dr. B. Z.

— Říjen 1910. —

—
Nakladatelství »Uranos«
ve Fuerth, Bavory.

První vyznamenání!

Při

VÁNOČNÍ VÝSTAVĚ

v Květinových síních c. k. zahradnické společnosti ve Vídni 1903

Všecka práva vyhražena.

:: Patisk zakázán. ::

byla spisovateli
»Lidového lékařství«

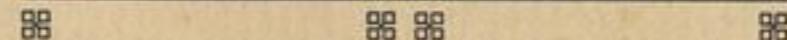
E. Löfflerovi

přiznána první cena.

Do příslušné listiny možno nahlednouti
u nakladatelství »Uranos« ve Fuerth
Bavory.

Druhé vyznamenání!

Předsednictvo Rakouské společnosti
pro kuchařství, výživu a
:: domácí hospodářství ::

ve VÍDNI 1903

přiznalo spisovateli
»Lidového lékařství«

E. Löfflerovi

záslužnou medaili.

Do příslušné listiny možno nahlednouti
v nakladatelství »Uranos« ve Fuerth
Bavory.

www.Scanner.cz

Obsah:

Koření, po případě rostliny, choroby ženské, choroby dětské, potraviny, lázně, oděv, pěstování těla, kůže, vlasů a nohou, povšechné o chorobách, domáci lékárna, vysvětlivky modelů a seznam věcný.

POZNÁMKA.

K této knize možno obdržeti dle přání rozkládací model
— »Lidské tělo« —
(muž nebo žena).

Cena jednoho modelu: 60 feniků = 70 h =
70 ct. = 30 kop.

Nakladatelství.

www.Scansen.cz

Račte přesně zkoušet!

Doporučuje se samo sebou.

Předmluva.

Účel této knihy nepotřebuje asi žádného dlouhého výkladu. Kniha ta má být malým ukazovatelem jak rodině, tak i jednotlivci a má poučiti čtenáře o upotřebení rostlin a látek rostlinných za prostředky léčivé. Kniha jest sestavena prakticky a přehledně a neobsahuje jinak rozvláčných pojednání, které bývají laikovi jen nesnadno srozumitelnými.

Ve venkovské domácnosti a všude tam, kde nelze lékařské pomoci obdržeti v každý čas, kde běží o náhodu nebo dočasnou nevolnost, má »lidové lékařství« sloužiti za rádce. Pest्रý arch rostlin, připojený ke knize, má každému umožniti, aby si osvojil také potřebné vědomosti o neznámých mu snad ještě léčivých rostlinách, kořeních a houbách i o jedovatých.

O příznivém přijetí této knihy v rodinách svědčí skutek, že v poměrně krátké době bylo prodáno 70.000 výtisků. Nynější (osmé) vydání bylo značně rozšířeno a zlepšeno. Při levné ceně jest každé rodině a každému jednotlivci umožněno knihu tuto si zakoupiti.

Račte laskavě knihu tuto v kruhu svých přátel a známých dále doporučovati, aby byla také uvedena tam, kde dosud není ještě známa.

Pokyny k dalšímu zlepšení i připadné opravy se vděčně přijimají.

Vydavatelství.

Úvod.

Jest mnoho malých chorob a nevolností, ku kterým nemocnému nebo jeho okoli nezdá se vždy nutným povolati lékaře. Místo lékaře přibíráme pak na radu svou zkušenost a osvědčené prostředky domáci, ale jest nutno znati i upotřebení těchto, abychom jich mohli použiti s prospěchem. Také při vážnějších chorobách možno zručným a účelným použitím domácích prostředků zmírniti bolesti a při dobrém, rozumném větrání světnic a při naprosto nutné, každé chorobě přizpůsobené dietě dociliti opětného uzdravení.

Při tom však neočekávejme, že jen jednou použitý prostředek domáci ihned přinese úspěch u těžkých chorob, k tomu jest nás organismus přes veškerou svou zdánlivou prostotu přece příliš složitým následkem toho, že všecky orgány do sebe zasahuji. Nedostavovalo-li by se přes správné upotřebení prostředků těch žádné zlepšení, nutno ovšem přivolati lékaře.

Kniha tato sleduje předevšim ten účel, aby byla čtenáři rádcem při nahodilých nevolnostech a lehčích chorobách, jak se daji tyto zhojiti vhodnými prostředky. Aby to bylo možná co nejpohodlněji, jsou mnohé léčivé bylinky a jedlé houby přesně dle přírody vyobrazeny na přiložené tabulce rostlin, jichž cenu zná ten, kdo při dnešních poměrech hospodářských nesmí býti nemocen, neboť nemoc má bohužel za následek pro mnohé dlouho trvající neschopnost ku práci a hospodářské poškození.

Za účelem, všem lidem býti upřímným, milým přitelem, bylo sestaveno toto »Lidové lékařství«.

Dbá-li čtenář této knihy poněkud na své blaho tělesné, odříká-li se nadměrného požívání alkoholu a kouření, varuje-li se dívka, nastávající matka, nadměrného stahování žeber a žaludku, dbaji-li všichni lidé na čistotu svého těla, prádla, oděvu, lože, obydli a místností pracovních, dále na rozumnou výchovu dětí, tu se při všech nepředvidaných, ještě nevyskytnuvších nevolnostech kniha tato hojně osvědčí svými pokyny.

Nutno dbátí toho, aby se tuto uvedených prostředků domácích uživalo správně a aby jich nebylo upotřebováno příliš často nebo příliš silně, neboť nemaji to být »koňské léčby«; tyto by tělo poškodily a také chorobu by zhoršily.

V této knize vyjmenované rostliny léčivé mají následkem svých součástí zcela rozdílné účinky v lidském organismu i musí tudíž být péčlivě voleny a přizpůsobeny stávajícímu stavu chorobnému; ku příkladu čaj z máty peprné nemůže nikdy být prostředkem proti zánětům očním. V rostlinách obsažené kyseliny, jak asi všeobecně jest známo, rozpouštějí a uvolňují chemické sloučeniny v lidském těle. Obsah vápna v rostlinách jest nezbytně nutným ke stavbě naší kostry. Rostliny obsahují dále bílkovinu (hlavní látku pro naši výživu), síru, fosfor, železo, kyselinu křemičitou a t. d. Vše to slouží ke stavbě, vzrůstu a obnovování našeho těla a právě proto máme my, jakožto produkt přírody, při svých chorobách v prvé řadě opět pomocí hledatí u produktů přírody, u rostlin, z jichž součástí jest náš organismus zbudován.

Rostliny a části rostlin

a jich upotřebení k čaji (odvaru), výtažku, šťávě nebo práškům při nejrůznějších vnitřních a zevních chorobách a příhodách.

Aloë.

(Prostředek počistující žaludek a střevo.)

Aloë jest krásná rostlina, domovem v horkých krajinách (v Africe), rostoucí divoce v jižních zemích evropských, kdežto u nás bývá často pěstována jako květina pokojová a dobré se ji při tom dařívá. Jako taková bývá dosti otužilou a málo citlivou vůči zimě, neboť, ač jest pravým dítetem tropickým, dovede se velice dobré přizpůsobiti rozdílným teplotám. Kvete v měsíci červnu. Rourovité květy vyzářují do žluta a oranžově žluta a tvorí podlouhlý hrozen. Stonek dosahuje výšky 2 stop. Tmavozelené listy jsou tlusté, dužnaté a velmi šfavnaté. Nařízneme-li list, vytéká neb odkapává brzy tmavozelená, olejová šláva. Tato obsahuje jako hlavní součásti neobyčejně hořkou látku extraktivní a pryskyřici, která činí ji tak lepkavou. Tato šláva skrývá také v sobě specifické léčivé vlastnosti rostliny té. Dlouhé listy jsou při spodině stonku seskupeny růžicovitě. Chut rostliny té jest velmi hořká a záparach zvláštní, odporný. (Srovnej na tabulce rostlin vyobrazení.)

Celeď rostlin aloových má celé množství druhů, které všecky více nebo méně poskytují zminěnou šlávu aloovou, zvanou krátce »aloë«. Za tím účelem se

rozřezané listy vylisují, šfáva vylisovaná se pak za-
hřátim zbaví látek bilkovitých a odpaří se do husta.

K účelům léčebným užívá se aloë přímo jako do
husta odpařené šfávy, jako prášku aloového a jako
tinktury aloové, která se prodává v lékárnách.

Aloë působí velmi energicky na orgány pobřišku,
zvláště na střevo, počistuje žaludek a střeva.
Používá se ji především jako projímového prostředku ve
případech úporné zácpky a zleněné stolice, ve
kterých se jinak používá více nebo méně odporného
oleje ricinového. Jedna nebo několik málo kapek
aloové tinktury, kterou pro její velkou hořkost nutno
silně zřediti vodou, stačí k docilení stolice. Aloový
prášek v dávce 1—2 krát na špičku nože svařený ve
 $\frac{1}{4}$ litru vody, působi také silně projímově. Jako důle-
žité amarum (hořká látka) posilňuje aloë podobně jako
jiné hořké prostředky žaludek a v jistých případech
povzbuzuje chuf k jidlu. Svým povzbuzujícím a pro-
jimavým účinkem, jaký má aloë na žaludek, střevo a
zároveň na játra, jeví se aloë léčivým prostředkem při
znesnadnění nebo seslabení zažívání se zleněním
vyprázdňováním stolice, při slabosti jater s nedostateč-
ným nebo vadným odměšováním žluče, dále při ochab-
losti střev, při silném tvoření hlenu a kyseliny v rouře
zaživaci, při vleklém ucpání jater a při nahromadění
hmot lejnových v tlustém střevě následkem zamezeného
odměšování žluče a při uporné kolice se zácpou.
Také učinkuje při haemorrhoidech, aby se prý způso-
bilo obvyklé, ale potlačené krvácení. — Při popálen-
inách rozpůli se list a přiloží se na místo popálené.
Z listů získaná šfáva přiložená na otevřené rány
působi hojivě.

Aloë upotřebuje se také spolu s jinými prostředky
rostlinnými. Při žloutence pije se čaj bezový
a šeríkový, ke kterému se přidá aloë v dávce na špičku
nože. Přidá-li se k čaji z řebříčku a třezalky něco
aloë, působi to velmi dobře na opozdjujici se
měsíčky. Dva díly práškované aloë a 1 dil práško-
vané myrrhy v podobě zásypu na rány hoji nejhoub-
nejší výrůstky, pištěle a zapáchající vředy.

Poněvadž aloë není tak lhotejným prostředkem,
jak se mnozi domnívají, nýbrž má účinek velmi ener-
gický, může se ji snadno způsobiti škoda. Varuje se
tedy jak před příliš dlouhým užíváním, tak
před příliš velkými dávkami (za nejsilnější
dávku jednotlivou pro dospělé platí 1 gr.); silnější
dávky mohou zaviniti příznaky otravné, ano jsou
známy i případy úmrtí po aloë.

Zvláštní opatrnost jestřeba při haemorrhoidech,
katartu dělohy a v těhotenství, poněvadž tu
snadno může nastati krvácení. Aloë má bližší vztahy
k děloze a může vyvolati velmi silné kontrakce (sta-
hování) této, čím lze vysvětliti nemilé účinky na tento
orgán. Vůbec jest ženské pohlaví vnitavější pro
účinek aloë.

Angelika (Andělika). (Proti zahlenování.)

Nejznámější druh této čeledi jest Angelica syl-
vestris (Andělika lesní).

Jest to statná rostlina, vysoká 1—130 metru,
květouci v červnu a srpnu, vyskytující se na vlhkých
loukách a ve vlhkých krovinách v celém Rakousku a
v největší části Evropy. Rostlina ta miluje tedy

vlhkost půdy jako své stálé místo. Dlouhý, tlustý, dužnatý kořen podobá se řetkvi a květy tvoří velké, klenuté, husté hrozny. Veškeré části rostlinné mají kořenitou, mošusovitou vůni a chuf. Rostlina ta obsahuje silici, cukr, pryskyřici, kyselinu angelikovou, gummu a škrobovou moučku. Nejlepší doba ku sbíráni jest srpen a září. Pro svou podobnost s jedovatým bolehlavem může snadno s ním být zaměněna.

Angelika jest důležitá rostlina léčivá a působi pocení, podporuje močení, povzbuzuje nervy, působi bolesti porodní a čisti krev.

Svou cukrově nasládlou hlavní součástí angelikový kořen rozpouští hlen a znova oživuje sliznici plic; také odstraňuje nepatřičné plyny, zahlenování v průduškách a orgánech břišních, dá se ho dále použít při nadýmání a slabém zažívání jako prostředku dobře a jistě působícího. Kořen, semena a listy, utlučené na prášek, působi jako projimadlo a lze jich upotřebiti také proti pálení žáhy.

K čaji používá se tlučeného kořene angelikového v dávce 2 krát na špičku nože; 3 minuty se nechá lehce vařiti, denně se pije jeden koflik. K naložení s červeným vinem možno užiti 2 krát denně jednu lžici.

V Itálii používá se angeliky také proti svrabu a práškované plody, nasypány na hlavu, zapuzují prý hmyz cizopasný.

Anýz. (Při nadýmání).

V podobě čaje pit působi anýz proti kašli, nadýmání a křeči žaludeční. Olej anýzový, 4—6 kapek na kousek cukru, jest bezpečným prostředkem proti zastaveným větrům a zevně použit usmrcuje zákožky svrabové.

Semeno anýzové odvádí hlen z prsou, čisti ledviny, u žen dělohu a povzbuzuje chuf k jidlu.

Arnika. (Prha).

(Proti obrnám mozkovým.)

Botanické pojmenování zní *Arnica montana* (Prha chlumní).

Kořen jest zevně hnědý, vnitřně bílý, s hnědými a tenkými vlákny kořenovými, přímý stoněk jest prostý, válcovitý, pruhovaný, chlupatý a poněkud lepkavý; nese 2—4 objímavé listy a končí jedním nebo několika velkými zlatožlutými květy. Listy jsou nasadové, obráceně vejčité, okraje rovného, světle zelené a na povrchu poněkud chloupy porostlé. Květy jsou zlatožluté neb oranžově žluté. Doba květu: červen a srpen. Arnika vyskytuje se v hornatých krajinách téměř v celé Evropě. V horách jest rostlina ta velmi nízká, v rovině větší.

Arnika má přímo vynikající sily léčivé a může se chlubit, že jest nejpopulárnější rostlinou léčivou. Jest známa v městě i na venkově, mladi i staří dovedou o ní vypravovati. Především jest při zevním upotřebení výborným prostředkem na rány. Používá se ji v podobě čaje, lihového výtažku a v podobě tinktury arnikové, jakou prodávají v lékárnách. Tato poslední musí se silně zrediti vodou, neboť jinak silně dráždí kůži.

Tinktura arniková užívaná po kapkách vnitřně, působi výborně ve všech horečnatých chorobách se značnou slabostí. Svým dráždivým účinkem na kůži přispívá tinktura arniková ještě velmi značně k vstřebáni po dlitin krevních.

Květy arnikové v podobě čaje povzbuzují soustavu nervovou a zrychlují dýchání a oběh krevní. Možno jich použiti také při otřesení mozku a při náhlém uleknutí. Během 2 hodin smí se však vypít jen 2 krát $\frac{1}{2}$ kofliku, načež se vezme projímadlo nějaké.

Květy arnikové naložené v žitné kořalce hoji rychle rány, navhlči-li se čisté plátno tímto roztokem a přiloži-li se pak. K témuž účelu možno užiti také tinktury arnikové, zředěně vodou. Arnika má vlastnosti přímo antiseptické a hoji rány bez hnisání.

Aron.

(Při chorobách žaludečních a prsních).

Aron blamatý (*Arum maculatum*) má dužnatý, šťavnatý, kyjovitý kořen, dlouhořapikaté, šipovité, většinou skvrnité listy a kyjovitou korunu květní, obklopenou ostře zaspičatělou pochvou. Rostlina ta kvete v dubnu a květnu a vyskytuje se ve vlhkých stinných lesích evropských.

Kořen obsahuje ostrou těkavou součást, pro kterou se ho užívá k účelům léčebným. Ve stavu čerstvém musí se kořen uschovati v nádobách, chráněných před přístupem vlhkého vzduchu. Kořen se suší (praží) a pak práškuje, to jest roztlouká na prášek. Z tohoto prášku bere se k vnitřnímu užívání dávka na špičku nože a sice všeobecně proti slabosti žaludku a prsou a zvláště při zahlenování prsou a roury zažívaci, zejména při zastaralém katarhu, při dušnosti hlenové, při poruchách zaživacích, vzniklých následkem zahlenování, proti vleklým rheumatismům, červům útrobním a obtížím hypochondrickým. Čerstvý kořen slouží jako prostředek vytahující puchýře, ale

smí se použíti jen slabě. Sušeného užívá se při vředech rakovinných.

Baldrián. (Kozlík lékařský).

(Při chorobách nervových).

Kvete červenavě od května do července, roste u potoků a bývá až 1 metr vysoký. Baldrián jest výtečný prostředek při slabosti nervové a při křečích. Zahřívá žaludek a vnitřnosti, působi výborně při nadýmání, křeči žaludeční, slabosti žaludeční, průjmech a při návalech krve k hlavě.

Upotřebení: Do kofliku vody dá se kávová lžička čaje, nechá se to 10 minut vařiti a denně, až do vymizení choroby, užívá se za 2 hodiny 1 lžice. Dětem se slabými nervy dává se dle věku méně nebo více zředěný.

Bez černý. (Krev čisticí).

Spaří-li se několik gramů květů černobobulového bezu v půl litru vařici vody a pak se asi 15 minut nechá státi přikryté, má to týž účinek jako polní kmin a šeřík, ale nemá se to pít příliš horké.

K odstranění choroby jest třeba, aby se užívání dělo v posteli s následujícím pocením. Také povídla bezinková, t. j. zahuštěná šťáva černých bobuli (bezinek), jest výbornou pochutinou a to velmi zdravou; jedí se na chléb nebo v polévce.

Sušené bezinky požívány v podobě čaje nebo nesvařené čisti krev a šťávy tělesné.

Bez nízký. (Při městnání krve.)

Bez nízký (*Sambucus ebulus*) roste na kamenité půdě, na okrajích lesů a cest, ve strouhách, na polích

s půdou hlinitou. Kvete od června do srpna; jeho listy jsou větší než u obyčejného bezu.

Používá se kořene, který se má vykopávat v říjnu, a sice nerozkouskovaného v podobě čaje nebo prášku. V lékárnách lze obdržet jak kořen, tak i práškovaný kořen.

Vřele se doporučuje čaj proti městnání krve v břiše, proti chorobám dělohy a rheumatismu, při vodnatelnosti vypuzuje s dobrým účinkem tekutinu, čistí ledviny, zbavuje tělo špatných šfáv a vyloučuje tyto močem. Dávka prášku 2 krát na špičku nože nebo i 1 kávová lžička kořene stačí na jeden koflik čaje; denně se užívají dva kofliky.

Blatouch. (Proti žloutence.)

Listy a květy, svařené ve víně, hoji žloutenku. Květy a listy, utlučené na prášek a pak smíšené s dobrým voskem, léčí výrůstky na kůži.

Borůvkové listy. (Při úplavici cukrové.)

Chceme-li vyléčití úplavici cukrovou (cukrovku), svaří se 3 lžice listů borůvkových asi ve 4 koflicích vody a pije se to denně. Také při rheumatismu a chorobách ledvinových používá se listů borůvkových.

Borůvky. (Při průjmec.)

Proti průjmům pojídá se čas od času několik usušených borůvek, které se musí dobře rozkousati. Podobně působi víno borůvkové.

Čekanka. (Cichorie.)

(Při žlučových chorobách.)

Rostlina té se používá v podobě polštářku květinového při tlačení v žaludku a bolestivých zánětech.

Čekanku pijeme při zahlenování žaludku a nadměrném vyměšování žluče, dále za účelem vyloučení všech chorobných látek močem. Čaj z čekanky odhání dokonce kaménky žlučové i ledvinné.

Divizna. (Při katarhu.)

Roste na pustých, suchých, piščitých, křemenitých místech a kvete od července do září. Stonek bývá 2—6 stop vysoký, listy jsou podlouhle vejčité a přišpičatělé, květy čistě žluté. Květy užívány v podobě čaje rozpouštějí hlen a zmírňují dráždění při katarhech, cest dýchacích, průdušnice a plic. Upotřebuje se v podobě čaje také spolu s květy slezovými. Používá se také při chybění čmýry.

Dubová kúra. (Svirající.)

Dub jest zajisté všeobecně známý strom, dosahující výšky 100 stop a průměru 6 stop. Listi dostává v květnu a kvete v půli května.

Hlavní účinek kúry jest svirající. Dub jest pro svůj vysoký obsah kyseliny tříslové nejlepším posilujícím prostředkem při křivici (anglické nemoci), celkové slabosti, souchotinách plicních, rakovině žaludeční, rozšíření plic a srdce. Kúru dobovou možno vřele doporučovati ke koupelím při otevřených ranách čerstvých i zhnisalých, při bolavých nohách nebo namrzlých končetinách. Jak k vnitřnímu užívání v podobě čaje, tak k zevnímu upotřebení v podobě koupeli nutno kúru dubovou nebo mladé výhonky dubové 15 minut dobře vyvařiti. Slabým povahám prospívá dobře čaj, kterého se má každý den ráno a večer užívat 2—3 lžice. Čaj ten není odporný, pije se dobře a silí jako sovta

který jiný prostředek. Přídavek trochu medu zvýšuje účinek ten.

Pro svůj účinek podává se odvar z mladé kůry vnitřně proti krvácení, kašlání krve a průjmům a vstřikuje se proti bilému toku.

Tříslové lázně, to jest lázně z kůry dubové (při 28°—29° R) osvědčily se i při úporných chorobách kožních. Po ceni rukou možno odstraniti denními koupelemi rukou v odvaru z kůry dubové, ke kterému účelu beže se hrst kůry dubové na 1 litr vody.

Plody dubu, žaludy, jsou pražené a roztlučené nejlepší náhradou za kávu, hlavně pro nervově slabé a chudokrevné lidi, pro slabé děti i dospělé.

Fenykl.

(Proti křečím.)

Tento čaj možno připravit takto. Při vaření fenyklu přidá se tolik cukru kandysového a cukru obyčejného, [až se stane syrupovitým, a pak se užívá v malých dávkách. Dětem podává se jen v podobě čaje obyčejného a sice s dobrým prospěchem proti nadýmání. Proti křečím a kolice vezmou se 2 kávové lžice fenyklového čaje na půl litru vody a vaří se krátkou dobu; z toho pak se užívá za půl hodiny jedna lžice. Dětem dává se tohoto čaje vždy jen dle věku a tělesného vývoje.

Fialky.

(Proti kašli zádušnému.)

Jsou prostředkem proti kašli, zádušnému kašli, astmatu, bolení [hlavy] a návalům krve k hlavě. Čaj fialkový koná také dobré služby zvláště tím, že roz-

pouští hlen při chorobách prsních. Také lze jej doporučiti za kloktadlo při zánětech v krku. Dále se užívá fialek v podobě obkladů za prostředek proti trhání v údech, v kterém případě svaří se fialkové koření v octě.

Hermannův čaj.

Tento čaj jest směs stejných části sennesových listů, šeríku a fenyklu. Působi mírně projimavě, čistí krev podobně jako Harzský horský čaj a čaj z Alpských bylin.

Heřmánek.

(Proti křečím a nadýmání břicha.)

Vláknitý kořen vyhání stonek zvýši stopy. Větve stonku tvoří s květy klenutou plochu. Listy jsou dvojitě speřené. Květ sestává z bílých listků zevních a žlutých listků vnitřních. Rostlina ta roste na polích a hromadách rumu a kvete od května do srpna.

Nejdůležitějšími léčivými součástkami jsou olej heřmáňkový a hořká látka. Heřmánek uklidňuje, tiší křeče, odstraňuje nadýmání a žene na pot.

Užívá se obyčejně čaje, který se však nevaří, nýbrž pouze polévá, neboť jinak by aroma (vůně) zmizela, a řidčeji oleje heřmáňkového (tentotého je velmi drahý) proti křeči žaludeční, kolice, bolestným průjmům, bolestně čmýře a křečím děložním. Také se používá odvaru heřmáňkového ke klystérům při kolice a podušek květinových při rheumatických zduřeninách kloubních. Dále se připravují z heřmánku bylinné lázně (1 kilo na jednu lázeň), které účinkují zvláště dobře při celkových křečích.

Vlažné obklady heřmánkové působi dobře při tlačivé bolesti na vičkách očních; tato bolest bývá někdy při procitnutí nejprudší, také mohou při tom vička oční následkem zánětlivého podráždění miti hnědé vzezření.

Hořec.

(Při slabosti svalové a chorobách žaludečních.)

Použiti lze ho při bledničce, slabosti žaludeční, kyslosti žaludeční, pálení žáhy, nadýmání, nepravidelné stolicí, porušeném zažívání a slabosti svalové. Hořec odstraňuje vlhkost, proto se chváli jeho úspěšné upotřebení při vředech a nádorech.

Upotřebení: 5—8 gramů, stačící na několik kofliků, svaři se na čaj a během dne se z toho několikrát pije.

Hořký jetel. (Jetel vodní.)

(Při slabém zažívání.)

Kvete červenoně bíle v květnu, roste v močálech a obsahuje hořkou látku, pro kterou působi dobře na zažívání, ale dětem budte podávány jen menší dávky.

Upotřebení: Svaři se 2 kávové lžičky čaje v půl litru vařici vody, nechá se to přikryté nějaký čas státi a z toho se pak pije před každým hlavním jidlem jeden koflik.

Vyluhuji-li (vytáhnou-li) se sušené listy žitnou kořalkou, možno tekutiny té uživati po kapkách ve vodě cukrové s dobrým výsledkem při slabém zažívání.

Chrpa. (Po zánětu plic.)

Dává výborné koření (v podobě čaje) při chorobách plicních, hlavně po přestálém zánětu plic a při počínajících souchotinách plicních.

Jahoda. (Krev počisťující.)

Listy, sbírané na jaře, povzbuzují neobyčejně chuť k jidlu, čistí krev a jsou nejlepší náhradou za drahý a často falšovaný činský čaj.

Plody (jahody) jsou známy jako výtečný prostředek při všech kaméncích, při horečce a jako ochranný prostředek proti rheumatismu a dně. Při horečce značně schlazují a tiší žizeň.

Jalovec.

(Proti chorobám žaludečním.)

Jalovec jest keř, nabývající často rázu stromového, a dosahuje výšky 1—10 metrů. Roste na lesnatých stráních, v hájích a zahradách. Kvete v dubnu a květnu. Listy jsou jehlicovité s pichající špičkou a stále zelené. Rezavě žluté jehnědy samčích květů vydávají mnoho pelu. Zprvu zelené, později černomodré bobule sedí těsně na větvích. Rostlina voní aromaticky (kořenatě) a obsahuje mimo jiné silici, jež podmiňuje hlavně léčivé účinky jalovce. Upotřebuji se téměř jen bobule, někdy také mladé výhonky.

Účinek: Jalovec povzbuzuje chuť k jidlu, žene na moč, čistí krev. Močepudná vlastnost přísluší hlavně čaji z jalovce. Proto se doporučuje při vodnatelnosti a vodnatelných stavech, rheumatismu, dně, písku močovém a zvláště při zánětu pohrudnice, aby se zbylý výpotek pohrudniční co možná rychle odstranil. Pije se ráno a večer po jednom kofliku.

Dobře účinkuje při chorobách krčních, hrudních a žaludečních šfáva z bobuli jalovcových. Usušené bobule jalovcové používají se také jako prostředek

proti nákaze tak, že se jich několik žvýká; dále odstraňuje špatný zápach s úst a posiluje zažívání.

Jitrocel. (Proti chorobám plicním.)

Staroznámý prostředek při chorobách plicních. Trhá se zelený, šfáva se vylisuje a pak se požívá smíšená s medem. Jitrocel se může připravit v podobě čaje zelený i sušený. Požívání nedráždící stravy, jako polévky z mouky pšeničné, krupice a t. d., varování se tabáku a alkoholu, hojný pohyb na čistém vzduchu, lázně, oviny a t. d. dávají nejlepší výsledky při onemocnění plic.

Jmeli. (Jmeli bílé čili dubové.) (Krev stavici.)

Je to cizopasná rostlina, rostoucí na stromech. Jmeli je nepřekonatelný prostředek proti nadměrnému krvácení všeho druhu. Hlavně měly by ženy při krvácení piti tento čaj. Farářovi Kneippovi bylo jmeli universálním prostředkem v jmenovaných případech.

Kmín polní. (Potný prostředek.)

Kmín polní zahřívá krev a žene na pot. Je to již od starodávna oblíbené a zdravé koření na sýr, chléb, polévku, kyselé zeli a jiné jídla. Používáním kmínu lze odstranit katarhy, rheumatismus a onemocnění, vznikající po nachlazení.

Upotřebení: Lžice zrnek kminových svaří se dobře v trochu vody a pak se nasype do nepříliš řídké polévky chlebové, jež se ji horká. Pak se vezme horká lázeň na nohy a jde se ihned na lože.

Kokoška. (Krev stavici.)

Tato nepatrnná rostlina má svirající účinek a používá se v podobě čaje při plivání krve, hlavně při nadměrné čmýře žen.

Koniklec.

(Proti vředům.)

K této čeledi rostlin patří různé druhy vytrvalých rostlin. Nejznámější z nich jest asi koniklec obecný (*Pulsatilla vulgaris*). Tato rostlina má několikrát zpeřené listy s čárkovitými třásněmi, chlupatý stonek a pěkně modrofialové květy. Roste v písečnatých krajinách jižní a střední Evropy. (Viz vyobrazení). Používá se při obrnách, kašli zádušném a jako potný prostředek při rheumatických chorobách. Poněvadž však koniklec jest jedovatou rostlinou, jest při vnitřním jejím upotřebení třeba jisté opatrnosti.

Vylisovaná šfáva vyčišťuje zapáchající zevní vředy a působí proti hnilobě.

Kopřiva hluchá. (Hluchavka).

(Proti bílému toku.)

Květů hluchavky používá se v podobě čaje proti bílému toku žen, listů spolu s listy ořechovými při skrofulose.

Kopřiva žahavá. (Žahavka.)

(Prostředek čisticí krev.)

Každý asi v dětství svém seznámil se nejednou nedobrovolně s touto „zlov“ rostlinou, takže netřeba zajisté žádného bližšího popisu rostliny té, která ovšem jest za to obsažena ve vyobrazeních. „Sáhnouti do kopřív“ stalo se příslovím. Přes tuto nepříjemnou vlastnost jest také toto dítko květeny velmi užitečnou, léčivou rostlinkou, schopnou mnohé choroby lidské zhojiti nebo aspoň zmírniti.

Jsou dva druhy kopřiv žahavých: velký a malý, které svým účinkem sobě se velmi podobají. Malá kopřiva žahavá (*Urtica urens*), která se nachází

mezi vyobrazeními, působi ještě více dráždivě nežli velká. Že rostlina s tak velkým palčivým účinkem na zevní kůži má také léčivé vlastnosti, dalo se očekávat již předem a různé účinky ty jeví hlavně štáva žahavých kopřiv. Vytlačená (vylisovaná) šťáva čerstvých listů působi větší močení. Kořen také působi na ledviny a vyměšování moče, proto účinkuje výborně při vodnatelnosti a jest užitečným také při rheumatismu.

Při popáleninách přikládá se na popálené místo rouška (plátno), namočené ve štávě kopřiv, zředěné vodou. Tyto obklady přinášejí rychle úlevu, zvláště když při těžkých popáleninách vezme se vnitřně několik kapek štávy, rozpuštěné ve vodě. Nápadno jest při tom, že rostlina ta hoji právě to, co sama působi.

Hlavní vlastnosti kopřivy žahavé jest to, že čistí krev a zlepšuje složení štáv tělesných, pročež se její užívání zvláště doporučuje na jaře. Ale také proti jiným nemocem, jako nečisté krvi, zahlenování prsou a plic a nahromadění špatných látek v žaludku, jest kopřiva žahavá jistým, vyzkoušeným a při tom levným prostředkem léčebným.

Štávy kopřiv používá se dále k stavení krve při vnitřním i zevním krvácení. Při krvácení z nosu namočí se ji vata a vpraví se do nosu. Při krvácení z plic nebo žaludku užívá se za 2 hodiny 1 čajová lžička štávy kopřivové, zředěné silně vodou.

Při krvácení z dělohy užívá se denně v obdobích 2 hodinových 1 čajová lžička štávy kopřivové, zředěné vodou; neklamný, příznivý účinek dostává se brzy.

Proti červům u dětí jest odvar z květů a kořenů dobrým prostředkem, který zároveň žene na moč.

Kostival.

Používán jako čaj jest kořen ten výborným prostředkem proti kašli, katarhu plicnímu, také proti plicním souchotinám. Naložen v žitné kořálce a zevně upotřeben působi velmi dobře na všechny otevřené rány.

Krušinová kúra.

(Projimadlo.)

Tento čaj neobyčejně čistí krev a projímá. Vyrážka na všech místech těla byla tím odstraněna v nejkratší době. Upotřebení: 1 čajová lžička svaří se dobře ve 2 koflicích vody po 10 minut a z odvaru užívá se za půl hodiny 1 lžice.

Laštovičník. (Proti bradavicím.)

Je to jedovatá rostlina a smí se používat jen zevně. Upotřebuje se k odstraňování bradavic. Stonek se ulomí u uzliny a vytékající mléčnou štávou potírají se častěji bradavice.

Lečivé bylinky, různé.

Zeměžluč, jalovcové bobule a pelyněk jsou tři výborné prostředky žaludeční a může se podávat každý sám o sobě nebo také pospolu svařené. Jalovcové bobule možno žvýkat také syrové; na den stačí 10 až 12 bobuli. Všecky ty prostředky čistí žaludek, zbavují jej připadného zahlenování a povzbuzují žlázy žaludeční k energické činnosti a silnějšímu odměšování zaživací štávy; také posilují žaludek.

Lípový květ. (Při nevolnosti.)

Květ lípový v podobě čaje jest ode dávna znám jako prostředek vzbuzující pot a odstraňuje nevolnost.

Lněné semeno.

(Proti kašli a chrapotu.)

Lněné semeno jest plod obyčejného lnu (*linum*), u nás hojně pěstované rotniny, která v Rakousku jen na málo místech roste divoce a kvete v červnu a červenci. Lněná semena jsou asi každému známa. Listy jsou podlouhlé a úzké, květy modré. Z vlákenniny rostliny té se vyrábí plátno a ze semene lněný olej.

V podobě čaje, oslazeného cukrem, působi dobře při chrapotu, kašli a průjmech. Svařeno s něco vody na kaši, pak zabalen do váčku plátěného a přiloženo, rozhání zduřeniny, vředy a nežity; obklady ze lněného semene působi dobře při chorobách žaludečních.

K čaji ze lněného semene za účelem zlepšení chuti možno přidati ještě fenykl a sladké dřevo.

Maceška.

Je známa jako dobrý prostředek proti kožním výrážkám a ekzemu dětí, mimo to počisťuje krev u mladých i starých.

Mák. Mák divoký.

(Vstřikování mírnici bolesti.)

Mák divoký či vlčí (*Papaver rheas*), který dává známé makovice se zrnitým obsahem, roste v celém Rakousku na polích a kvete v červnu a v červenci.

Zahradní mák (*Papaver somniferum*) vyskytuje se v mnohých druzích a pěstuje se většinou jako ozdobná květina. Zvláštní a nápadné jsou u různých druhů krásné, velké a široké červené listky květové.

Při chorobách ženké pochvy svaři se 10—20 makovic a tohoto odvaru upotřebi se k bolesti mírnícímu vystřikování (vyplachování); možno ho použiti také v podobě obkladů.

Máta peprná.

(Proti tlučení srdce.)

Možno ji použiti v podobě čaje při tlučení srdce a zvracení, dále koná dobré služby také, podporujíc zažívání. Možno ji použiti při zápachu z úst k vyplachování nebo kloktání. Dobře působi máta peprná, svařená v mléce, při bolestech břišních. Při zvracení krve užívá se s přídavkem octa v dávce jedné lžice několikrát denně.

Medvědice.

(Proti močení do postele.)

Medvědice (*Uva ursi*) jest malý, v Rakousku v lesnatých pohořích rostoucí keř, jehož dřevitý stonek polehávající, rozvětvený, mechem krytý, jest opatřen četnými větvemi vzestupnými. Stále zelené, střídavě stojící, krátkou stopkou opatřené listy jsou obráceně vejčité, kožovité, podobají se listům brusinek, s nimiž se snadno mohou zaměnit. Na hrotech větví stojí květy v krátkém svislého hroznu.

K účelům léčebným užívá se listů medvědice, které rozpouštějí součásti močové a zároveň posilňují ledviny a ostatní orgány močové. Užívají se proti chorobám měchýře močového (katarh, křeč, močení do postele) v podobě čaje a proti vodnatelnosti. Běže se 1 lžice listů na 1 koflik čaje a nechá se 10 minut vařiti. Denně se užívají 2—3 kofliky po delší dobu.

Mochna husí.

(Křeče tišici.)

Botanické jméno jest *Potentilla anserina*. Rostlina sluje v ústech lidu mochnou husí proto, že se vyskytuje hlavně na husích pastvinách. Kvete až do pozdního podzimu. Listy jsou zpeřené a dole hedvábnými chloupky porostlé, květy jsou žluté a pětilisté (Viz vyobrazení.)

Čaj mochnový působi výborně při záhvatech křečových v žaludku a břiše; dobré jest při tom vyvařené, nepřiliš mokré a nepřiliš horké listy přiložiti v podobě obkladu na život. Při veškerých křečích, padoucnici (epilepsii), také při zánětech očních a proti obličejobým výražkám u dětí vyzkoušena jest jako jistý a levný prostředek.

Čaj se pije také smíšený s mlékem a teplý.

Mochna nátržník. (Krevníček.)

(Svirajici.)

Mochna nátržník čili krevníček (*Potentilla tormentilla*) kvete žlutě, roste na okrajích lesů. Používá se v podobě čaje při silném krvácení čmýrném, kašlání krve a průjmech.

Při těchto nemozech možno použiti také kořene, naloženého v dobré kořalce žitné. Upotřebuje se dále k léčení ran řezných i jiných. Také se užívá práškováného kořene v červeném víně.

Netřesk.

(Proti zánětu mandlí.)

Netřesk působi v každém způsobu upotřebení neobyčejně chladivě. Vytlačená a pak přiložená šfáva jest proslulým prostředkem proti zánětům mandlí,

vředům, zanětlivým nádorům, růži obličeje a ústním chorobám.

Ořechové listy.

(Při skrofulose.)

Jsou výborným čajem pro děti, jsou-li tyto stíženy skrofulosou (krtecemi), dále se doporučují v létě na místo rybího tuku, který děti nerady užívají. Chceme-li jich účinek zvýšiti, přimísíme k nim stejný díl macešky.

Ovesný čaj.

(Při katarhu hrtanovém.)

Jest výtečným lékem proti kašli, způsobenému nachlazením, a při katarhech hrtanu a hltanu. Osvědčuje se také někdy při chřipce a zádušném kašli.

Upotřebení: Nařeže se suchá a čistá sláma obyčejného ovsy na řezanku a svaří se v trochu vody. Tak vznikne hnědý čaj, jehož barva jest něco světlejší nežli barva kávy a k němuž se přidá cukr. Lepší jest při vnitřních chorobách plicních přidavek čistého, dobrého medu; pije se ráno a večer jeden koflik čaje. Účinek tohoto prostého prostředku jest překvapující; po 3 nebo 4 dnech pozoruje se již pokračující hojení. Vedle toho má čaj ovesný jestě tu výhodu, že působi blahodárně v každém věku.

Pampeliškový kořen.

(K měsičkům.)

Kořen pampelišky jest neocenitelným prostředkem k povzbuzení čmýry. Také při slabosti žaludeční a při velkém kašli koná kořen ten v podobě čaje dobré služby.

Pelyněk.

(Prostředek žaludeční.)

Při žloutence podává se v polévce pelyňka tolik, kolik se může uchopiti 3 prsty. Pelyněk odstraňuje také v podobě kloktadla špatný zápach z úst. Slouží hlavně k povzbuzování chuti k jídlu a zažívání při slabosti žaludeční, zejména pije-li se spolu s puškvorcem v podobě čaje.

Plicník.

(Při chorobách plicních.)

Lékařský plicník (*Pulmonaria officinalis*) roste ve stinných lesích a houštích a kvete od dubna do května. Má kořen dřevnatý, stonek 1 stopu vysoký, listy kořenové srdečkovité, listy stonkové přišpičatělé, drsné a biele skvrnité. Koruna květu jest nálevkovitá, zprvu purpurová, potom modrá.

Plicník se usuší, roztluče na prášek a užívá se smíšen s medem při chorobách plicních a sice za dvě hodiny na špičku nože. Plicník může se upotřebiti také v podobě čaje.

Podběl.

(Prsní čaj.)

Podběl (*Tussilago farfara*) roste v celém Rakousku na březích řek a potoků, na piščitých vlhkých polích, na cestách a v zahradách a kvete v březnu a dubnu. Ma kořen ztloušti prstu, kuželovitý, (mrkvo-vitý), velké stopkaté, srdečité listy, nahoře zelené, na spodu plstvité, a žluté květy, které tvoří hlávku. Téměr nezapáchající listy dlužno sbírat v květnu a červnu, chceme-li jich použiti na čaj.

Podběl jest velmi užitečná rostlina, která vždy dává dobré výsledky jako lék prsni. Používá se ho při úzkých prsech, kašli, katarhu plicním a zahlenování plic.

Upotřebení: Usušené listy a květy se spaří a čaj takto připavený se pije. Aby se docílilo ještě lepších výsledků, osladí se čaj dobrým medem. Poslední způsob upotřebení docílil úspěchů i při počinajících souchotinách. Horké, spařené listy podbělové v podobě obkladu hoji vředy, otevřené nohy, růži obličeje a červenku.

Proskurník neb altea (ibiš).

(Proti kolice a úplavici.)

Lékařský proskurník (*Althaea officinalis*) roste na vlhkých místech, loukách, na březích řek, při plotech divoce a v Německu se často pěstuje v zahradách. Kvete v červenci a srpnu, někdy až do září. Kořen má tlouštku prstu, stonek je přímý, prostý, oblý, pistnatý, 1—1 $\frac{1}{4}$ metru vysoký. Listy jsou stopkaté a stojí střídavě, tvaru srdečkovité vejčitého, s ostrými zářezy na okrajích, velmi měkké, sedozelené a silně žebernaté (žilovité). Květy jsou také stopkaté a stojí v chomáčcích v úhlech listů. Okvěti jest sedlovitě rozprostřené a barvy žlutočervenavé nebo blěložlutavé.

Kořen se užívá v podobě čaje proti kašli se silným dražděním, proti průjímům, kolice a úplavici a zevně jako vodičky ústní a kloktadla při vředech a zánětech dutiny ústní, v podobě vstřikování při nucení na moč a pálení při močení. Masti proskurníkové lze upotřebiti při čerstvých ranách, popáleninách, při zánětu nosu, rtů a při oděrkách na rukou.

Prsní koření zelené.

Utluče se po 60 gramech prášku z páleného rohu jeleního a vitodu hořkého, přidá se 15 gramů lišeňníku islandského, po 25 gramech anýzu hvězdičkového a sladkého dřeva a pak se uschová v suchu.

Upotřebení: 2 kávové lžičky této směsi dají se do vařící vody, přidá se kandisový cukr a ráno, v poledne a večer pije se jeden koflik.

Přeslička.

Roste na polích bramborových a ovesných jako obtížná plevel; používá se jí také k cídění nádobí cinového a plechového.

Chceme-li žaludek zbaviti špatných látek, podáváme čaj z přesličky; tento zmirnuje také bolesti při kamenicích a chorobách močových. Dobré služby koná čaj ten také při krvácení a zvracení krve. Mimo to jest přeslička výtečným prostředkem proti zastaralým úrazům, rakovinným vředům a proti vředům běrcovým. V tomto případě se přikládá obklad, namočený v odvaru z přesličky, nebo přeslička se přikládá v čerstvém stavu na chorobná místa. Přeslička jest také výborným prostředkem proti přiliš velkým ztrátám krve při čmýře.

Přímětník vlašský. Krásovlásek lékařský.

(Proti chorobám jaterním.)

Při slabosti, zahlenování žaludku a při dlouhotrvajících chorobách jaterních svaří se v půl litru vody 4—8 gramů koření a denně se čaj ten vypije.

Ptačinec.

(Proti horkosti.)

Sluje také žabinec. Používá se ho v podobě čaje za projimadlo při vnitřní horkosti; bylinu tu možno položiti také zelenou na šátek a pak při boleni hlavy přivázati na čelo, chladi neobyčejně a odnímá horkost.

Pupava.

(Proti chorobám žaludečním.)

Výtečný prostředek proti pálení žáhy, zahlenování a prostředek silici žaludek při slabém zažívání. Až 30 cm dlouhý kořen svaří se ve vodě, po každé se pije 1—2 kofliky čaje. Také jest usušený a utlučený kořen znám jako prášek pro koně, dále se ho používá při morech dobytka a chorobách vepřů.

Puškvorcový kořen.

(Prostředek žaludeční.)

Obyčejný puškvorc roste v celém Rakousku v bažinách, rybnících a potocích; kvete v červnu a červenci. Plazivý oddenek má tloušťku palce, listy zelené a mečovité, květy tmavě žluté, tvořící kuželovitý klas.

Osvědčuje se dobře při nechutenství, bledničce, krticích a vodnatelnosti.

Upotřebení: 3 kofliky vařící vody nalejí se asi na 15 gramů dobře rozřezaného kořene a nechá se to ještě nějaký čas vařiti, pak se užívá čaj ten teplý, ráno na lačný žaludek a večer před spaním po jednom kofliku. Při jistých přiznacích křivice přidá se ke každé lázni 80 gramů kořene.

Rdesno. Hadí kořen.

Velmi známé koření prsní a plicní.

Rozrazil.

(Proti chorobám prsním.)

Obyčejný čili lékařský rozrazil (*Veronica officinalis*) roste v celém Rakousku v suchých lesích, hájích, na pastvinách, na slunečných místech a kvete od května do července.

Kořen jest vláknitý, stonek plazivý, listy vejčité, květy, které tvoří bezestopkaté klasy mají tmavě fialovou barvu. Rozrazil jest krásná, něžná, úhledná rostlinka.

Rozrazil má se sbírat na jaře a rychle usušiti, slouží vnitřně proti chorobám prsním s hojným odměšováním hlenu a působi ještě s úspěchem při počinajících souchotinách. Čerstvě vytlačená (vylisovaná) šfáva, užívaná v mléce kozím, chutná velmi dobře. Při vředech v krku používá se této šfávy, zředěné vodou, ke kloktání.

Upotřebení v podobě čaje: 30 gramů upotřebí se na 3—4 kofliky.

Řebříček.

(Proti chorobám prsním.)

Řebříček používá se úspěšně při mnohých vnitřních chorobách a sice používá se ho v podobě koření do polévky, špenátu nebo čaje. Kdo pije každý den řebříček, bude se moci těšiti dlouhému zdraví. Řebříček hoji choroby dýchadel, působi silně při ztrátách šfáv a při zahlenování prsou. Může se upotřebiti s úspěchem při chorobách ženských, kolikovitých bolestech, silném

krvácení haemorrhoidálním, při prudkém katarhu průdušek a počinajících souchotinách, kašlání krve, hypochondrii, zahlenování střev, průjmech, bledničce, katarhech střevních, křečích, onemocnění nervů břišních, nadýmání a kyslosti, při sesláblém zažívání, při návalech krve, spojených s tlucením srdce, při chorobách soustavy vrátnicové, zevně při krvácení a zhoubných vředech.

Upořebení: hrst listů svaří se v půl litru vody a z toho se pije několikrát denně jeden koflik (teplého) čaje.

Řešetlák.

(Projimá a močení podporuje.)

Černé, lesklé, kulaté a jako hráč velké bobule, svařeny na čaj, působi na střevosilně projimavě a zároveň ženou na moč; proto se doporučují při vodnatelnosti, dně, městnání krve v bříše, vlhkých vyrážkách kožních.

Sennesové listy.

(Projimadlo.)

Známé listy sennesové používají se v podobě čaje při úporných zácpách a působi projimavě u dospělých i děti.

Vaří-li se však příliš silně, působi dráždivě na orgány močové a může způsobiti ku příkladu velmi bolestivý akutní katarh měchýře močového. Nutno tudiž výslovně, zvláště u dětí a žen, nabádati k opatrnosti. Také se nemá denně pít více nežli jednou koflik teplého čaje ze sennových listů. Dávka pro dospělé: tolik, kolik se může pojmuti mezi tři prsty,

pro děti přiměřeně méně. U malých dětí nemá se vůbec používat.

Senný květ.

(Proti zánětům krčním.)

Senným květem nazýváme krátké seno, které na senících zůstane ležetí a obsahuje květy a semena travin.

Drží-li se zabalená hlava nad kouřicím hrncem se svařeným semenem senným, působi to dobře proti zánětům v krku a rheumatickým bolestem zubů. Přidavek květu senného k lázni dětské jest velmi dobrým prostředkem proti křivici (anglické nemoci.)

Přidá-li se košík květu senného k horké lázni pro dospělého člověka a vezme-li se tato lázeň co možná horká, posiluje to seslabené údy. Lázně ze senného květu působi také velmi dobře při obrnách, rheumatickém trhání v údech a proti oznobeníám nohou.

Slez.

(Při chorobách krčních a ušních.)

Má kořen vytrvalý, stonek silný a až 3 stopy vysoký, listy pilovité, květy velké a trsovité stojící v úhlech listů, modravě červené s temnými žilkami. Roste na cestách, u plotů, v příkopech a hromadách rumu. Kvete od června do srpna.

Upotřebení: Při katarhu průdušek a chorobách krčních použit v podobě vlažného kloktadla (5 gramů na jeden koflik) působi co nejlépe. Při chorobách ušních, jako: hučení a pichání v uších, výtoku z ucha a při nedoslýchavosti následkem ztuhlého mazu ušního vezme se parní lázeň z květů slezových a sice 20 gramů

svaří se ve 2 litrech vody, vezme se nálevka a tou se nechá pára do ucha pronikati, zahali se však při tom dle možnosti dobře hlava i nálevka.

Sporýš.

(Při zahlenování.)

Květina ta roste na suchých okrajích mezi ploty a kamením, kvete v červnu červenomodravě a používá se ji proti kašli, zahlenování plic a žaludku. Bylina ta se pije s babíhněvem také při vodnatelnosti v podobě čaje.

Světlík.

(Při chorobách očních.)

Tato malá, nepatrná, 15 cm vysoká rostlina kvete červenavě bíle, chutná slaně hořce a působi mírně svírávě hořkou látkou extraktivní v ní obsaženou. Hlavní oborem působnosti této rostlinky jsou různé choroby oční, jako ochabnutí víček očních, oslabená síla zraková, vleklé záněty oční. Používá se ji zevně v podobě oční vodičky, k jejíž přípravě se užívá čerstvé bylinky nebo květu. Prášek světlíkový — nabytý z usušené rostlinky — sili žaludek a koná dobré sužby při žloutence a slabosti žaludeční.

Šafrán.

(Při chorobách břišních.)

Osvědčil se jako prostředek změkčující, mírnící bolesti a křeče a podporující oběh krevní v cévách břišních, působi také velmi dobře při váznouti čmýře, při kašli, zvracení a zánětech očních. Těhotné ženy musí šafrán používat opatrně, neboť jinak snadno by mohl nastati potrat.

Šafránu se užívá dle stavu sil příslušné osoby v podobě tinktury (5, 10 až 20 kapek) při kašli křečovitém a zádušném, k docilení čmýry, při hysterii, hypochondrii a melancholii. Ve větších dávkách povzbuzuje odměšování hlenu dýchacích orgánů. Zevně upotřeben působi šafrán jako prostředek změkčující, bolesti mirníci a hnisání podporující. Používá se ho k obkladům s vodou, mlékem nebo vínem, v podobě masti se sádlem vepřovým, olejem dřevěným, voskem, žloutkem nebo bílkem. Při slabém zraku a bolestech očních potírají se víčka oční tinkturou (5 gramů zředí se 100 gramů fenyklové vody.)

Šalvěj.

(Proti chorobám krčním a kašli.)

Šalvěj jest vždy zelená rostlina zvýši 50—100 cm a patří ke květinám s květy pyskatými. Kvete v červnu a červenci. Větve a listy mají šedé chmýří, listy jsou kopinaté, květy modré a bílé.

Listů užívá se v podobě čaje ke kloktání při zánětech v krku a ústech, vnitřně při nočních potech souchotinářů, dlouhotrvajícím kašli a průjmech.

K šalvějovém čaji určenému za kloktadlo, přidá se trochu medu.

Šeřík.

(Potní prostředek.)

Při bolení hlavy, bolestech břišních a nachlazeninách čaj tento vnitřně užíván silně zahřívá a proto žene na pot. Takto způsobené vypuzování nečistých látek pory kožními odstraňuje jmenované nemoci.

Šipek.

(Proti ledvinným chorobám.)

Starodávný a osvědčený prostředek při chorobách ledvinných, obtížném močení, pisku, kaméncích. Šipek působi v každém způsobu připravy žádoucí výsledek, častější užívání možno vřele doporučiti. Šipková ja-derka mohou nahraditi čínský čaj.

Třezalka.

(Krev tvořici.)

Jmenuje se také krevniček, bylina Svato-Janská. Roste v celém Německu, Rakousku a Švýcarsku na horách, plotech, loukách, polích a křoviňách a kvete od června do září.

Kořen jest rozvětvený a polehavý, stonek přímý a větvenatý, listy protilehlé, nasedavé a tečkané, květy žluté, tvořící konečný hrozen. Celek tvoří pěknou rostlinu. Listy a květy používají se v podobě čaje při chudokrevnosti, bledničce, k ulehčení čmýry a při močení do postele, dále při dně, průjmech a krvácení.

Upotřebení: 5 gramů listů a květu v půl litru vody nechá se 5 minut vařit. Ráno a večer pije se z toho po koflíku.

Vratička.

(Proti červům.)

Vratička roste v celém Rakousku na okrajích polí, na cestách, mezích, v příkopech a na březích řek. Kvete od července do září. Kořen jest vytrvalý, plazivý a tvrdý. Stonek jest přímý, 0'50—1'20 metru vysoký, tvrdý, oblý a větvící se nahoře.

Listy stojí střídavě na stonku, jsou bez řapiku, objimavé, hladké, jemně těkované, podlouhlé, kopinaté a dvojitě zpeřené. Květy jsou zlatožluté, kulovité a stojí v plochých hroznech na konci stonku a větví. — Celá rostlina má zvláštní, silně aromatický, ale nikoli zvláště příjemný zá�ach a chuf velmi hořkou, aromaticky ostrou.

Utlučené květy používají se jako bezpečný prostředek proti červům u lidí a zvířat. Dětem se podávají smíšené s medem.

Listy použité v podobě čaje působi jistě při slabém zažívání, průjmu a při zácpě. Čaj chutná velmi hořce a nutno jej tudiž učiniti chutnějším přidavkem medu nebo cukru kandysového.

Zeměžluč.

(Při chorobách břišních.)

Čaj ze zeměžluče odvádi ze žaludku plyny a kyselinu, tím odstraňuje pálení žáhy, podporuje a zlepšuje štavu žaludeční, působi léčivě na játra a ledviny, při městnání krve a při chudokrvnosti. Používá se také proti bolestné čmýře u mladých děvčat a žen. Další viz mezi chorobami ženskými.

Ženské choroby.

Hlavní příčiny chorob ženských nutno z pravidla hledati v poměrech osobních a základ k nim bývá položen většinou již v létech vývoje děvčat. Zvláště rušivě a zhoubně působi sedavé zaměstnání a nedostatek čerstvého zdravého zduchu. Proto měli by rodiče miti stále na zřeteli tělesné blaho svých dcer nejen během školní doby, nýbrž také po ni. Především jevi se nutným včasné poučení o životě pohlavním a měly by dcery býti příslušně poučovány již před dostavením se dospělosti pohlavní o pochodech pohlavních a jich významu. Poučení to má se však vztahovati také na příčinu vznikání chorob a jich zamězování. Nošení šněrovačky, pobyt v místnostech zaprášených a kouřem naplněných, nedbání zvláštních pravidel opatrnosti při dostavení se a během čmýry a nedostatečné udržování těla v čistotě a jiné ještě věci působi velmi škodlivě na život žen. Zdrojem mnohých chorob ženských bývá také duševní přepínání ve škole. Lékaři vypravují o tak zvaných školních bolestech hlavy.

V této knížce jsou jednotlivé choroby nebo pochody podrobněji popsány a uvedena celá řada prostředků k upotřebení proti nim. Ostatně budiž poukázáno ještě na předmluvu a úvod k této knize.

Jen ve zdravém těle může bydleti zdravý duch, jen zdravý člověk může miti radosť ze života svého.

Těhotenství.

Toto vyznačuje se nedostavováním se čmýry, změnou prsů, jako zduřením bradavek, ztemněním

dvorce bradavkového, těkavým pícháním; zduření a tiha v prsech a vystoupení modravých žil považují se za pravděpodobné známky těhotenství. Bezpečnými známkami jsou jen tepot srdce a prvé pohyby dítěte, které lékař může již velmi záhy zjistit.

Chorobné stavы nervů a svalů.

Vyskytuji se většinou záhy po početi u slabých a nervově chorobných žen. Choroba ta jeví se v nevolnosti, v mrazení střídajícím se sprchavým horkem, unavenosti a zemdlenosti a pocitem tiže ve stehnech a nohách. Dostavuje se dále mrzutá nálada, snadná zlost a pláč při nejmenší příčině.

Později objevují se bolesti zubů, obličeje, v uších a zádech a trhání v údech. U žen náchylných ke křečím dostavují se dokonce mdloby a křeče. Ke zmírnění nebo zhojení nutno dbát na toto. Každý den pohyb na čerstvém vzduchu, ať jest chladno nebo teplo. Po nastalém těhotenství ať požívá žena jen taková jídla, na která má chuť. Dostavuje-li se ráno na lačný žaludek kyselé, hořké krkáni, náklonnost ke zvracení a skutečné zvracení, koná dobré služby sklenice čerstvé vody. Jest-li nechuf proti kávě, mléku, čokoládě a polévce, spaří se dobře máta pepřná nebo kadeřavá a čaj ten pije se nějakou dobu, až se dostaví živá velká chuť na dobrou potravu. Za jídla možno doporučiti jen taková, která jsou snadno ztravitelná, jako rýže, krupice, kroupy (dobře vařené na měkkoo), polévka ovesná, housková a moučná. Přidavek vajec k těmto potravinám možno doporučiti jen při dobrém a silném žaludku. Vůbec není radno jísti, nikdy mnoho najednou, nybrž méně a častěji. Těhotné ženy mívají

často chuti na nejpodivnější potraviny. Jest-li zažívání zleněné, pomahá kyselé mléko a podmásli. Nachlazením vznikají záněty a křeče dělohy a t. d. Proti nastuzení jest nejlepším prostředkem stálé otužování, kdežto tlustý oděv, tlusté šátky na krk, nosené často dokonce ve vytopené světnici, působi škodlivě.

Trhání v údech.

V té příčině nutno si povšimnouti léčivých prostředků, uvedených na různých místech této knihy (viz obsah). Kdo miluje mazání, tomu se doporučuje liniment a mravenční líh, nebo směs 10 gramů tinktury opiové, 10 gramů kafru, 10 gramů chloroformu a 80 gramů líhu, kterou se údy natíraji. Při prudkých bolestech nutno častěji použiti mazání takového a potom se přiloží vata, namočená v oleji olivovém, která se připevní dobře přiléhajícím obinadlem. K vnitřnímu užívání se doporučuje: 250 gramů vody z květů pomerančových, 2 gramy éteru sírového, 10 gramů oleje ricinového a 6 gramů syrupu. Tato směs se dle potřeby užívá po lžicích a doporučuje se také při křečovitém škubání a záhvatech křečí.

Bolení zubů.

Nutno hleděti zjistit, zdali jest zub vyžrán nebo jest-li bolest původu rheumatického. Jest-li zub vykotlaný, pomůže jen zaplombování nebo vytažení; vše ostatní, čeho se užívá, jsou jen prostředky k omámení. Z prostředků k umírnění bolesti těch možno jmenovati chlorečnan draselnatý nebo dvojuhličitan sodnatý; také kreosot, nakápnut na vatu a vložen do vykotlaného zuba, pomahává; dále možno smísit 4 gramy chloro-

formu, 4 gramy tinktury opiové a 80 gramů líhu máty kadeřavé a tim natírá dásně a lice. (Další prostředek viz v obsahu.)

Křeče, škubání různé.

V tomto případě pomahá mléko mandlové, které si můžeme sami připravit. Vezme se $\frac{1}{2}$ litru svařené, vychladlé vody, roztlouče se 30 gramů cukru, 8 gramů hořkých a 125 gramů sladkých mandlí, smísi se to, zahřeje a procedi se kouskem plátna. Podmínkou jest dobré, chladné místo k uschování mléka toho, jehož se pije denně 1 až 2 sklenice. Jiný prostředek jest tento: spaří se 30 gramů heřmánku nebo baldriánu asi třetinou litru vody a užívá se jako mléko mandlové, ale jen teplé.

Mžitky před očima, bolení hlavy, závrat, mdloby.

K vnitřnímu užívání spaří se 300 gramů máty peprné, melissy nebo skořice $\frac{1}{4}$ litrem vody. Při současně zácpě dávají se vlažné klystéry. Zevně natíráni čela a spánků lihem kafrovým nebo octem.

Krvácení.

Krvácení z rodidel dostavuje se zpravidla po zvedání těžkých břemen a po chybných krocích a při vadné poloze lůžka za těhotenství. Tu jest nezbytným neprodleně zakročení lékaře. Dostavi-li se u těhotných krvácení, uloží se žena až do přichodu lékařova vodorovně a podá se ji sklenice čerstvé vody s něco octa nebo slaná voda po doušcích, při čem nemocná nesmí se namáhat ani duševně ani tělesně. Není-li lékař hned po ruce, možno vstřikovati do pochvy

horkou vodu a sice tak horkou, jak může nemocná snést. Docili se tim jistě úspěchu bez ohledu na příčinu krvácení; mimo to má tento prostředek tu nepodceňovatelnou výhodu, že nepúsobi bolesti. Také se může pochva vytamponovati (vycpati) jemnou vatou lékařskou.

Průjmy u těhotných.

Průjmy mohou na průběh těhotenství působiti velmi škodlivě a zaviniti dokonce potrat. Nutno tudiž dbáti, aby na místě snadné stolice nenastalo nucení na stolici s krvácením. Dobrými prostředky proti průjmům takovým jest držení břicha v teple, na pot ženouci čaj šeříkový, lipový nebo jemně roztloučený ořech muškatový v dávce na špičku nože, smichaný se syrovým vejcem.

Zvraceni.

Při zvraceni nebo trapném nucení ke zvracení ráno na lacný žaludek, při hořké chuti a pálení žáhy koná dobré služby sklenice čerstvé vody. Nestačí-li tato sama, odstrani se porušené zažívání tím, že se připravi silný nálev (čaj) máty kadeřavé, máty peprné nebo melissy a pije se. Účinek lze zvýšiti přidavkem několika kousků hřebičku.

Zduření žil, křečové žily.

Tyto chorobné stavuji se u žen hlavně v době těhotenství. Příčinou jest zvýšený tlak, který čini stisněná střeva na cévy. Tu jest hlavní věci, aby žena věnovala pozornosf svou pravidelné stolici. Viz také tuhá stolice. Hojný pohyb na čerstvém vzduchu

zmirňuje tuto chorobu. Stanou-li se bolesti nesnesitelnými, pak nutno nositi gumové punčochy, kterými se krev tlačí zpět do těla a usnadňuje se zpětný odtok. Není-li žádná punčocha gumová po ruce nebo zdá-li se cena jich přiliš velkou, vezme se dlouhé, plátěné obinadlo a ovine se pevně kol onemocnělého údu; nutno dbát toho, aby obinadlo pevně přilehalo a aby smeknutí jeho bylo nemožné, neboť volným obinadem se bolesti nezmírní.

Zduření nebo vodnatelný otok.

Vyskytuje se u těhotných často a sice řidčeji na zevních roditelích a bříše, častěji však na nohách; při tom vodnatelně oteče jedna noha, řidčeji obě nohy. Za příčinu lze označiti městnání krve v žilách dolní časti těla následkem tlaku dělohy na cévy mizní a krevní a slabé nebo znesnadněné odměšování moče. Doporučuje se stálá poloha na znak, přiložení flanelového obinadla, které se dříve navlhčí lihem kafrovým nebo nakouří jantarem nebo bobulemi jalovcovými. Také stále přikládané teplé obklady s vlněnými šátky jsou užitečné.

Bezděčné močení u těhotných.

Toto téměř nikdy nezavdává [příčinu k obavám, poněvadž při řádné péči tělesné po porodu samo sebou vymizi. Chceme-li odstraniti nepříjemný západ a zaměziti stálé znečistování prádla tělesného a ložního, používáme nádržky na moč, kterou lze obdržeti ve všech obchodech s pomůckami chirurgickými. Příčinou odchodu moče jest tlak dělohy na měchýř močový; tlak ten bývá tak silný, že svěrač nemůže vydržeti silnější protitlak.

Obtížné močení.

Při obtížném močení, opaku předešlého, pomáhá mléko mandlové, odvar konopný a lněné semeno, také studený čaj z penízku polního; dále působi dobře 10 gramů plavuně ve 30 gramech syrpu nebo kořen petrželový v podobě čaje.

Nucení častější na moč.

Při nevšimavosti přechází častěji v úplné zadržení moče a ochrnutí měchýře močového. Příznaky jeho jsou: častější, s bolestmi spojené močení jen po kapkách. Tu pomáhá mazání krajiny měchýře močového olejem blinovým nebo známým prchavým linimentem kafrovým; dále se používají s úspěchem teplé lázně.

Prudké svědění kožní.

Ke zmirnění jeho slouží tento prostředek: 5 gramů kyseliny karbolové smísi se s 10 gramy pálenky a 100 gramy vody, nebo 5 gramů chlorálhydrátu se rozpusti ve 100 gramech vody nebo oleje nebo 10 gramů boraxu ve 200 gramů odvaru heřmánkového. Tim se často omývá úd, postižený svěděním.

Tuhá stolice.

Při tuhé stolici nejjistěji působi klystéry. K tomu se užívá teplé vody, ke které se může přidat něco mýdla nebo hrst soli.

Bolavé bradavky.

U matek kojících dostavuje se tato velmi bolestivá choroba častěji. Ochranným prostředkem proti vzniku jejímu jest stálé čistění bradavek po kojení kouskem plátna, namočeného ve vlažné vodě; dále má se dítě

přikládati jen k prsu naplněnému a při kojení má se prs střidati. Objevuji-li se přes použiti těchto ochranných opatření přece stroupy, vezme se máslo ka-kaové, zahřeje se a tím se potře bradavka a její okoli. Dobré služby koná také čistý, čerstvý olej tabulový, kterým se dobře potře bradavka a její okoli a přes to položí kousek plátna, navlhčeného teplou vodou. Dobře působi potíráni balsámem peruánským, nebo směsi 2 gramů balsámu peruánského, 3 gramů oleje olivo-vého, 4 gramů gummy arabské a 3 gramů růžové vody nebo směsi 4 gramů balsámu peruánského, 8 gramů oleje mandlového, jednoho bílku a 2 gramů boraxu. Před kojením má se prs pokaždě očistiti.

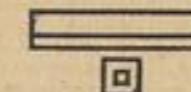
Výpočet porodu.

Vydavatel této knihy považuje za účelno, aby také při vypočítavání porodu byl matkám nápomocen, a doporučuje tudiž, aby se věnovala patřičná pozornost tabulce uvedené na konci tohoto odstavce. Aby se den porodu dosti správně zjistil, počítáme od 1. dne poslední čmýry 3 měsice nebo 92 dni zpět a k tomu připočteme ještě 7 dní; při tom vypočtený den jest den porodu. Nutno však uvážiti, že porod se nikdy nedá zjistiti s mathematickou přesnosti, neboť téměř vždy vyskytuji se odchylky, nehledě k vývoji dítěte. Dle prvého pohybu dítěte, který nastavá asi kolem 20. týdne, může býti doba porodu také vypočtena, když připočteme také ještě 20 neděl; dále dle počinajícího sestupování dělohy, které se dostavuje asi 4 týdny před porodem. Při tom vznikající bolesti nazývaji se „posličkové“. Přes to nedovoluje žádná z uvedených známek nějakého bezpečného úsudku.

Účinek na předčasný nebo pozdější porod mají vždy zevní, hospodářské poměry ženy během těhotenství a její tělesná konstituce.

Následující tabulka jest sestavena s použitím libovolně vzatých dát 1. dne poslední čmýry. Stejným způsobem dá se dle uvedených údajů vypočíti každý jiný porod.

Všem ženám se doporučuje toto: Několik neděl před porodem co možná všeho neúčelného sezení se varovati, častěji mírně tráti břicho a častěji je mazati slabě zahřátým olejem stolním. Mnoho žen si tím usnadnilo těžkou hodinu.

1. den poslední čmýry	Prvý pohyb dítěte	Klesání dělohy (počátek)	Den porodu
3. ledna	23. května	13. září	11. října
18. ledna	7. června	28. září	25. října
3. února	21. června	13. října.	9. listopadu
7. února	27. června	18. října	14. listopadu
21. února	11. července	3. listopadu	29. listopadu
3. března	21. července	12. listopadu	9. prosince
19. března	6. srpna	27. listopadu	24. prosince
3. dubna	21. srpna	12. prosince	8. ledna
18. dubna	5. září	27. prosince	23. ledna
3. května	20. září	11. ledna	7. února
18. května	5. října	26. ledna	21. února
3. června	19. října	11. února	10. března
18. června	5. listopadu	26. února	25. března
30. června	17. listopadu	10. března	6. dubna.
15. července	2. prosince	25. března	21. dubna
30. července	17. prosince	9. dubna	6. května
15. srpna	2. ledna	25. dubna	22. květnia
1. září	19. ledna.	12. května	8. června
16. září	3. února	27. května	23. června
1. října	18. února	11. června	8. července
16. října	5. března	26. června	23. července
1. listopadu	21. března	12. července	8. srpna
16. listopadu	5. dubna	27. července	23. srpna
2. prosince	21. dubna	12. srpna	8. září
18. prosince	7. května	28. srpna	24. září.

Šestinedělí.

Tim se rozumí doba po nastalém porodu a sice doba 6 neděl se považuje za nejdelší, když vše hladce probíhá. Není však žádnou vzácností, že některé ženy již za 3 dni po porodu opouštějí lože. Nutno ovšem rozhodně před tím varovati, neboť následkem toho často bývají dlouhotrvající těžké choroby a při se-sláblém těle často i smrt. Během šestineděli, tedy při klidném ležení na loži, děje se zpětné zavinování rodidel, které se jeví více nebo méně bolestivými, často se vracejicimi stahy v bříše. Přičinou jest pozvolné zmenšování se objemu dělohy, při čem se natřené a tudiž otevřené cévy krevní opět uzavírají a vytéká krev vypuzuje se pochvou na venek (očistky). Při tom nutno pečovati, aby šestinedělka měla pravidelnou stolicu, jinak nutno napomáhati klystéry, k nimž se používá odvaru heřmánkového. Suché teplo, tedy teplé, vlněné roušky přikládané na břicho konají při tom dobré služby. Při prudkých bolestech vedle přikládání vlněných roušek možno ještě natirati břicho olejem mandlovým.

V přičině stolice šestinedělek nutno dbát na toto. V době ležení šestinedělky budiž používáno tak zvané misy k podporování stolice; nedostavi-li se během 3 dní po porodu žádná stolice, musí se rozhodně přivoditi uměle. Následkem poruchy měchýře močového při pochodu porodním dostavuje se častěji zadržení moče. Tu má porodní bába ihned zakročiti a při naplněním měchýři pomoci cévky (kathetru) odtok zjednat. Ze následkem silnějšího odměšování potu v šestineděli jest odměšování moče menší nežli jindy, jest asi známo.

K ulehčení porodu doporučuje se ještě: nějaký čas před porodem častěji denně poživati dobrý olej tabulový a rodičla namazati olejem olivovým. Při velké slabosti šestinedělky (krevnatost nebo náklonnost k zánětům nesmí v tomto případě být přítomna) má se poživati sladové pivo nebo víno s přídavkem skořice nebo šafránu a to častěji denně v malých množstvích. Při obtížném močení po porodu má se namazati krajina měchýře močového teplým olejem tabulovým.

Horečka omladnic.

Projevuje se celkovou lhostejností a slabostí v údech, stisněností prsou a bolením hlavy; místo mírného potu, posilujícího šestinedělky, dostavuje se neobyčejně silný a studený pot, který nemocnou seslabuje. K tomu se dostavují záněty, především zánět dělohy, a silná žizeň, nechutenství, zvracení, hořká chuf, povleklý jazyk, skleslost sil, zácpa a pak ke konci průjmy Zhoršování se nemoci projevuje se zrychleným tempem: 100 i více za minutu. Po tomto velmi seslabujícím záchvatu horečky se tep opět zmírni, pocení značně povoli a následuje zdánlivé zdraví, ale tu nutno se varovati sebeklamu (přiliš časné vstání může se stát osudním), neboť brzy potom objeví se druhý záchvat značně silnější nežli prvý. Hnědý, hustý hlen na jazyku, suchá ústa, špičatý nos, ochablé prsy, nadmuté břicho a zapáchající výtok z pochvy jsou dalšími známkami, že konec není daleký. Tu může zřídka ještě lékař sám pomoci, neboť následující záchvat bude ještě prudčí a obyčejně jest smrť nevyhnutelnou.

Za účelem vyvarování se této nemoci buďtež čtenáři opětně upozorněni na úvod k chorobám

ženským. Čistotnost a péče tělesná jsou nejúčinnějšími ochrannými prostředky také proti této chorobě. Nesmí se opomenouti na tomto místě důtklivou prosbu vznést na všechny báby porodní, aby dbaly nejúzkostlivější čistoty svých nástrojů a tyto ihned po každém porodu důkladně čistily. Jako u mužů nečistotou holičů bývají přeneseny choroby vousů, tak je tomu i při horečce omladnic. Ale i šestinedělka má požadovati pro sebe i své dítě čistotu a pečovati také před porodem o čisté prádlo ložní a tělesné. K odstranění špatného zápacu ze světnice stačí řádná ventilace a častější důkladné vyvětrání světnice, při čem matka a dítě nesmějí být vystaveny žádnému přímému tahu.

Onemocnění ženských prsů.

Tato mají celou řadu příčin, z nichž některé zde buďtež uvedeny a probrány. Známky onemocnění jsou: úbytek chuti k jídlu, žizeň, zemdlenost, mrazení a prudké příznaky horečnaté, dále může být také jedna strana prsou červená, velmi citlivá, horká a bolestivá.

Zhnisalé místo nutno hleděti přivésti k provalení tím, že se dělají chladivé obklady tak dlouho, až místo to se provalí, pak se rána vymije čistým kouskem plátna a vlažnou vodou, až vyjde zdravá krev. Pak se přiloží vlažný obklad, který se častěji obnovuje. Záněty prsů vznikají také při prudkém úderu do prsů, při pohmoždění a dále při městnání mléka u nekojících matek. Že při všech onemocněních žlázy prsní musí být kojení zastaveno, jest samozřejmo.

Příčinou onemocnění žláz prsních bývá nadměrný přítok mléka k prsu a tu jest nejlepším ochranným prostředkem hubená, skrovná strava. V tomto případě

se doporučují všecky lehké polévky, ovesná, krupicová, housková a bramborová; za nápoje k uhasení žizně se doporučují slabé odvary šalvěje, heřmánku, proskurniku, šeřiku a lipového květu. Dále nutno pečovati o pravidelnou stolici. Není-li stolice, vezme se lžice ricinového oleje nebo hořká sůl v dávce několikrát na špičku nože. V úporných případech nutno sáhnouti jen ke klystéru. Přítok mléka k prsům nemá se zamězovati. Odtéká-li mléko z bradavek, přiloži se na tyto vlhký kousek plátna, ale nesmi se nechat vyschnouti a stvrdnouti, poněvadž tím vznikají nevyhnutelně odřeniny, často dokonce těžké záněty bradavek. Nastalo-li by podráždění bradavek, jest radno bradavky častěji omývat teplou vodou.

Blednička.

Příčiny její jsou: přiliš málo pohybu na čistém vzduchu, porušené zažívání, zleněná stolice a vadná čmýra a vadné tvoření krve.

Doporučuje se ráno na lačný žaludek a večer před spaním piti po kofliku odvaru z kořene mochny nátržníku. Tento kořen obsahuje hojně železa a nahražuje železitou tinkturu nebo železité pilulky, předepisované lékaři. S bledničkou bývá obyčejně spojena ještě chudokrevnost.

Bilý tok.

Příčiny jeho jsou: veškerá dyskrasická onemocnění, tyf, městnání krve při chorobách srdečních a plicních, nervosa, slabost, podráždění nadměrnou souloží, tuhá stolice, cervi, onanie, nákaza a nečistotnost. Známky výtoku jsou: bělavý, kalný, hlenovitý až hnisavě hlenovitý,

často ostrý a leptajici výtok, který pochází z katarhu nebo zánětu pysků stydkých, pochvy, dělohy nebo trubice močové, při tom se pocituje tlak a ťíha v podbřišku, bolesti v kříži a nucení na moč. Příznaky průvodnými a následky bývají nechut k jidlu, poruchy zažívání, vyhublosť, vysílenost, nervosa a neplodnost.

Jako prostředek proti bílému toku byla používána »ossa sepiae«, jež lze levně obdržeti v každém obchodě droguistickém; z téhoto »kosti sepiových« seškrabe se ke každému upotřebení dávka na špičku nože a tato dávka se několikrát denně užívá. Je-li zároveň tuhá stolice, užívá se čaj ze sennesových listů nebo jiné projímadlo. Také byl s úspěchem používán olej z bobuli jalovcových, který se užívá po kapkách na cukru ve množství dle stupně choroby.

Jako další prostředek jest znám bílý květ jetelový a bílá kopřiva hluchá, které se spaří na čaj, jehož se pije ráno, v poledne a večer po kofliku.

Výhřez dělohy.

Příčiny: mocné křičení, těžké porody, sedavý způsob života, trhliny hráze, bydlení nebo stálý pobyt ve vlhkých místnostech, zvedání břemen při nedostačeně podepřeném těle, námaha při stolici, tělesná slabost následkem přestálých těžkých chorob a přiliš časné povstání v šestineděli. Za účelem ochrany před výhřezem doporučují se při obtížné stolici klystéry z chladné vody a po vyprázdnění dává se eště několik klystérů, ale v delších přestávkách; dále působi dobře požívání silných a pevných potravin. Varovati se alkoholických a horkých nápojů a řídkých polévek.

Při nastalém těhotenství nemá žena opustiti lože dříve, až jest cpět úplně zdráva a sesilila. Při bílém toku a nedokonalém ještě výhřezu dělohy používá se nejlépe svírajicích prostředků a sice odvaru z kůry dubové, vrbové, kaštanové nebo z listů myrtových. Tyto odvary se po vychladnutí několikrát denně vstřikuji do pochvy. Také možno houbu (při koupi nutno žádati výslovně lékařskou houbu), nasáklou některou z uvedených tekutin, zaváděti do pochvy, ale houbu nutno opatřiti dobře připevněnou nití, aby se mohla z pochvy opět vyndati. Každých 12 hodin nutno houbu vyměnit. K léčení pomocí houby možno upotřebiti ještě této směsi: 3 gramy kamence, 5 gramů tanninu (kyselinu trislovou) a 30 gramů vody smísi se dobře vespolek a používá se, jak uvedeno. Jest-li choroba valně pokročila, nutno se obrátiti rozhodně k lékaři o radu, neboť zřídka může žena stav své choroby přesně posouditi. Vkládání tak zvaných věnečků děložních nutno se co možná varovati, poněvadž tlakem působicím na dělohu mohou býti způsobeny zánety. Ovšem někdy nelze se používáni věnečků vyhnouti.

Městky žilné, otevřené nohy.

Tyto vznikají většinou po porodech nebo nesprávným způsobem života, následem prasknutí silně naplněné žily nebo uzliny žilné (strhané žily). Chtěli-li bychom takové otevřené nohy léčiti zevně mastí nebo náplasti, zhojená rána by se znova otevřela.

Připravíme si tuto směs: 3 díly vody, 2 díly dobrého červeného vína a vrchovatou lžici soli Glauberovy v $\frac{1}{2}$ litrové láhvě. Ráno na lačný žaludek užívá se vinná sklenička této směsi, před užitím řádně pro-

třepané. Na ránu samotnou přikládá se kousek plátna namočený v oleji dřevěném, čimž se zmirňuje bolesť a horkost. V noci se doporučuje nohu zavinouti a ve vyvýšené poloze držeti. Podvazků není radno uživati.

Velké břicho, zvěšení břicha.

Vzniká většinou po porodech tim, že se v podbřišku nahromadila voda.

Proti tomu pije se čaj ze směsi kořene bezu nízkého, květu trnkového, bobuli jalovcových a přesličky. Také možno přesličkou napařovati, t. j. nechaji se páry z přesličky táhnouti na břicho.

Snadný porod.

Toho docilime tim, že se čajová lžička soli Glauberovy rozpusti ve sklenici vody, k tomu se přidá něco dobrého, červeného vína, a od poloviny těhotenství vždy ráno na lačný žaludek pije se půl až jedna vinná sklenička. Směs ta působi dobrou stolicí, čisti šfávy tělesné a rozšíruje cévy.

Čmýra.

K docileni čmýry vezme se zeměžluč, rozrazil a černobýl, každého stejný dil, připravi se z toho čaj a toho se pije po kofliku ráno, v poledne a večer. Dále se užívá šafrán naložený v červeném víně, z čeho se užívá každý večer malá lžice. Velmi dobře působi také vlažné lázně nohou s taliřem dřevěného popela, k němuž se přidá lžice soli, ale nesmí se bráti příliš horké, neboť jinak stoupá krev ke hlavě. Také jest prý dobře piti odvar z divizny.

Nebo se koupi v některém hokynářském nebo ovocnářském obchodě, droguerii nebo v lékárně pra-

žené kdoulové řezy, dají se do hliněného hrnku, ve kterém se vaří s dobrým starým vinem červeným, v "přikrytém" hrnku nechá se směs tak dlouho vařit, až se vyvinuje silná vůně. Z tohoto odvaru pije se ráno na lačný žaludek a večer před spaním po vinné sklenici, až se dostavi pravidelná čmýra; i v úporných případech pomahá tento prostředek.

Při prudce se dostavující čmýře připraví se čaj z přesličky, kterého se ráno na lačný žaludek a večer pije po kofliku. Velmi dobře působi také čaj z kořene mochny nátřžníku, kterého se 2 až 3 dni před dostováním se čmýry pije denně 1 koflik.

Bílý tok.

Tato choroba byla již v této knize na stránce 58 projednána, ale budiž ještě jednou na ni upozorněno s jiného stanoviska.

Mnozí znamenití lékaři dali si práci s vyšetřováním hlenovitých sekretů mnohých žen a dívek a co našli? Že převážná většina žen a dívek trpěla bílým tokem. Této chorobě, která ruinuje ženy a dívky nejen tělesně, nýbrž i duševně, věnuje se přiliš málo pozornosti, ano choroba ta se považuje za chorobu módní. A kolik neštěstí způsobuje lhostejnost k této chorobě ženské!

Zde několik pokynů pro denní život.

Každé mladé děvče, které se vyznačuje nevlidným chováním k spolužením, stále špatnou náladou, střídající se s nadměrnou, zcela náhle vzkypující rozpuštělostí, tělesným i duševním chřadnutím, chyběním každé skutečné a pravé radosti ze života, nelibosti k práci a jinou lhostejností, budiž přesně vyšetřena svědomitým lékařem a jak bude často zniti výrok tohoto lékaře?

Děvče trpi — bílým tokem!

Dále ať nechá také vyšetřiti každý manžel svou paní, která stále postonává a které chybí brzy to, brzy ono, která má dále nepěkné vlastnosti, jako uvedená děvčata, která dále ukazuje k životu manželskému největší lhostejnost, s mužem a dětmi se vadi, jejíž chování často nepřispívá dostatečně k tomu, aby pečlivému otci rodiny život manželský byl zpříjemněn. A jak bude zde zniti výsledek?

Pani ta trpi — bílým tokem!

A čím staly se takové okolnosti možnými? Nepravým studem a nevědomostí! Mnohdy se dokonce nepovažuje ani za neštěsti, trpěti bílým tokem, neboť sousedka, přítelkyně, švakrová trpi tím také; není prý žádného prostředku proti tomu, tu platí zásada — trpěti, tak slýcháváme bohužel často. Mysli se pošetile, že výtok při některém šestineděli opět zcela sám sebou vymizí.

Příznakem této choroby jest jedině bělavý, hnisovitý hlen, který neustále vylučuje ženská pochva. Výtok ten může pocházeti z pochvy, z hrdla děložního nebo také z dělohy samé a jest následkem chronického katartu rodidel.

Ve svém počátečním období nepůsobi choroba ta kromě výtoku z pochvy žádných větších obtíží. Může se však dostaviti nespavost, nechut k jídlu, bledost, blednička, chudokrevnost, zemdlenost, zhubnutí a celková nevolnost. Spořeba dobrých šťáv tělesných trvá dále a chudokrevnost nabývá značného stupně; dostavuje se celková slabost, také nervosa. Dalším, často osudním následkem bývá odpor proti pohlavnímu styku s manželem.

Zde počíná většinou doba, od které bývá tak mnohý život rodinný rozrušen, nepozná-li se základní příčina. Jak často z tohoto důvodu stává se muž k ženě a dětem lhostejným a uveden na jiné dráhy, zničující život manželský a rodinu.

Hnisavým sekretem naplněná děloha nepřijímá při souloži mužské semeno přiměřeně do sebe nebo je sekret obaluje — manželství zůstává bezdětným a zoškliví tím často manželi jeho domov nebo děti přece zplozené jsou skrofulosní a mají vůbec chorobný základ. Tak mstivá se nevědomost a lhostejnost rodičů na dětech.

Pátráme-li ještě jednou po příčinách zmíněných okolnosti, dovidáme se, že muž i žena si často málo vědomosti o životě pohlavním osvojují, dnešní člověk kulturní zná sice zařízení bezdrátné telegrafie, ale v příčině vědomosti o svém vnitřním složení stojí mnohdy na stejném stupni jako nejnevzdělanější černoch.

Další příčinou bílého toku může být příliš častá, příliš bouřlivá nebo také příliš prodlužovaná soulož; takové případy bývají příčinou katarhů a jich následků.

V příčině léčení bílého toku budiž poukázáno na dřívější odstavec, dále na odstavec o pěstění kůže a těla a na často doporučovaný přirozený způsob života a diety. Není-li choroba příliš pokročilá, bývá žena nebo divka ještě s to, sama se léčiti, ovšem patří k tomu vedle uvedeného návodu a přesného zachovávání jeho nezbytně ještě svlažovač (irrigátor), který ovšem nesmi viseti neupotřeben na stěně, nýbrž má se ho pilně použivati v tiché komůrce.

Při pokročilé chorobě nutno rozhodně požádati o radu zkušeného lékaře.

Dětské nemoci.

Dětské choroby jsou velmi různé a uváděti je zde všecky, zaujalo by příliš mnoho místa v této knize. Jest tedy pojednáno jen o všech těch, které se denně vyskytuji a které lze při pečlivosti rodičů vyhojiti bez lékaře. Také u této kapitoly budiž rodičům položeno na srdce, aby co nejpřesněji si povšimnuli předmluvy a úvodu k ženským nemocem, neboť to, co tam jest uvedeno, může již mnoho přispěti k zamezení nemoci. Že nutno kojence v prvních týdnech života jich chovati v teple, jest asi dostatečně známo; že se mají každý den koupati, učí každá bába porodní, také nutno stále vyměnovati prádlo tělesné znečistěné nebo potem zvlhlé; že však má také vždy být čistý vzduch ve světnici, na to zapominají mnohé matky. Při koupání jest radno přejiti od teplé vody ponenáhlou k vlažné, neboť zchoulostivěním a uzavřením zdravého vzduchu stávají se děti jen vnímatelnými pro nemoci dětské. Utrpělo-li novorozené dítě následkem těžkého porodu poranění na hlavě, budiž povolán na radu lékař, nezmizí-li poranění to v krátké době samo. Ponechá-li se dítě ležeti v mokrých plenkách nebo nepřikryté, po případě v nedostatečném teple, dostavuje se zpravidla nachlazení; příliš těsné zavinování má za následek onemocnění pupku. Objevi-li se u dětí žloutenka, mizi při rozumném ošetřování kojence obyčejně sama sebou. Při onemocnění pupku nutno dávat obklady na břicho a podávat v malých dávkách čaj krev čistíci.

Umělá výživa dítěti.

Často následkem nedostatečně vyvinutých prsů nebo nějaké choroby matčiny není matka s to, aby dítě kojila, a tu nutno sáhnouti k umělé výživě dítěte. Ode dávna známou náhradou za mléko mateřské jest mléko kravské. Poněvadž však toto obsahuje více bílkoviny, tuku a pevných látek nežli mléko ženské, jest mléko kravské ve stavu nezředěném kojenci v prvních týdnech jeho života příliš těžkým; nutno mléko to tedy před požíváním zřediti svařenou vodou v poměru 1 : 1. Při této přiležitosti nutno ženy výslovně upozorniti na to, že voda přidaná nesvařená k mléku působi vážné choroby střevní a žaludeční, následkem kterých může nastati vysílení a dokonce smrť. Další náhradou mléka mateřského jest zhuštěné mléko švýcarské; u tohoto není následkem jeho velkého obsahu cukru potřeba žádného přidavku cukru, ale nutno je zřediti asi desetinásobným množstvím svařené vody.

S podáváním potravy mají býti matky u kojenců velmi šetrny, neboť příliš mnoho potravy působivá u kojenců choroby střevní a žaludeční.

Křičení kojence.

Křičení kojence mává různé příčiny. K uvarování se jeho nutno dbát tohoto. Aby se zažívání dítěte nerušilo, má se dítě zavinovati jen volně. Peřiny, do kterých se dítě jaksi zastrkuje, ruší vývoj dítěte, které potřebuje volného pohybu. Dítě nemá se zabořovati hluboko do peřin a do kočárek se záclonami. Poloha dítěte budiž vždy vodorovná. Přílišné kolebání, nosení a vození dítěte nemá účelu, ano škodi, připravujíc dítě a jeho pěstouna o klid, neboť zdravé dítě leží i

za bdění klidně a hraje si se svými údy; křičí-li, spočívá příčina v nedbání uvedených tuto rad pro matky. Dalšími příčinami křičení jest horké nebo tlačící lože, nečistota, špatný vzduch ve světnici, bolavá místa a hmyz. Cvičí-li dítě své plice, nemá se mu v tom zabráňovati, ale má se vždy přihlednouti, nejsou-li toho jiné příčiny. Až do 6 měsíců potřebuje dítě spát denně 14—18 hodin; nutno tedy starati se, jakmile dítě jeví se unaveným, aby byl klid ve světnici. Nespi-li dítě přes to, budiž mu dán teplý obklad na břicho, pak se dostaví klidný a zdravý spánek. Od 9 hodin večer až do 5 nebo 6 hodin ráno má dítě zůstat bez potravy. Jest-li zažívání nedostatečné a příčinou křičení, mají matky dbát na toto:

Neprospívá-li dítě a stále se vždy hojně pomočuje, jest podávané mléko příliš řídké; má-li však obtíže bříšní a ve stolici vločky sýrovité, jest mléko příliš husté; při zácpě pomahají malé, vlažné klystéry. Po nastalé stolici má se dáti poněkud chladnější klystér. Při zadržení moče dávají se teplé obklady na krajину měchýře močového a pohlavní časti a odstrani se přítomná snad místa bolavá. Až do čtvrtého měsice může kojenec zažívat jen mléko. U úplně silně vyvinutých dětí jest na mistě suchar se slabým čajem heřmánkovým, ale podávání zrnkové kávy nutno se varovati. Nechceme-li vychovati hlupce, blbce a děti křečemi stížené, nutno se u slabých kojenců varovati makovic, opia a jiných prášků uspávacích.

Tento předmět jest projednán poněkud podrobněji nežli všecky ostatní a při něm matkám důklivě domluveno; spisovatel měl při tom přesvědčení, že každé

matka, která bude dbát těchto rad, bude se srdečně těšit ze zdravi svého dítěte.

Opruzení dětí.

Opruzeni možno odstraniti, věnuje-li se největší pozornost stolicí a močení dítěte, udržuji-li plenky a tělesné prádlo v nejúzkostlivější čistotě a zasypává-li se dítě pudrem, práškem plavuňovým a výborně působici moučkou bramborovou. Vytvoří-li se následkem nečistoty vředy, nutno povolati lékaře na poradu. Opruzenina děti hoji se také rychle tím, že se po vyměně plenek příslušné části tělesné lehce omyji studenou vodou.

Moučnice.

Při nepozornosti matek vzniká v ústech kojenců velmi snadno moučnice. Příčinou vzniku toho bývá to, že se zapomene několikrát denně čistiti gumový klobouček a vnitřek úst kojence. Má-li dítě zůstat ušetřeno moučnice, má matka gumový klobouček vkládati denně na několik hodin do čisté, horké vody; také nutno ústa kojence po každém piti nebo jiném přijímání potravy opatrně vytříti kouskem plátna, namočeným ve vlažné vodě. Vznikla-li následkem nedostatečné čistoty moučnice, nutno ihned a pak každou půl hodiny čistiti ústní dutinu kojence vlažnou vodou, ale plátno nutno po každém upotřebení zahoditi.

Těžké prořezávání zubů neb „křeč zubní“.

Dítěti se při tom napomahá potiráním licí olejem mandlovým. Také se mu má podávat tak zvaný kořen zubní (fialový) a uvnitř potirati dásně mírně zahřátým olejem tabulovým.

Zvracení dětí.

Při zvracení dětí po piti podává se jim místo mléka čerstvá smetana, zředěná vodou. Přidavek koňaku (několik kapek na láhev zředěné smetany) posiluje žaludek.

Vřídkovitý zánět sliznice ústní u dětí.

Připraví se odvar ze šalvěje, heřmánku, přesličky nebo oslazený, řídký odvar z kůry dubové a kouskem plátna, namočeným v takovém odvaru, vytíraji se dítěti každou hodinu ústa, která se potom ještě vytřou čistou vodou.

Močení dětí pod sebe.

Příčinou bývá nachlazení, postihující měchýř močový, pročež se pomočování dětí vyskytuje častěji v zimě nežli v létě.

Podává se odvar z třezalky, ale nemá býti příliš silný. Také se s úspěchem používá odvaru z listů medvědice, který se má piti ráno a večer před spaním. Proti močení pod sebe možno ještě doporučiti odvar z černých šišek olšových.

Škrkavky a roupi.

Tyto lze zjistiti jen, odcházejí-li stolicí. Chceme-li zbavit děti této choroby, smisíme 10 dilů oleje ricinového a díl santoninu, z toho se podávají dítěti denně 3 čajové lžičky nebo se jim dává častěji ráno na lačný žaludek 1 koflik čaje z květu vratíčkového. U slabých dětí jsou na místě známé pokroutky proti červům.

Vyrážka na hlavě dětí.

Při nenakažlivých vyrážkách na hlavě u dětí osvědčuje se jako dobrý prostředek čaj z macešky. Viz také ekzem stroupkovitý.

Kašel zádušný.

Tu pomahá čaj z polní routy a odvar z osvědčeného kořene kostivalového; nebo se koupi po deseti haléřích tlučeného cukru kandýsového, tlučených bobuli jalovcových, prášku prsního a za 20 haléřů dobré moučky čokoládové, vše se smísi a užívá se za půl hodiny na špičku nože v kávové lžičce vody.

Jiným známým prostředkem proti kašli zádušnému jest čaj z macešky.

Záškrt.

Tato choroba napadá již děti ve věku od 2 do 6 let. Příznaky jsou horečka, bolesti v krku a povlak v hltanu a hrtnu.

Při záškrtu nutno dbát na to, aby se nezaměnil s pablánitým zánětem v krku (croup), proto nutno dbát toho, že při croupu blánité usazeniny leží na sliznici, při záškrtu však ve sliznici. Při záškrtu se neodstraňuje žádná blána (pablána), nýbrž na místě odstraňování rozpadá se sliznice sama snětivě.

Dále rozeznáváme záškrt (difterii) ústní, hltanovou, nosní a hrtnovou. Nejčastěji se vyvinuje záškrt po spalničkách, spále a tyfu. Vedle dětí onemocňují však tím také dospělí, a poněvadž choroba ta se snadno vraci, jest třeba rádného léčení.

Poněvadž záškrt jest velmi nakažlivý, vystupuje také epidemicky, jest potirání příčiny hlavní podmínkou. Jisto jest, že původcem choroby té jest jistá pliseň (bakterie). Vznik záškrtu se podporuje tělesnou nečistotou, špatnou, nepřirozenou výživou, zchoulostivěním krku a t. d. Často se dostavuje záškrt také po některé nemoci vyrážkové.

Předzvěstí záškrtu bývají zpravidla skrovné — trochu zemalenosti, obtíže polykací, zřídka však třesavka

a jiný příznak horečnatý. Také i na výši choroby bývá horečka mnohdy mírná a celkový stav nebývá zlý, takže okolo dítěte často bývá klamáno. Většinou vyskytuje se v pozadi krku zduření, zánět a konečně je viděti šedohnědý povlak na silnici, který při odstraňování zanechává krvácejici místa; povlak ten nedá se však snadno odstraniti. V dalším průběhu mění se povlak sliznice v tmavou, zapáchanou hmotu, která sama odtéká nebo bývá vykašlávána — potom tvoří se vředy, které po zhojení zanechávají jizvy po sobě. Zduření mandli a mizních žlaz na krku a odporný zápach z úst vyznačují další průběh choroby.

Nastane-li smrť, jest příčinou její méně udušení, spíše vysilení a rozklad krve. Záškrt není chorobou mistní, proto hrdlořez (tracheotomy) není také vždy operaci zachraňujici, jako při croupu. Jest-li průběh choroby příznivý, odlučuje se cary tkaně chorobné a v 2—3 týdnech nastává uzdravení. Později dostavuje se na patře, hltanu, očích a údech často obrny, které v krátké době opět vymizí. Jsou známkou, že nebyl veškerý jed v těle ještě učiněn neškodným.

Léčení: Odváděti jed chorobný k zevní kůži, mírniti přítomnou horečku, často dávati studené obklady na krk a čelo, častěji kloktati slanou vodou nebo zředěným vinem červeným, vsrkávati a vstřikovati tekutiny ty do úst a nosu, piti čerstvou vodu s hojně šťávou citronové. Dále každou půl hodiny chladné záviny krku a každé 3 hodiny záviny dolní části těla. Dostavuje-li se skleslost, nutno podávati prostředky povzbuzující, při záchvatech dušení tření krku, žeber a trupu.

Dalším prostředkem proti difterii jest toto: Ze slanečka sni se polovička mliči, za 5—10 minut vezme

se druhá polovička, ale zároveň se vezme 5—6 kapek terpentinu a později se kloktá vápennou vodou.

Spála.

Tato choroba jest zánět kožní, provázený ze začátku silnou horečkou a bolením hlavy, při čem se poněhlu zardi celá kůže.

Vyrážka spálová objevuje se nejprve na krku a šíří se odtud po celém těle. Obyčejně bývá již po 26 hodinách celá kůže pokryta červení spálovou. Z nemocného vychází zvláštní zápach, tep jest zrychlený, kůže suchá a při tom je palčivá horkosf. V době nemoci musí zdravi býti přísně odloučeni od nemocných a jich ošetřovatelů, poněvadž choroba jest velmi nebezpečná a nakažlivá. K zamezení dalších nákaz jest dobré vykropovati světnici vodou korbolovou a větrati častěji okna, při čem však nutno dbát na to, aby na nemocného nešel žádný průvan.

Když začíná uzdravování, počiná se kůže olupovati ve větších nebo menších šupinách.

Za nápoje možno doporučiti cukrovou vodu svařenou, ochlazenou limonádu, sliz ovesný, odvar z květu bezového, pampelišky nebo z heřmánku.

Spalničky.

Spalničky jsou malé, červené skvrny na kůži celého těla. Příznaky nemoci jsou: zpočátku červené skrvny v obličeji, rýma spojená z bolením hlavy, silný kašel, slzení a světloplachosf a horečka. Po 6. dni počiná se kůže olupovati a možno očekávati uzdravení.

Nemocného nutno chrániti před jasným světlem denním a průvanem (Léčení viz spála.)

Křivice (Anglická nemoc).

Nazývá se také dvojitým vzhůstem pro zdánlivé zdvojení konců kostních, vzniká následkem nedostatku vápna při výživě. Dalšími příčinami jsou, jako při skrofulose, zdědění skrofulosních a nezdravých šťáv nebo špatná a nedostatečná výživa, dále překrmení, zchoulostivění oděvem, špatným, tmavým, vlhkým a špatně větraným obydlím, zanedbané pěstění kůže, ne-přirozený způsob života.

Příznaky choroby té jsou: zkřiveniny žeber a kosti hrudní (husí prsa), zkřivení páteře, pánev, údů v podobě nohou do O nebo X, šavlovitých rukou, naduření břicha, zvětšení a měkkost lebky. Pocení, porušené zažívání a průjmy bývají předzvěsti nebo vedlejšími příznaky. V dalším průběhu může nastati úplné zkřivení a zakrnění těla, podobně jako při skrofulose.

Léčení jest podobné jako při skrofulose: hojný pohyb na světle a slunci, úzkostlivé držení těla v čistotě, denně teplé lázně na nohy, v noci obklady na břicho a poloviční záviny, také lázně slunečné, spaní při otevřeném okně, nikoli na peřinách, nýbrž na slamníku nebo matracích nebo houních. Varovati se moučných jidel, zejména u malých dětí. Doporučuje se ovoce a chléb černý, žádné však lihoviny. Hlavní prostředek: rybi tuk s fosforem.

Jiný prostředek proti křivici jest tento: vezme se za 20 haléřů rumu, asi 60 gramů másla, za 10 haléřů benátského mýdla, za 5 haléřů bobuli jalovcových, směs ta se svaří na mírném ohni na masl, kterou se potírají chorobná místa. Této masti bylo použito s velkým úspěchem.

Katarh žaludeční a střevní.

Léčení: utřený ořech muškátový v dávce na špičku nože smichá se se lžicí bilku vaječného a sní se. Prostředek ten slouží dítěti zároveň za potravu.

Výživa dětí.

Výživa dětí měla by nalézati pro vývoj člověka daleko větší pozornosti a péče, nežli se tak děje ve většině případů. Zde buďtež uvedeny jen některé diajetické pokyny. Domněnka, že pivo, vino, maso, uzeniny, masová polévka, káva a t. d. jsou silnými potravinami pro děti, jest bohužel ještě příliš silně rozšířena, poněvadž mnoho matek nezná ani výživné hodnoty ani účinku těchto látek. Pivo, vino, vúbec všecky lihové nápoje, dále kávu, čaj a kořeněnou čokoládu neměly by děti vúbec dostávati, silně kořeněné polívky masové tím méně a maso jen výjimečně. Všecky snadno ztravitelné druhy mas a ryby nemají se podávati jako hlavní jídlo, nýbrž jen jako přidavek k dušené zelenině a ovoci. Hlavní potravou mají býti především rostlinné věci: rýže, oves, čočka, chléb, moučníky, dále mléko, také vejce, za nápoj má sloužiti čerstvá voda studničná a alkoholu prostá šťáva ovocná a kakao s mlékem. Ovoce má se popřáti dětem po libosti, neboť dobré zralé ovoce nikdy neškodi, zejména požívá-li se s kouskem chleba. Za přidavek ke chlebu dále možno doporučiti med, který není žádnou mlskou, nýbrž výbornou potravinou pro děti, které si bohužel málo všimáme.

Polední spánek dětí.

Jest bohužel zvykem velmi rozšířeným, že se malé děti, které mají odpoledne spáši, kladou na

lože oblečené. Ve většině případů je toho příčina nechuf dítě svlékat i a zase oblékat. Kdyby matka věděla, jak tento zvyk jejímu miláčku škodi, jistě by jej vždy svlékla. Dítě, které usnulo ve svých šatech, probouzi se, potom jsouc vysíleno a zemhleno. Místo aby se spánkem citilo osvěžené, jest ve špatně náladě. Někdy jen uvolněné, nikoli rozepjaté tkaničky a knofliky tlačily ve spaní orgány břišní a hrudní, omezovaly jejich volný pohyb, znesnadňovaly dýchání a zažívání. Proto jest povinnosti matek, aby před spaním dětem vždy svlékly jejich šaty, po případě to nařídily osobám, kterým děti své svěřily.

Potraviny.

Zdráv býti a zdravým zůstatí, má býti našim hlavním zřetellem během života našeho. K docílení toho jest však třeba, abychom přesně znali, co tělu našemu prospívá a co mu škodi. Aby se to každému stalo jasným, jsou v tabulce na následující straně uvedeny hlavní potraviny podle jejich složení chemického.

Za účelem podrobnějšího výkladu buďtež zde jednotlivé potraviny probrány podrobněji.

Bílkoviny.

Bílkovina (albumen) sestává z kyslíka, vodika, uhlika a z hojně dusíka, k nimž jsou připojeny jiné látky, jako fosfor, železo a t. d. Člověku i zvířeti jest potrava bílkovitá nepostrádatelnou. Kosti, svaly, cévy, krev (plasma krvní) sestávají z velké části z dusíkatých látok. Ve šťávách a semenech rostlinných, v sýru, mléce a ve všech živočišných látkách jest přítomen dusík.

Při této příležitosti budíž zde uveden výpočet, opirající se o fakta. Dospělý, silný, pracující muž potřebuje denně ztravitelné bílkoviny 100 až 130 gramů. Aby se toto množství tělu přivedlo, musí požíti za korunu masa hovězího nebo za 40—50 haléřů nasoleného slanečka, nebo za 32—38 haléřů luštěnin nebo za 20 haléřů tvarohu (sýra). Tim jest podán důkaz, na který se odvolávají hlavně vegetariáni, že maso vzhledem k výživné cenně jest velmi drahé.

Jméno	Bílkovina	Tuk	Uhlohydráty
Bilek vaječný . . .	12	—	1/2
Žloutek vaječný . . .	15	10	26
Maso hovězí . . .	17—22	10—27	—
" telecí . . .	19	7 1/2	—
" skopové, tučné .	12	33	—
" libové .	20	3	—
" vepřové . . .	10—20	7—42	—
Slanina . . .	3—7	76	—
Slaneček nasolený . .	19	16	3
Mléko . . .	4—5	10—18	4
Tvaroh (sýr) . . .	43	7	—
Mouka pšeničná jemná .	9	1	74
hrubá .	12	1	72
" žitná . . .	11	1 1/2	72
" kukuričná . . .	14	4	70
Chleb žitný . . .	6—7	1/2	48
" pšeničný . . .	10—12	2	40—50
Ječmen (kroupy) . . .	10	7 1/2	70—75
Kakao . . .	20	37—55	9
Fisole . . .	24	—	55
Čočka . . .	25	2	55
Hrách . . .	28	3	50
" zelený . . .	6	1/2	12
Brambory . . .	2	1/3	16—24
Kedlubny . . .	3	1/5	9
Řezané fisole . . .	2	1/5	6
Kapusta . . .	2 1/2	1	5
Zeli červené a bilé .	2	1/5	7
Salát hlávkový něco			
Ripa více než	1	1/8	2—6
Mrkev			
Ovoce čerstvé, něco			
méně než . . .	1		10—20

Tuky a uhlohydráty.

Tyto látky sestávají z uhlika, vodika a kyslika, jsou na stavbě těla méně súčastněny nemajíce dusíka, poskytuji však našemu tělu palivo a sílu svalovou. Působením kyslika krevního okysličují se na kyselinu uhličitou a vodu a udržují tím dýchání a výrobu tepla.

Tento pochod spalovací jest v těsném vztahu s výměnou látek uvnitř nejmenších organizací těla, totíž buněk. Něco tuku zůstává nespáleno a usazuje se v těle. Uhlohydráty a tuky zmenšují při hojnějším příjmu spotřebu bílkoviny, což jest důležito pro výživu, poněvadž tuky a uhlohydráty jsou lacinější látky vyživné.

Pracující člověk potřebuje denně 50—60 gramů tuku a asi 450 až 500 gramů uhlohydrátů. Všimneme-li si uvedené tabulky, vidíme, že různé druhy obilin obsahují vedle bílkoviny také nejvíce uhlohydrátů. Luštěniny mají se požívat vždy ve stavu úplně měkkém, úplně rozvařeném.

Voda.

Dle stáří sestává člověk ze 60—90 části vody, neboť i všecky pevné, ano i zdánlivě suché části, jako kosti, šlachy a t. d. obsahují velmi mnoho vody.

Krev a miza obsahují ovšem vody nejvíce. Bez potravy může člověk žít nejvýše 2 až 3 týdny, ale pije-li při tom vodu, může se udržeti na životu ještě déle, poněvadž voda rozpouští zásobní látky, v těle obsažené a podporuje jich spotřebu. Denně potřebuje člověk 2—3 litrů vody. Abychom však toto množství vody naprostoto vypili, není třeba, poněvadž potraviny, které požíváme, obsahují dostatečné množství vody.

Soli živné.

Ke stavbě těla, ke tvoření chrustavek a kostí jest třeba živných soli. Jsou to: vápno, draslo, hořčík, kyselina fosforečná, sůl kuchyňská a t. d. Ke tvoření krve jest třeba týchž soli, poněvadž soli ty mají také chemický účinek. Maso obsahuje více soli živných, nežli rostliny. Člověk potřebuje denně jen 30—35 gramů živných soli, nadbytek jejich se vylučuje bez upotřebení z těla. Nejzdravější potravou jest zelenina. Tato však se nemá vařit, nýbrž dusiti a připravit s vodou svařenou, poněvadž právě v ní jsou obsaženy živné soli. Různé zeleniny, jako salát, požívají se nejlépe syrové. Dává-li kuchařka na stůl zeleninu bez vody, ve které se zelenina vařila nebo dusila, má zelenina taková jen nepatrnou cennou vyživnou.

Tim jest kapitola „potraviny“ ukončena a dámy se opětně žádají, aby toho, co bylo řečeno, dbaly a prakticky v nejvlastnějším zájmu v kuchyni upotřebily. Úspory ve výdajích a zdravá silná rodina budou toho následkem.

Lázně.

(Přirozené i umělé lázně).

Že k uzdravení mnoho přispívá lázeň, netřeba zajisté podrobněji vykládati, ale že při koupání nemáme miti naplněný žaludek, toho se dbá příliš málo. Jest přímo nebezpečno, koupati se s plným žaludkem, neboť lázní žene se krev k zevním částem a ruší se zažívání, což může mít za následek závrať, mdlobu, zvracení, ano i záchvat mrtvice. Podobně máme se choditi koupati s prázdným žaludkem. Při naplněném žaludku jest koupajici se v řece vystaven nebezpečí utonuti. I ve vaně koupací přišli již lidé takto o život.

Teplota vody v lázni má býti tato: studená lázeň 15 stupňů, vlažná lázeň 21—27 stupňů, teplá lázeň 27—30 stupňů Reaumura.

K celkové lázni běže se tolik vody, kolik se vejde do vany zároveň s koupajícím se; v lázni máme miti ovšem ještě možnost se pohybovat.

Lázeň z vonných bylin (aromatické lázeň bylinné) maji se použivati při příliš silné činnosti srdeční, stavech slabosti, rheumatismu a křivici. K lázním takovým užívá se asi 500 gramů heřmánku, který se před tim svaři a odvar se vleje do lázně.

Železitá lázeň. Používá se proti chorobám měchýře močového, sleziny, k posilnění u chudokrevných, nemocných bledničkou a nemocemi pohlavními, souchotinami a chorobami plicními. Z droguerie nebo lékárny koupi se sirnik železnatý nebo železné koule a uhličitan draselnatý (potaš) a sice asi 5 gramů a přidá se to k vodě ve vaně.

Jehličnatá lázeň. Osvědčuje se při skrofulese, vyrážkách kožních a zánětech očních, vředech, zduřelých žlázách, zduřeninách kostních, výtoku z ucha, dně, křečích prsních a žaludečních.

Upotřebení: šišky smrkové nebo jedlové se špičkami jedlovými (semenné šišky) ve množství 500 gramů se uvaří ve vodě a pak se to přileje do vody lázně.

Jodová lázeň. Používá se proti zánětům děložním, syfiliticům onemocněním, bolestivým vředům a t. d.] Když se voda nalila do dřevěné vany, přidá se asi 10 gramů jodidu draselnatého (kalium jodatum). Z kovu nesmi býti vana, poněvadž jod poškozuje všecky kovy.

Otrubová lázeň. Používá se proti nachlazení, slabosti údů, rheumatismu a haemorrhoidům. Upotřebení: $\frac{1}{2}$ až 1 kilogram pšeničných otrub a 1 talíř dřevěného popela svaři se ve 3 až 5 litrech vody a přidá se to k celkové lázni.

Louhová lázeň. Jako studená lázeň používá se při otylosti, chorobách žaludečních, haemorrhoidech, chorobách jaterních, katarhech střevních, písčitosti ledvin a chorobách kožních. Vezme se 100 gramů soli kučyňské a 150-200 gramů uhličitanu draselnatého (potaše).

Sladová lázeň. Doporučuje se při slabosti a pokleslé síle životní. Výborně se osvědčuje u dětí sesláblých, trpicích chorobami střevními. K celkové lázni přidá se 1—3 kilogramy ječného sladu, který se před tim půl hodiny vaří ve vodě a procedi.

Syrovátková a mléčná lázeň. Používá se jen u nedráždivých nemocných, stížených chorobami prsními a plicními. Lázeň se připraví z poloviny vody a z poloviny mléka nebo syrovátky.

Sirná lázeň. Doporučuje se při chorobách kožních, lišejích, svrabu, zastaralé syfilis, dně, kloubních bolestech, haemorrhoidech, mírné zácpě a skrofulose. Vezme se asi 100 gramů sirníku draselnatého na celkovou lázeň; za účelem sesílení možno přidat k lázni ještě asi 10 gramů kyseliny sirové. Lázeň sirnou možno připravit jen ve dřevěné vaně.

Mýdlová lázeň. Používá se při zduřeninách žláz původu skrofulosního, lišejích, svrabu a jiných chorobách kožních. Lázeň taková se připravuje tak, že se vezme asi 500 gramů ustrouhaného mýdla a přidá se asi 100 gramů líhu mýdlového.

Tříslová lázeň. Možno ji použít při omrzlinách, krvácení z dělohy, skrofulose, zastaralých úrzech a slabosti končetin. Svaří se asi 500 gramů kůry jilmové, vrbové nebo dubové ja odvar ten se pak přidá k lázni.

Vinná lázeň. Používá se u seslablých chorých dětí a u novorozenců. Vezme se na 5 litrů vina 5 litrů teplé vody, svaří se něco benátského mýdla, hřebičku a libečku (kořene opichového) v 1 litru vody, směs ta se procedí a pak přidá k lázni.

Rašelinné lázně. Na jednu lázeň běže se soudeček rašeliny nebo 3—5 liber soli rašelinné. Lázně takové se výborně osvědčují při skrofulose dětí a při stavech slabosti, dále hodí se dobře k povzbuzení a oživení výměny látek.

Některá pravidla o odívání se a pěstění těla.

Také tato kapitola doporučuje se váženému čtenáři k povšimnutí. Jest povinností každého jednotlivce, poznati nejen prostředky k léčení různých chorob, nýbrž i příčiny těchto.

Obuv.

Dlužno se varovati všeliké obuvi, která nohy sůžuje nebo ztlačuje. Nosením přiliš úzkých střeviců vznikají špatné nohy, tlustá břiška u prstů, kuří oka, zarostlé nehty a znetvoření nohou. Při silném tlačení nohy může krev v cévách jen s úsilím probíhat a tak vzniká městnání krve.

Nedoporučuji se dále perka s gumovými vložkami, poněvadž i tyto vadi oběhu krevnímu nad kotníky. Chceme-li si udržeti nohy zdravé, jest nutno nositi střevice, které neobmezují nohu v pohybech, a udržovati je stálým ciděním a občasným namazáním mastnotou vlačnými, neboť tak ušetříme nejen penize, nýbrž i nohy zůstanou zdravými.

Pocení nohou.

Pocení to dá se vedle jiných, v této knize ještě uvedených prostředků, zmírniti, po případě odstraniti pravidelným koupáním nohou a denním měněním punčoch — tedy i zde jest čistotnost hlavní věcí. Vlhké punčochy nutno vždy na vzdušném místě usušiti, nežli se dají do prádla.

Podvazky.

Podvazky nemají se připinati nikdy přiliš hluboko a nikdy přiliš pevně. Přiliš volný podvazek jest nepohodlný, přiliš pevně přivázaný jest zase nezdravý, poněvadž omezuje oběh krevni. Nutno tudiž voliti středni cestu.

Košile.

Košile má býti co možná pórovitá, sifovitá, vzdušná a lehká a sice v létě z bavlny, v zimě z vlny.

Spodní kabát.

Toho se máme chrániti, pokud to jen jde. Z látek má býti týchž, jako košile.

Šněrovačka.

Tohoto zákeřného nepřitele ženského pohlavi jest radno úplně se varovati. Prostou, měkkou šněrovačku možno ženám vřele doporučiti. Nyní v modě jsoucí těsné šněrovačky jsou přímo zločinem na našich ženách a dívkách.

Límeč na krk.

Nemá býti nikdy přiliš úzký, ani přiliš vysoký, aby krk zůstal volným, neboť lidské tělo dýchá nejen plicemi, nýbrž i kůži. Přiliš úzký límeč znesnadňuje především přítok a odtok krve z hlavy. Že nošení nezahaleného krku jest zdravé, dokazuji nejlépe námořníci, vystaveni nejhorším poměrům povětrnostním, a nyní dále konečně volnější oděv letní, který se ujal u mužů.

Svrchní oděv.

Tento má býti vždy přiměřený době roční; v zimě však nutno se přece snažiti, aby přistupem vzduchu

udržovalo se dýchaní kožní a aby se omýváním těla kůže v činnosti své podporovala. Rozhodně nutno varovati před oděvními látkami „tlustými jako prkno“, neboť tyto následkem svého obsahu škrobu, dextrinu a klihu vůbec neprospívají tělu. Pružná, nejvíše prostředně silná látka vlněná postačí úplně.

Šátek na krk.

Za šátek na krk má se používat jen lehké látky vlněné a nikoli tlustého, třikrát až čtyřikrát kolem krku ovinutého šátku. Výpary tělesné nemohou unikati do vzduchu a usazují se v podobě vlhkosti na tlustém, neproniknutelném šátku a dávaji pak podnět ke všelikým chorobám krčním. Lépe jest, když se šátek na krk vůbec nenosi.

Pokrývka hlavy.

Tato má býti v zimě i v létě lehká a měkká.

Otužování.

V létě i v zimě doporučuje se každému otužování těla, neboť čím je tělo otužilejší, tím je také schopnějším vzdorovati všelikým chorobám. Proto, rodičové, nezchoulostivujte své děti v mladistvém věku a nedávejte jim na pouf životní tělo zhýčkané, vnímavé pro každou chorobu.

Lázně, častější omývání celého těla.

Patří k pěstění těla a každý rozumný člověk bude jich užívat již z důvodů čistotnosti. Ale nejen zevnějšek tělesný má býti pěstěn, nýbrž také útroby zasluhují povšimnutí; každý měl by tudíž dbát na to, aby škodlivé látky byly od útrob vzdalovány.

Vyplachování úst.

Především mají se ústa vyplachovati každé ráno. Vyplachování takové odstraňuje zápac z úst a chrání zuby před kazením se. Ve sklenici čisté vody rozpustí se něco soli kuchyňské, tím se vyplachují ústa a čistí zuby a dásně pomocí kartáčku zubního. Tím se odstraňují škodlivé látky z dutiny ústní. Nečisti-li se ústa, dostávají se usazené látky do žaludku a mohou způsobiti různé choroby.

Zápac z úst.

Především nutno dbáti přesně na čistěni zubů tak, že se denně dvakrát, ráno a večer, čistí dobrým kartáčkem zubním a po každém jidle se ústa dobře vypláchnou. K vyplachování úst se doporučuje tato ústní vodička; Salol 5 gramů, Spiritus vini 100 gramů, tinctura ratanhiae 7 gramů, Oleum menthae piperitae III kapky nebo prostší a lacinější roztok kysličníku vodičitého, který se v novější době prodává pod různými názvy. Jest přijemnější a lepší nežli nadmanganan draselnatý, který barví zuby do žluta. Také možno dobře doporučiti pěnu z kafrového mýdla k čistěni zubů, — Možno-li předpokládati, že zápac z úst zaviňuje vykotlané zuby, musí býti od osvědčeného zubního lékaře dány do pořádku, to jest vyplombovány a špatné kořeny musí býti odstraněny. — Jsou-li příčinou zápacu vleklé záněty mandli, doporučuje se kloktati roztokem chlorečnanu draselnatého 5: 100 vody. Nepomahá-li tento prostředek, musí nezbytně býti tázán lékař o radu.

Dutiny nosní.

Tyto mají se čistiti každé ráno vtáhnutim čerstvé vody slané. Osobám, trpicim katarhem, doporučuje se voda vlažná nebo teplá.

Způsob jídla.

Způsob jídla zasluguje také povšimnuti, neboť rádné rozkousání potravy podporuje velice zažívání. Kdo vše hltavě polyká, nebude se nikdy moci těšiti dobrému zažívání; z té příčiny je radno jísti pomalu. Doporučuje se během jídla vypiti sklenici vody. Chudokrevním a sesláblým osobám se doporučuje krátký spánek po obědě. Delší spani po jidle jest nezdravé, nastává po něm často zaujatost hlavy a někdy pocit únavy celého těla.

Přiliš málo potravy.

Přivádi-li se tělu potravy přiliš málo, nastavá hubnutí, zemdlenost, chudokrevnost a blednutí kůže, poněvadž chybí materiál k novotvoření krve. Následek toho jest špatný vývoj všech orgánů.

Nadýmající jídla roztahuji stěny břišní a střeva a omezují pak činnost jater, sleziny, srdce a plic.

Tělu se mají přiváděti jídla dobře rozkousovaná a na měkko vařená. Špatně vařený hrách, fisole, čočka, rýže, kroupy a t. d. opoustějí, nejsou-li požívány ve stavu dostatečně měkkém, kanál střevní bez úplného užitku pro tělo. Aby usušená zelenina při vaření rychleji zmékla a stala se užitečnou tělu, přidává se k ní kyselého uhličitanu sodnatého na špičku nože. U luštěnin, jsou-li před vařením dobře očistěny, netřeba odstraňovali slupky, neboť slupky, jsou-li na měkko vařeny a od plodů odloučeny, povzbuzují žaludek a střevou k větší činnosti.

Těžká piva.

Těch jest nejlépe co možná se varovati, zejména když výživná hodnota piva jest téměř rovna nule.

Správné dýchání.

Správné dýchání patří ke blahu člověku. Nutno tudiž dbáti na řádné větrání světnice. Doporučuje se, aby se všude, zvláště v místnostech, kde mnoho lidi žije pospolu, dbalo na hojnou ventilaci. Teplý, dusný vzduch působi škodlivě.

K udržení zdraví potřebujeme neustále kyslíka, obsaženého ve vzduchu, který [dýcháním přivádíme] plicím a tím i krvi. Nedostatek kyslíka zhoršuje krev, seslabuje tělo a přivádí člověka konečně do nemoci.

Dýchá-li se někomu těžce, může si dýchání zlepšiti beze vši jiné pomoci tím, že se mnoho pohybuje, skříži ruce na zádech za běhu a častěji hluboko dýchá při volných prsou; jen vytrvalosť a dobrá vůle k životu patří k tomuto léčení.

Léčebné prostředky proti nemocem, nejčastěji se vyskytujícím.

Povšechné.

Ke zhojení všech chorob patří přede vším trpělivost, ale i porozumění. V předešlém dile této knihy, která každému zůstane pravým a nejvěrnějším přítelem, byly vyloženy téměř všecky příčiny každé nemoci a byla také udána již velká řada prostředků proti nim.

Nepřinese-li nějaký prostředek snad jednou kýženého účinku, nesmi se nad tím ihned pozbyti myslí. Nutno hleděti vypátrati příčinu, proč se účinek ten nedostavuje, a po případě prostředku toho znova upotřebiti. I nejvyzkoušenejší prostředek může někdy selhati, neb povahy lidi jsou velmi různé. Často bývá zhojení znesnadňováno ještě jinými okolnostmi. Nenastane-li u nemocného přes nejpečlivější upotřebení některého prostředku zlepšení, má se zavolati lékař.

Nebylo šetřeno ani práce ani peněz, aby se všecky v této knize vypočítané léčivé prostředky, které vesměs jsou vyzkoušeny a často se osvědčily, sestavily a váženému obecenstvu způsobem snadno pochopitelným ve známosť uvedly; přes to jest však cena této knihy zcela mírná.

Věnujeme-li se ošetřování nemocného, musíme dbáti toho, že nemocný má vždy miti duševní i tělesní klid. Nutno se varovatí všeho rozčilujícího, nerušiti nemocného během spánku, zavírat dvěře nehlucně-

nikdy jej náhle nebo silně neoslovovati, nešepcati a neplakati ve světnici a ošetřovati jej blahosklonně. Nutno se namáhati, aby se připadná přáni nemocného uhodla bez velkého vyptávání, a mluviti s ním o průběhu choroby vždy s plnou naději.

Zábava s nemocným má se vésti vždy ve veselé náladě, nutno se varovati vypravování tak zvaných hrůzných historek a nepřipouštěti naříkajících příbuzných a časté navštěvy u těžce nemocných. Nemocného jest dobré častěji rozveseliti malým překvapením, na příklad přinášením květin a jiných věcí mu milých.

Pokoj nemocného.

Za pokoj pro nemocného nutno voliti místnost co možná světlou, vzdušnou a klidně položenou, ježiž teplota nepřevyšuje nikdy 14° — 15° Reaumura; kdo nemocného uzavře před světlem a vzdudem, škodi mu. Pokoj pro nemocného nemá býti zároveň místnosti kuchyňskou, obytnou nebo ložnicí.

Asthma a krátký dech.

Tu se s největším úspěchem používá čaje z květů podbělových. Léčivost květů podbělových dokazuje tento případ: Jistá paní trpěla 5 let astmatem, všecky použité prostředky zůstaly bez účinku. Konečně začala piti paní ta čaj z podbělových květů a tím se choroby své úplně zbavila.

Dále se doporučuje toto: Nařeže se dobrá černá řetkev na destičky a nasype se na to něco kandysového cukru, pak se to důkladně promichá a z toho se ráno a večer ji několik destiček. Lék ten rozpouští hlen a tudiž ulehčuje dýchaní.

Blánitý zánět mandlí.

Tento zánět postihuje mandle, ležící na obou stranách čípku, a jejich okoli. Mandle jsou dvě žlázy, které možno cítiti i při zevním ohmatání krku. Při tomto zánětu jest jedna nebo obě mandle silně zduřelé, tmavočervené a hlenem a hnisem pokryté. Při tom jsou bolesti a obtíže při polykání.

Choroba ta se při obezřetném léčení, které jest stejné jako při prostém zánětu v krku, zhoji ve 3 až 7 dnech. Následkem toho onemocnění bývá často zvětšení a ztvrdnutí mandlí. Nebezpečným může se stát zánět mandlí, když jich silně zduření dýchaní a výživu ztěžuje.

Dalším prostředkem proti zánětu mandlí jest okamžitý studený obklad na krk a na hrudník. Dále dává se nemocným dětem několik kapek medu, syrupu a cukrové vody. Jest-li možno, smísi se voda cukrová se šťávou citronovou.

Bolavé nohy.

Puchýře na nohou, které vznikají někdy příliš úzkou obuví a dlouhými pochody, možno rychle zhojit, použije-li se glycerinu, k němuž se přidá arnika (asi 1 díl arniky a 3 díly glycériu). Také mazání masti kafrovou neb olejem kafrovým prý se dobré osvědčuje při této chorobě.

Bolení břicha.

Toto vzniká po nachlazení, po požívání těžko ztravitelných jídel a následkem nadměrného nahromadění plynů ve střevech a při čmýře žen. Bolení to odstraňuje teplé obklady na břicho a čaj z baldryánu, melissy, heřmánku nebo máty peprné.

Dobrým prostředkem proti všelikým bolestem břicha jsou horké obklady mokré nebo suché, které se obnovují, jakmile jen se stanou vlažnými. Nejúčelnějšími jsou horké obklady ze lněného semene, také možno použiti s úspěchem ohříváčů břicha, naplněných horkou vodou, a horkých taliřů.

Bolení zubů.

Vyskytuje se u vykotlaných zubů při nachlazení, návalech krve k hlavě a při chorobách rheumatických.

Z bolení zubů mohou se lidé »zbláznit.« Proto jest na místě upozorniti na účinný prostředek proti této chorobě. Vezme se trochu práskovaného kamence na vatu a vloži se do dutiny bolícího zuba. Jakmile se kamenc rozplustí, bolesti vymizí. Vráti-li se bolení znovu, upotřebí se prostředku toho tak často znovu, až bolení úplně vymizí.

Kamenec jest vůbec dobrý prostředek pro choré a vyhlodané zuby, zamezuje hnilibu a tudiž další kazení se zubu. Proto měli by lidé, trpící bolením zubů, kamence častěji použivati uvedeným způsobem.

Také se doporučuje horká lázeň na nohy z mouky hořčičné a pak ihned jít na lož.

Další prostředky viz domáci lékárna.

Bolesti hlavy.

Vznikají při návalu krve k hlavě, po nachlazení nohou, při nervové slabosti, při chorobách žaludečních a často také při nepravidelnosti čmýry u žen.

Upotřebiti lze: konvalinky se naloži do octa a tím se natírá čelo, nebo také možno čelo potirati terpentinovým olejem.

Dále: Z citronu se odřízne tenká destička žluté slupky a přiloží se na spánky. V krátké době vznikne červená skvrna, která palčivě svědi, a pak bolesti hlavy mnohdy v krátké době zmizí.

Bolesti v kříži.

Tato choroba jest původu rheumatického nebo také nervového.

Léčení: kousek flanelu namoči se do studené vody, opět se vyždimá a timto vlhkým flanelem tře se krajina křížová tak dlouho, až kůže zčervená. Také jest dobré piti 2—3 kofliky čaje z lipového květu, dále se doporučuje masáže hřbetu, teplé lázně sedaci, úprava diety a péče o řádnou stolici. Nemá-li léčení toto žádného účinku, jest radno povolati lékaře.

Bradavice.

Vyskytuji se většinou na prstech a rukou. Jsou to ztluštělé buňky pokožkové, které jsou nahoře zakulacené a hnědavě zbarvené.

Poznenáhla, ale důkladně a neškodně možno bradavice odstraniti, potiraji-li se šfávou bolehlavu, pryšce nebo laštovičníku.

Bradavice vymizi také, potiraji-li se ve dne šfávou z cibule a přiloži se na ně přes noc jemně rozsekana cibule.

Nejlepším, ovšem dosti bolestivým prostředkem k odstranění bradavic zůstává Mehlova léčba sluneční. Paprsky sluneční soustředuji se pomocí čočky a nechaji se dopadati na bradavici, která se tím doslově spálí. Po uplynutí několika neděl bradavice úplně vymizi a na místě ni vytvoří se úplně nová kůže.

Před upotřebením tohoto způsobu jest radno v pijavém papíře udělati dírku, která má přesně objem bradavice. Papír pijavý přiloží se tak, aby ostatní kůže zůstala zakryta a bylo viděti pouze bradavici. Tím se dosáhne, že paprsky čočkové, které při necvičených rukách snadno mohou padati vedle, dopadají jen na papír, nikoli však na kůži.

Vysoké bradavice vymizi také, když se podvážou hedvábnou nití a častěji potírají šfávou petrželovou.

Dna (podagra).

Tato choroba jest následkem poruch vyměny látek a uložení soli močových v kloubech. Záchvaty dny jsou ojedinělé a velmi bolestivé, většinou spojené s horčekou. Usazováním se soli močových stávají se záchvaty vždy častějšími a na kloubech tvoří se tak zvané dnavé uzle, jež působi ztuhlost a znetvoření kloubu. Dnou trpí více mužů než-li žen, zejména lidé otylí.

Přičinou choroby té jsou: přiliš bujný způsob života, požívání mnoho masa a líhovin. Dnou samotnou však zmírá málo lidí, více jich zmírá jinými chorobami, které se ke dně přidružily. Usazuji-li se soli močové se zálibou ve kloubu palce nohy, nazývá se dna taková podagra (dma nožní), usazuji-li soli ty v rukou, služe to chiragra, v kolenech: gonagra, v ramenech: omagra. Vylučování soli močových děje se však také uvnitř těla, dokonce i v hlavě a působi těžká onemocnění.

Také tvoření se kaménků močových bývá dalším následkem dny.

Doporučuje se: dieta, nedráždivá strava, koupele a masáže kloubů. Ke zmírnění bolesti užívá se lázně

napařovací nebo sprch. Nutno se varovati těžké stravy a alkoholu, piti mnoho vody a nejisti nic kyselého. Za čaj slouží směs heřmánku, eriky a materi doušky a pije se čaje toho 3 krát denně 1 koflik.

Epilepsie (padoucnice).

Proti této nemoci se doporučuje přezimující kořen baldriánový (kozliku lékařského). Tento se vykope dříve ještě, než-li dostane stonek, usuší, roztlouče na prášek, který se užívá v dávkách dle konstituce tělesné a vždy se zapije sklenici čerstvé vody.

Jest-li epilepsie spojena s kolikou, pije se čaj z tohoto kořene a z černobýlu a k tomu se vezme na špičku nože práškované cibule ocúnové.

Ekzem stroupkovitý.

Tato nakažlivá vyrážka vzniká nákazou a může být zaviněna nečistotnosti. Příznaky její jsou: suché, šedé příškvary na hlavě v průřezu asi $\frac{1}{2}$ —1 cm. Také ostatní části těla mohou být zachváceny touto chorobou, která jest velmi úporná a nemá se nikdy zanedbati; může se také dostaviti lysivosť hlavy (pleš).

Léčení: příškvary se odstraňují tím, že se navlhčují vlažnou vodou, když byly vlasy před tím ostříhány. Když se příškvary uvolní, odstraní se ještě přítomné vlasy. Omývání hlavy mydlinkami (zelené mýdlo) nebo líhem mýdlovým. Potom se používá masti dle předpisu lékařova.

Haemorrhoidy.

Vznikají váznutím oběhu krevního v spodní části břicha a jeví se v podobě uzliků u řitě, které drážděním působi trvalý katarh konečníku. Svědění u řitě

bývá většinou předzvěstí této choroby. Uzle mohou býti velké jako hráč, ale mohou nabýti velikosti až holubičího vejce; prasknou-li, odcházi krev stolici. Zanítí-li se uzly ty, což snadno zavínuje trvalé tření při chůzi, jsou neobyčejně bolestivé.

Průvodními příznaky této choroby jsou bolesti v kříži, tuhá stolice, nechutenství, návaly krve k hlavě, celková slabost tělesná a špatná nálada.

Příjemné ulehčení působi klystéry z teplé vody. Hlavně se má piti ráno na lačný žaludek a večer před spaním sklenice vody, ve které jest rozpuštěna kávová lžička vinného kamene (cremor tartari) a lžice tlučeného cukru.

Tento prostředek upravuje stolici a utiše krev. Dobrým prostředkem proti haemorrhoudům jest také čaj z květele obecného. Užitečnými jsou tělocvik, hojný pobyt na čerstvém vzduchu, vycházky, lázně světelné i vzdušné.

Hlíza dásně.

Vzniká obyčejně při vykotlaných zubech, zvláště při zánětu okostice kořene zubního. Přikládáním fíků, chleba nebo horkých šátků na tváře urychlí se uzrání hlízy a vyprázdnení hnisu. Bolesti se velice zmirňují vyplachováním úst vlažným rumem zředěným.

Horečka ranná.

Vzniká při znečistění větších ran a vniknutí bakterii, následkem čeho vznikají záněty.

Nejlepším ochranným prostředkem proti této nemoci jest tudiž největší čistota. Arnika v dávce několika kapek jest výborným prostředkem proti horečce ranné.

Horečnatá onemocnění.

Horečkou rozumíme vždy teploměrem dokazatelné zvýšení teploty tělesné, provázené obyčejně mrazením, dokonce i třesavkou, načež následuje horkosť a ve mnohých případech jest horečka celkovou chorobou, která postihuje celý organismus a má své sídlo v krvi a nervech. Tak horečka po nachlazení, katarhová a horečka nervová. V jiných případech jest horečka zase příznakem, provázejícím prudkou poruchu některého onemocnělého orgánu tělesného, na př. horečka při zánětu plic a pohrudnice, a trvá zpravidla tak dlouho, až porucha ta vymizí nebo nabude rázu vleklého onemocnění.

Hlavními příčinami horečky jsou: nastuzení, záněty jednotlivých orgánů, otravy a nakažlivé nemoci (žlutá horečka, tyfus, chřipka, syfilis). Nákaza může se přichodit šupinami olupující se kůže, chrchlý a stolicemi při průjmech. Vlévají-li se takové stolice do záchodu, mají se učiniti neškodnými poléváním vápenným mlékem (vápno rozředěné vodou). Prádlo nemocného má se denně měnit a vždy vyvařiti. Nákazy jest se obávat jen tomu, kdo následkem nepřirozeného způsobu života přijal do sebe chorobné látky nebo kdo má nečisté tělo, ostré a zvrhlé štavy nečisté. Tim se také stává, že po horečnatých nemocích následují často ještě jiné poruchy. Horečnatá onemocnění dělíme v prvotné (primární) a druhotné (sekundární), t. j. v samostatné a v takové, které se objevují v průběhu jiných onemocnění. Děti jsou jím nejvíce vysazeny. Celkem bývají epidemickými nemocemi postiženi více muži, kteří vůbec snáze onemocňují nežli ženy. To, že ženy počtem převládají nad muži a je přeziji, má hlavní

příčinu ve větší zdrženlivosti k požitku lihových nápojů a tabáku a vůbec v mírnějším způsobu života.

Při vypuknutí epidemie dbáti nutno zdravotnických pravidel, uvedených na několika místech této knihy; dlužno zachovávat přísnou dietu, pečovati o čistý vzduch, jak je to jen možné, omývati tělo, kloktati a bráti lázně vodní i parní, tedy: čistota zevně i vnitřně.

Houser.

Houser jest většinou náhle se dostavující bolest v krajině bederní s příznaky ochrnutí následkem nezvyklého nosení nebo zvedání těžkých předmětů. Hlavní léčení spočívá v časté masáži, která se provádí dle možnosti v stoje. Také jest radno omeziti se poněkud v dietě a zdržovati se ve volné přírodě, ale varovati se tam usednouti. Velmi dobré působi mírný pohyb. Hojení podporuje mazání líhem kafrovým.

Hučení v ušich.

Jest-li hučení v ušich rychle pomine, není ničím závažným, poněvadž se vyskytuje u mnohých lidí. Trvá-li však hučení v ušich dny a týdny a jest-li provázeno bolením hlavy a mžitkami před očima, dostavil se nával krve k hlavě.

Proti tomu se doporučuje studené omývání záhlavi a horké lázně na nohy.

Cholera a cholerina.

Možno ji vyléčiti v jejích počátcích odvarem z listů rozmarinových v horkém mléce, který se pije co možná nejteplejší, nebo kapkami cholero-vými, jež lze dostati v lékárně.

Chraptivosf.

Vzniká-li chraptivosf následkem mnoho mluvení, odstrani se vzetím 2—3 kapek tinktury arnikové na kousek cukru. Také pomáhá večer před spaním piti čaj ze šeřiku a heřmánku, připravený s mlékem.

Influenza čili chřipka.

Při této chorobě bývá nemocný zachvácen mrazením, dostavuje se unavenost v údech, bolestivé pocity v kloubech, nechutenství a bolesti hlavy v krajině čela, často také škrabání v krku a průdušnici, kašel suchý nebo s chrchly. Obyčejně počiná nemoc silnou rýmou.

Pije se čaj z řebříčku a do každého kofliku přidá se lžice medu nebo se vezme ráno, v poledne a večer po sklenici grogu z rumu nebo koňaku, který se pije co možná nejteplejší, a zdržujeme se v posteli nebo v teplé světnici.

Kaménky močové a žlučové.

Tyto odstraňuje přesně prováděná léčba citronová, která se osvědčila skvěle také při dně, rheumatismu, poruchách zažívacích a mnohých chorobách nervových.

Léčba provádí se takto: Prvého dne vezme se 1 lžice šťávy citronové a přidává se každý den o jednu lžici, až se dostoupí na množství 5 lžic denně, pak se opět sestupuje stejným způsobem. Předpokládá se při tom prostředně silný organismus, slabší povahy zmenšují, silnější povahy zvětšují míru tu. Šťáva citronová nemá se nikdy poživati na lačný žaludek. Dostaví-li se nějaké obtíže žaludeční, zmenší se množství nebo se celé léčení přeruší na několik neděl. Množství, které se chce poživati, rozdělí se na celý den.

O ceně citronové šfávy vyjádřil se známý lékař Dr. Lahmann takto: Užívání to jest neobyčejně zdravé a tudiž vždy na místě. Ocet se v naší kuchyni vždy nahražuje šfávou citronovou, neboť přirozená šfáva citronová podporuje zažívání, kdežto kyselina octová, vzniklá kvašením, ruší vždy zažívání.

Kapavka.

Je to hnisavý výtok z trubice močové, který vzniká nákazou při souloži a může miti za následek také zánět nadvarlete.

Za několik dní po vzniklé nákaze dostaví se zprvu vodnatý, později hnisavý výtok z trubice močové. Kapavka působi nemocnému neobyčejně prudké bolesti. Žlázy třiselné někdy při tom zduřují.

Kapavka může se zhojiti rychle, ale také jindy velmi pozdě. Především nutno se varovati piva a alkoholických nápojů vůbec. Vždy nutno se svěřiti do ošetřování lékařského. Při této nemoci nutno pečovati o nejpřísnější čistotu. Vnikne-li nejmenší částka jedu kapavkového do oka, vzniká nebezpečný hnisavý zánět očni, který může miti za následek i ztrátu zraku.

Katarh hrtanu.

Vzniká zánětem sliznice hrtanu. Jest-li současně zachvácen také hltan, vzniká obtížné polykání.

Hlavním příznakem katarhu hrtanového jest chrap-tivost. Doporučuje se piti horký čaj z řebříčku s cukrem a střídavě cukrovou vodu s rozmichaným žloutkem vaječným. Velmi dobře působi také čaj ze slámy ovesné s cukrem kandysovým. Za jidlo slouží nejlépe sliz ovesný s medem.

Katarh měchýře močového.

Léčení: Vezmou se 3 díly listů medvědice, 1 díl bobuli jalovcových, 3 díly rdesna (hadího kořene), 3 díly lněného semena, smísi se to dohromady a z odvaru této směsi pije se několikrát denně po 1 kofliku.

Kolika.

Proti ní připravi se a pije čaj z 1 dilu zeměžluče, 2 dilů baldryánu a 8 dilů máty peprné.

Kopřivka.

Je to vyrážka, která se objevuje náhle a prozrazuje se prudkým svěděním a pálením, při tom se objevují na kůži červenavé pupence.

Vlastní příčina kopřivky jest neznámá; kopřivka rychle přichází, rychle se ztráci a často opět náhle se vrací. S dostavením se potu vyrážka tato často mizi.

Křeč v lýtkačích.

Křeč v lýtkačích dostavuje se náhle, většinou při sezení nebo ležení. Lýtka stáhne se při tom v nádor tvrdý jako kámen, při čemž jednotlivé snopečky svalové jsou přesně ohrazeny. Při tom cíti se velmi prudká, táhlá bolest. Při tlaku nebo natahování jest lýtka velmi citlivé. Toto bolestivé napětí trvá jen několik minut, pak svalstvo opět ochabne a zbývá jen delší čas pocit bolesti. Podobné stavu křečové vyskytuji se také jen v palci nebo ve všech prstech nohy, řídceji ve svalech žvýkacích a krčních. Příčinou bývá většinou nezvyklé namahání dolních končetin při tanci, plování, slézáni hor a t. d., dále poruchy oběhu krevního, jaké se jeví v podobě »strhaných žil«, při čem těsné podvazky usnadňují stav ten. Opakuji-li se častěji, dokonce

v téže noci, stávají se křeče lýtkové velmi obtížnou chorobou, která hlavně u starších osob působi škodlivě na zdraví tím, že ruší spánek a nutné zotavení. Prostředků vychvalovaných proti křečím lýtkovým jest celá řada: přitažení nohou k tělu, pevné opření se o postel, důkladné tření, přivázání studeného kliče (neb železa) na lýtka, vyskočiti z postele a t. d. Jest-li choroba úpornější, nutno již večer vykonati ochranná opatření, spočívající v tom, že se lože prohřeje dobře zahřívacími láhvemi a lýtka se tlustě ovinou šatem vlněným nebo flanelovými obinadly. Před tím možno lýtka ještě zdola nahoru lehce masirovati, nikoli však při »strhaných žilách«, při kterých musí nohy ležeti v posteli výše. Při správném provádění těchto opatření vymizi křeče lýtkové v krátké době.

Křeč měchýře močového.

Vezmou se 2 díly přesličky, 2 díly trnky, 3 díly listů brusinkových, 2 díly rozrazilu, 3 díly řebříčku, smísi se dobře a připraví se ze směsi té odvar, kterého se piji denně 2 kofliky. Vrací-li se choroba ta častěji, jest dobré mimo to pítí denně čaj ze šípků. Při křeči měchýře močového dlužno pečovati o vydatnou stolicí a jest-li třeba, vzít častěji klystýr z vlažné vody mýdlové.

Křeče.

Vznikají náhlým bezděčným stahem jistých vláken svalových. Přičiny křečí jsou velmi různé, na příklad leknutí, zlost, mocné rozčilení a nehody. Při záchvatech křečí má se hned všechn těsný šat uvolnit, po případě odstraniti a nemocný má se pohodlně uložiti.

Křečemi zachvácené části těla se důkladně trou a na chodidla příkladá se náplast hořčicná nebo černá ředkev. Jakmile křeče přestanou, pije se čaj z máty peprné nebo heřmánku.

Křečovité belesti porodní nebo křečovité bolesti poporodní zmírní se dále, pije-li se čaj z modrých květů čekanky.

K zamezení záхватů křečových připraví se čaj ze směsi 3 dilů fenyklu, 3 dilů mochny husi, 2 dilů routy polní a 3 dilů baldryánu a z toho se dává pítí koflik při známkách hrozicích záхватů.

Krvácení z nosu.

Vzniká většinou při návalech krve k hlavě, čímž se malé cévy přeplňují. Také záněty sliznice nosní mohou způsobiti krvácení z nosu.

Chceme-li zastaviti krvácení z nosu, vezme se kousek vaty, namočí se do šťávy žahavkové a vata ta na způsob zátoky se vpravi do nosu krvácejícího; to zastavuje téměř okamžitě nejsilnější krvácení. Také možno do nosu vtahovati studenou, s octem smíšenou vodu.

Krvácení z plic.

Krev pocházi z plic, když je smisena s vazkým hlenem nebo světlá a zpěněná. Krvácení z plic jest různého stupně: od malých chuchvalečků až do chrلنí krve, které povstává při prasknutí větších cév. Krvácení z plic nesmí se nikdy podceňovati, neboť velmi často mívá za následek smrt. Jest známkou těžkého onemocnění plic a jejich sliznice, není-li zaviněno přičinami zevními, k nimž patří: úder, tlak, nával krve, náhlá námaha nebo rozčilení a kašel. I při zevních

přičinách může lhotejnosc a zanedbáni miti často nejtěžší následky. Přiliš často bývají přičinou krvácení z plic pokročilé souchotiny.

Doporučuje se: v lehkých případech v noci obklad na břicho, zabalení nohou a bérce. Při silnějším krvácení jest třeba léčení ještě energičtějšího a dolů odvádějícího. Nastane-li plivání krve, nutno ihned odstraniti všecky tisnicí šaty, dátí nemocného do polohy polosedici, varovati se zbytečného mluvení a zaopatřiti především čistý, svěži vzduch.

V teplých dobách ročních výborně působi lázně vzdušné a sluneční. Nezbytným požadavkem při chorobách plicních jest spaní při otevřeném okně, zejména spí-li v místnosti více lidí, pilné větrání peřin na slunci a časté měnění prádla ložního a tělesného. Nejlépe jest, když se nemocný při chorobách plicních odebere do některého sanatoria pro plicní nemoci.

Kuří oka.

Ořezávati rohovitou vrstvu jest nebezpečné, nutno se toho tudiž varovati. To smí prováděti jen operatéri. Cibule však, správně upotřebena, uvolňuje rohovitou vrstvu od zdravé kůže a zároveň misto to zhoji.

Cibule se nařeže na destičky jako stéblo slámy silné, noha se důkladně omyje v horkých mydlinách z draselnatého mýdla, osuší se a pak se destička cibule pomocí kousku plátna pevně přiváže na příslušný prst. Poněvadž se tato procedura vykonává večer před spaním, není tím člověk vyrušován při denní práci. V málo dnech — každé ráno se cibulová destička odstraní a večer nová přiloží — vrstva rohovitá zmékne a může se téměř úplně odloupnouti. Misto

pod ni jest zdrávo. Vyzkoušený to předpis! K odstranění kuřich ok doporučuje se bráti ještě večer před spaním teplou lázeň na nohy a sice tak dlouho, až rohovitá vrstva zmékne. Pak se nohy dobré osuší a kuří oka se natrou červenožlutou šfávou laštovičníku. Po několika dnech se dá zcela tvrdá vrstva bez bolesti odloupnouti.

Další prostředek: Noha se vykoupe v horkých mydlinách, aby svrchni vrstva rohovitá zmékla a snáze se dala odstraniti, pak se přiloži na kuří oko polovička rozříznuté rozinky (jadérka nutno odstraniti) a sice stranou naříznoutou a připevní se pomocí tenkého proužku plátna. Obnovuje-li se přikládání rozinky každý den, může se kuří oko již po 3 dnech odstraniti.

Ledvinné choroby.

Vznikají často po silném nachlazení a mají za následek obyčejně obtíže při močení. Doporučuje se piti ráno na lačný žaludek koflik čaje ze šípků, listů ořechových nebo lipového květu. Vznikne-li krvácení z ledvin, nutno povolati lékaře.

Dle dlouholetých pokusů profesora Dra Winternitze ve Vidni dává při chorobách ledvinných a při kaméncích močových velmi dobrý výsledek čaj z březových listů. Mladé listy se sbírají před nastalým létem, usuší a zpráškované se uschovají. V případě potřeby pije se po delší čas dvakrát denně po velkém kofliku odvaru, připraveného z kávové lžičky tohoto prášku. Účinek tohoto prý jest vždy velmi příznivý.

Lišeje.

Lišeje jsou svědivé nebo žiravé vyrážky na hlavě, vleklé a nesnadno se hojici. Mokvavé lišeje jsou na kažlivé. Lišejů rozeznává se několik druhů: ekzemem

čili mokvavým lišejem nazýváme záněty povrchních vrstev kožních, které se objevují v lehčích nebo také velmi těžkých, často v sebe přecházejících tvarech.

Suché lišeje vznikají z různých příčin. Tvoří-li se uzličky, nazývá se to lišej uzličkový, tvoří-li se malé bílé šupinky, nazívá se to lišej otrubovitý. Mokvavé lišeje nutno udržovati v suchu a přikládati na ně vrstvu plátna nebo vaty, po případě zasypávati otrubami nebo bramborovou moučkou. Okolí natře se hmotou mastnou, aby se zamezilo další rozlézání lišeje. Hromadi-li se pod stroupy hnus, setře se kouskem plátna, namočeného v teplé vodě. Jest-li tekutiny nepatrně a zasýchají-li v příškvary, sluje to mléčné stroupy.

Zděděná syfilis jeví se u malých dětí často v podobě takových zdánlivě lhostejných stroupků mléčných. Také se tvoří puchýřky, naplněné tekutinou a hnusavé neštovice. Často však bývá celá pokožka odchlipena hojně odměšovaným a velmi ostrým exsudátem. To sluje mazotok. Tento obsahuje silně žírovou tekutinu a šíří chorobu tu vždy dále. Tento zjev vyskytuje se hlavně na běrcích. Ostatně hlavními místy, kde se vyskytují ekzemy (mokvavé lišeje), jsou hlava a obličeje; jest-li výrázka na vlasatých místech velmi silná, přidruží-li se k tomu nečistota a zanedbá-li se nemoc, slepi se vlasy dohromady a vzniká tak zvaný polský cop, jehož vznik jest usnadňován kudrnatými, hustými vlasy.

Léčení: Špatné štavy tělesné se odstraní dietou, nedráždivou potravou, dle možnosti vegetarianskou a suchou, při žizni nepít žádné kávy ani silného čaje, nýbrž jen vodu nebo mléko. Denně celkové omývání

těla, tření nebo sprcha, cvičení paží nebo nohou, tělocvik dýchání, procházky a napařování dotyčného místa. Denně uživati šfávu z pryskyřnatých pupenců bezových neb šfávy vytékající z navrtané břízy, (45—60 gramů). Tento prostředek výrážku ze začátku ještě zvětší, ale pak ji zhoji. K podporování lečby té se doporučují lázně, do kterých se přileje odvar z bylin a kořinků. Dobrých výsledků bylo již také docíleno šfávou citronovou. Co se týče speciálního léčení této choroby, je většinou nutno se obrátiti k lékaři, zejména u žiravého lišeje, který často rozruší celé části obličeje, a u mokvavého, který jest nakažlivý.

Nerozumí-li nemocný, stížený chorobou, přesně léčení, ať je to choroba jakákoli, má raději poraditi se s lékařem dříve, než-li choroba ta nesprávným léčením snad se zhorší.

Lýtková křeč.

Dostavuje se většinou v noci. Její příčiny jsou: dlouhé pochody, dlouhé stání a těsné uvazování podvazků. Křeč možna odstraniti potíráním francovkou a masáži. Již silné natažení nohy, napadené křeči, pomáhává ve většině případech.

Lupy na hlavě.

K odstranění lupil hodí se omývání kůže hlavy francovkou nebo myti hlavy vlažnou vodou, ke které se přidá čajová lžíčka boraxu a kyselého uhličitanu sodnatého. Také se doporučuje myti hlavu bay-rumem. Poněvadž však mytím kůže snadno vysýchá, jest dobré občas namazati kůži hlavy dobrým, čistým olejem olivovým.

Mandle zduřelé.

Přikládáním lněného semene a ve vodě vařených kořenů proskurníkových (ibišových) a vdechováním horkých par možno zduřeniny rozehnati. Ostatně viz zduřelé žlázy.

Močení krve.

Při močení krve svaří se stroužek česneku nebo čerstvý česnek (květina) a odvar se pije teplý, ale nutno tak ciniti tak dlouho, až choroba úplně vymizi.

Dále: ze všeobecně znamé žahavky vytlačí se šťáva a z té, zředěně vodou, se trochu užívá několikrát denně.

Nápoje pro nemocné horečkou.

Nejlepším nápojem jest čerstvá, dobrá voda studničná a kde této není, tedy dobrá filtrovaná voda z vodovodu. Kde není filtru, svaří se voda a nechá se na čerstvém vzduchu vychladnouti. — Dobrá kyselka nebo sodová voda — voda smíšená s dobrým vinem červeným — čerstvé podmásli, t. j. dovolí-li to lékař — citronová limonáda a šťávy ovocné jsou vhodnými nápoji. Nejlepší však jest čistá voda; tato tvoří nejhlavnější součást všech tekutin a tkání našeho těla, dodává výživnému materiálu vhodný tvar, aby mohl býti vstřebán; jest vhodným prostředkem k odstranění škodlivých látek z našeho těla. K vodě přidané kyselinky plodů, vína atd. jsou určeny jen k tomu, aby povzbuzovaly chuf, která u nemocných vždy potřebuje povzbuzení, a aby uklidňovaly nervy.

Nastuzení.

Proti tomu působi dobře sklenice grogu, punče nebo čínského čaje s malým přídavkem rumu. Jest-li

nastuzení těžkého rázu, pije se častěji denně několik kofliků hodně teplého čaje z květu bezového a lehne se do postele za účelem zapocení.

Nervosa.

Jevi se v přiliš velké dráždivosti nervové soustavy. Nervosa vyskytuje se většinou u chudokrevných, slabých a žaludkem chorých osob. Doporučuje se piti čaj z baldryánu, mochny nátržníku a jitrocele, varovati se alkoholu, silné kávy, ale za to jisti hojně ovoce.

Dalším uklidňujícím prostředkem jest: pravidelně před spaním požiti 2 kávové lžičky medu, jenž jest výživný, tvoří krev, uklidňuje nervosní osoby a působi příjemný spánek. Kdo nechce jisti samotný med, at pojídá k němu bílý chléb nebo pije jej místo cukru v mléce a kávě, což působi stejně.

Nervové bolení hlavy.

Jednostranné, nervosní bolení hlavy zlepší se často nápadně rychle přikládáním horkých obkladů, jest-li příčinou jeho chudokrevnost nebo průvan. Při návalu krve ke hlavě pomáhá teplá lázeň na nohy, trvající 10 minut, s následujícím poléváním kolena a běrců. Ve většině případů jest klid nejlepším prostředkem.

Nespavost.

Vyskytuje se většinou u nervosních lidí a bývá zaviněna špatným vzduchem, nedostatkem kyslíka, pojíváním alkoholu, velkou chudokrevností, bolestmi, přepracováním, zvláště duševním, přeplněním žaludku a podobně.

Chceme-li se zbaviti této choroby, nutno se varovati především čtení knih před spaním, piti čínského čaje a požívání dráždících jídel. Dlužno starati se, aby chom šli na lože unaveni tělesnou prací. Účinnými prostředky proti nespavosti jest přikládání studeného obkladu na šíji nebo piti čaje z baldryánu, teplá lázeň na nohy s přidavkem soli a nepoužívání peřin.

Nežit.

Poněvadž takové nežity častěji se vyskytuji, nutno zminiti se několika slovy o příčině vzniku a léčení jich. Nežit (furunkl) jest zatvrdlý zánětlivý nádorek kožní, zvici oříšku liskového až vejce holubičicího, barvy tmavočervené a provázený velkými bolestmi. Z vrcholku takového nádorku vychází jen málo hnisu, smíšeného s krví, v prostředku zbývá čep z odumřelé tkáně. Jest-li čep vypuzen, povoluji bolesti a nádor se zmenšuje a ponenáhlu mizí. Nezřídka objevují se nežity ve velkém počtu, takže nutno je vysvětlovati z nějaké příčiny vnitřní.

Při nežitech osvědčilo se často potirání olejem terpentinovým nebo tinkturou jodovou.

Dbati jest ještě diaety, rozumného způsobu života, nejpřísnější čistoty celého těla, odstranění hnisu, vymývání zhnisalého místa a přiložení vlhkého obkladu.

Noční pocení.

Jest známkou slabosti nervové nebo souchotin. Tu pomahá studené omývání horní části těla a večer před spaním piti čaj studený ze šalvějových listů a omývání horní části těla zředěným octem.

Noční tlučení srdce.

Proti tomu působí uklidňujícím způsobem cukrová voda se štvárou citronovou. Také se používá rádo melissy, která navlhčena růžovou vodou, roztluče se a přiloži na krajинu srdeční. Nervový neklid bývá pak odstraněn záhy s dostavujícím mírným potem a dostavi se spánek.

Obtíže při močení.

Silným nachlazením nebo z nějaké jiné příčiny může býti znesnadněn výtok moče z trubice močové.

Neodcházi-li moč, roztahuje se měchýř močový stále více. Nemocný pocituje při tom veliké bolesti, šířici se po celém podbřišku až dolů do stehen. Prasknutím měchýře a vniknutím moče do dutiny břišní a do okolních tkání vzniká smrť.

Léčení: nutno ihned dávati horké obklady na krajinu měchýře močového. Pak nutno častěji piti koflik čaje z kořene petrželového. Také se často používá s úspěchem proti této chorobě čaj z ořechových listů a přesličky.

Omrzlé údy.

Údy omrzlé trou se důkladně sněhem. Hned po tření nutno úd dobrě osušiti, obaliti vlněným šatem a pak častěji tříti.

Dále: vezme se petrolej, ke kterému se přidá kousek kafru a tím se omrzlý úd častěji potírá. Také pilné koupání v odvaru z kůry dubové bývá úspěšné.

Při otevřených nebo zhnisajících oznobeninách doporučuje se především čistota v tom smyslu, že se denně jednou neb dvakrát vymývají teplou vodou.

Po opatrném osušení se rána po každé zasype jemně práškovanou kyselinou bórovou a chráni obvazem proti přístupu prachu. Objeví-li se tak zvané »živé maso« (granulace), možno užiti k zasypání místo kyseliny bórové jodoformu. Omrzlé údy nutno chrániti proti přílišné teplotě, tedy ani je příliš teple baliti nebo mýti, ani u kamen nebo v peřinách přehřívati.

Dále se doporučuje glycerin buď čistý nebo smísený s různými léčivy. Účinek glycerinu se značně zvyšuje, přidá-li se k němu několik kapek tinktury arnikové. Výborně účinkuje směs, připravená z 5 dílů glycerinu a 4 dílů žloutku vaječného. (Tato směs je pevná jako med, při ohmatu mastná a na vzduchu se nemění.)

Potřeme-li tím rány, tvoří se na nich fermežovitá blanka, která zamezuje přístupu vzduchu a podporuje hojení. Tohoto prostředku možno použiti také při popáleninách.

Otevřené staré vředy a rány.

Hoji se výborně, rozhřeje-li se kus másla velikosti ořechu, přimisi se žloutek z jednoho vejce a něco šafránu a tato masť se častěji přikládá.

Nebo konají se pilně lázně z odvaru kůry dubové a odvarem tím se rána častěji vymývá. Kůra dubová, obsahující hojně kyseliny trislové, má mocný účinek léčivý.

Nebo velmi dobře působí lázně ze spařené přesličky; tyto lázně pomahají dokonce při rakovinných vředech a kostižeru; při těchto uvaří se přeslička a přikládá se vlhká na chorá místa.

Otravy.

Těžké otvary vyžadují pomocí lékařské. Až do přichodu lékaře nutno především hleděti požitý jed vymýti z těla tím, že se vzbudí zvracení.

Za tím účelem pije se hojně teplé vody smíšené s olejem nebo voda s máslem a koňak. V případě potřeby podporuje se zvracení tím, že se zavede do hlítanu ukazovák nebo brk.

Pálení žáhy.

Pálení žáhy vzniká porušeným zažíváním. Tvoří se kyselina v žaludku, která při krkání vniká do jicnu nebo do konce až do úst a působí palčivý pocit. Mnohdy se pomůže polknutím studené vody. Při prudším pálení pije se čaj z máty peprné nebo 15—20 kapek šlávy citronové na lžici studené vody. Také se proti tomu užívá pálená magnesia nebo kyselý uhličitan sodnatý v dávce na špičku nože.

Pastilky proti zapáchajícímu dechu.

Vezme se kávy práškované 30 gramů, práškovaného uhlí 10 gramů, práškovaného cukru 10 gramů, vanilky 10 gramů a slizu gummového tolik, kolik je potřebi k setmelení této směsi, ze které se pak připraví pastilky, važíci jeden gram. Denně se mohou užívat 4—5 kusů.

Pichání po straně.

Jeví se v podobě bodavé bolesti v krajině žeberní, které bývá zaviněno nadýmáním, rheumatismem svalů hrudních nebo chorobami sleziny. Prudké opakující se pichání jest příznakem zanětu plíce nebo pohrudnice.

Jest-li přičinou nadýmání, pije se čaj z heřmánku nebo máty peprné. Při rheumatickém pichání přikládá se náplasť hořčičná.

Pištěl zubní.

Vzniká při hnisavém zánětu vnitřní blány dutiny zubní v čelisti. Hnis provali se rád na venek a vzniká pak jizva.

Jest-li se hnis provalil, jest choroba odstraněna. Potom jest dobré dátí chorý zub vytáhnouti.

Plivání krve.

Proti plivání krve pije se ráno a večer kořalka čaje z kůry vrbové, střídavě s čajem z třezalky.

Pocení nohou.

Pocení nohou nemá se nikdy násilně potlačiti, poněvadž dle zkušenosti tím vznikají snadno jiné neduhy. Nuti-li člověka povolání, aby se často vysazoval mokru a chladu, nutno nositi především tlustou obuv, která se pomocí tuku udržuje vždy vláčnou a nepromokavou, po případě vkládati do bot asbestové vložky. Také nutno punčochy a ponožky denně měnit a před praním usušiti.

Léčení nohou: Každý večer doporučuje se koupání nohou a vydrhnuti do sucha. Při opruzení zasypávají se bolavá místa bramborovou moučkou.

Nebo: po několik dní za sebou sype se do punčoch, po každé ráno a v poledne vyměňovaných, trochu tanninu. Tím se nejen odstraňuje zápach, nýbrž udržuje se tuhá kůže, aniž by se pot přiliš silně potlačoval.

Zapáchajici pot nohou a podpaží kazi také barvu části oděvních, dokonce i látku samu. Aby se této nepříjemnosti odpomohlo, mají se nohy nebo dutiny podpažní myti častěji zředěným roztokem kyseliny salicylové, dobré osušiti a zásypati zásypem salicylovým. Jest-li pocení nohou silné, svaři se dubová kúra a v odvaru tom, ke kterému se přidá něco vody, koupaji se nohy. Tohoto prostředku užívá se také proti oznobení.

Zmizelo-li pocení nohou náhle, nasypává se do punčoch roztlučené semeno hořčičné a pot se opět pak dostaví.

Boli-li nohy při delších pochodech, natírají se bolestivá místa pálenkou.

Podvrtnutí.

Jest-li při podvrtnutí přítomen prudký zánět, dávají se studené obklady s roztokem arniky a dráždivé záviny. Vymizi-li zduření, masíruje se úd mocně. Při vymknutinách velmi dobré působí obklady s horkou vodou a při vymknutí nohy doporučují se hodně teplé lázně na nohy po dobu jedné hodiny.

Popáleniny.

Stalo-li se někomu neštěstí, že utřítil popáleniny, není lepšího prostředku, nežli popálená místa ihned zavinouti do obkladů svodou třešňovou, kořalkou a t. d. a obklady obnovovati tak dlouho, až přestane bolestivost a místo popálené více již nepálí. Tím se docíli, že kůže se ani nezaníti ani se nevytvoří puchýře a tudiž se zabráni nejhoršimu. Tento prostý prostředek jest všude po ruce. — Nebo se rána co nejrychleji

pokryje asi 2 centimetry tlustou kaši z pálené magnesie a vody a obvaz ten se obnoví, jakmile spadne. To se provádí stále, až rána za přístupu vzduchu neboli. Při spálení jest výborným prostředkem k okamžitému zmirnění bolesti a k docilení zhojení bez jizev silice mätý peprné.

Při popálení prachem, sírou nebo jinými látkami podobnými vymuje se popálené místo ihned teplou vodou a přiloží se kvasnice z obyčejného piva, které se za 12 hodin obnoví; před tím se smyji zatvrdlé kvasnice odvarem z teplého heřmánku.

Při opaření jest mouka účelným prostředkem léčebným. Je pohodlná a působi okamžitě, ale pomáhá jen tenkráte, když se upotřebí bezprostředně po nehodě. V tomto případě jest však účinek mouky zcela neobvyčejný. Vrstva mouky přiložená ve vrstvě ztloušť hřbetu nože na opařené místo, odstraňuje nejen každou bolest, nýbrž zamezuje tvoření puchýřů. Při snímání vrstvy moučné, což se může stát již na hodinu, bývá již sotva pozorovati slabou červeň na poraněném místě a i ta zmizí ve velmi krátké době, takže nezbude ani stopy nejmenší po úraze.

Dále pomahají při opaření horkou vodou okamžitě obklady s olejem tabulovým, na které se přiloží obinadlo, namočené do teplé vody. K rychlému a dobrému zhojení jest naprosto nutno častěji střidati a měnit obvazy takové. Nebo se rozmačkají ihned syrové brambory, smísi s olejem tabulovým a tím se potře spálené místo.

Při popálení tuky a oleji potře se popálené místo ihned karbolovým olejem nebo moukou, která jest v každé domácnosti v zásobě.

Nastalo-li zhnisání, odstrani se ztvrdlá snad horní vrstva hnisu houbou nebo mokrým kouskem plátna z rány. Odstraňování hnisu provádí se tak dlouho, až se objeví čistá, zdravá krev. Pak se zhojí rány při opětovaných obkladech s olejem a vodou při současné čistotě ve zcela krátké době. Možno také připravit směs ze žloutku, vosku a oleje tabulového, která se dle potřeby natře na kousek plátna a přiloži na ránu.

Při velkých popáleninách zabalují se údy popálené do obkladů, namočených v mléce.

Popichání hmyzem.

Bodnuti včel, vos, komárů, much, štěnic a blech mohou se snadno učiniti neškodnými, když se ihned po pichnutí příslušné místo potře čpavkem. K potřeni také možno použiti ostrého mýdla nebo čerstvé cibule. Prostředku toho však nutno, jak řečeno již, použiti ihned, neboť brzy po pichnutí oteče příslušné místo, pichnutim vzniklý otvor se pevně uzavře a pak následuje nevyhnutelně obtížné svědění.

Dále se doporučuje při bodnutí včel a vos na ránu nanést tlusté kaši solnou. Také se osvědčila kyselina karbolová, která zředěna polovicí vody natře se na příslušné místo. Nezbytně nutno se varovati místo poraněné škrábatí špinavými nehty rukou.

Prostředky proti slabosti nervové.

Proti slabosti nervové, třesení svalů, příznakům ochrnutí, rheumatismu doporučují se teplé lázně z mateřídoušky. Čaj z mateřídoušky pomahá ženám, trpícím křečovitými obtížemi při čmýře. Teplé podušky z ma-

teridousky při zevním upotřebení zmírní bolesti a rozhánějí.

Proti žizni.

K utíšení žizně vaří se fenykl ve vodě a pije se to, také cukrová voda působí dobře.

Nebo vezme se půl libry vybraných hrozinek, roztlukou se dobře, naleji se 3 litry vody, nechá se to zavařit až do 2 litrů, procedí se a pije se studené.

Dále tvoří ovesný nápoj osvěžující, nervy posilující nápoj, zejména v horkých dnech letních. Zamíchá se 125 gramů ovesné mouky s něco studené vody, přileji se 2—3 litry vařící vody a přidá se 75 gramů tlučeného cukru a po případě ještě trochu čerstvé šťávy citronové. Již nejslavnější lékař starověku Hippokrates doporučoval tento nápoj, který ovšem za tehdejší doby byl připravován ze syrových zrn ovesných.

Průjmy.

Proti nim doporučuje se pít odvar z několika listů mochny jarní, který se má pít teplý a v kratších přestávkách tak dlouho, až průjmy přestanou.

Dále doporučuje se do husta uvařená kaše z mouky fisolové; při tom nutno se varovat všech tekutých jidel a všeho zbytečného pítí i všeho ostrého koření, jež dráždí žaludek.

Dalším prostředkem proti průjmům, poruchám zažívacím a kašli jest fenyklové semeno, jehož se užívá v podobě čaje.

Rheumatická bolest dnavá.

Možno ji zmírniti mazáním z oleje jalovcového a oleje tabulového.

Rheumatismus.

Tato často se vyskytujici nemoc vzniká nachlazením. Rheumatismus zachvacuje klouby, šlachy, vazý a svaly, způsobuje velké bolesti a v horších případech dokonce ztuhlost údů.

Stále se uveřejňují nové objevy o léčivé síle nejrůznějších bylin proti této chorobě. Prostředky, které se dobře osvědčily, jsou tyto:

Uvaří se celer dobré na měkko a voda z něho se pije; pak se vyvařený celer ještě jednou vaří v čerstvém mléce s moukou a muškátovým ořechem na páni a tato směs se užívá.

Nebo: vezme se stejný dil květu lipového, máty peprné, heřmánku, šeřiku a bobuli jalovcových, připraví se z toho odvar, jehož se piji denně 3 kofliky.

Nebo: připraví se čaj z kořene žahavky, květu trnkových, šípků a přesličky a pije se to.

Nebo: na začátku měsice května nebo června v době, kdy vycházejí mladé výhonky, nasbíraji se čerstvé větvičky borovice, jedle a smrku (stejným dilem) a rozrezaji se na drobno. Pak se naplní asi 3 litrová láhev francovkou nebo líhem silným a do něho vloží se na drobno rozřezané větvičky. Chceme-li účinek zvýšiti, přimísí se k tomu čerstvě kořinky arnikové; tyto mají se však vykopávat v době květu arniky a mají být úplně očistěny. Tato směs nechá se na chladném místě uležeti. Po 6—10 dnech vzniká z této směsi velmi dobrý prostředek proti rheumatismu. Takto získanou tinkturou potírá se častěji choré místo. Čerstvě případly této choroby hojí se tím v nápadně krátké době. U starších případů však, u kterých na-

stalo již zduření kloubů, jest třeba vytrvalosti, neboť uplynou často měsíce, než nastane úplné zhojení.

Přes to však nemá nikdo dát se odvrátit od této léčby. Dále možno doporučiti: smísi se kafrový a terpetinový líh stejným dilem a tím se náležitě potírají údy choré. Lázně zmirňují sice, ale neléčí přímo rheumatismus.

Roupi a škrkavky.

Proti nim pije se několik dní za sebou slaná voda a vezme se každý den ráno lžice dřevěného oleje (obyčejného olivového oleje). Také pomáhá vytlačená šfáva řepy, které se pije ráno na lačný žaludek a večer před spaním po kofliku. Odešli-li červi, pije se několik kofliků čaje z heřmánku.

Růže.

Růže jest zánět kožní, spojený často s horečkou, zduřením, napjetím a celkovým pocitem choroby.

Doporučuje se na onemocnělé místo přikládati spařené listy podbělové nebo mouku bramborovou, nasypanou na tabulku vaty. Palčivou bolest možno zmirnití potíráním zaníceného místa olivovým olejem. Při růži obličeje je nezbytno povolati lékaře.

Rýma.

K odstranění rýmy vezme se do dlaně trochu žitné kořalky, která se vtáhne mocně do nosu. Prudké pálení a zprvu rozmnožené odměšování hlenu brzy poleví a nos zůstane delší čas suchým. Dostavi-li se znovu lehtání nebo kýchání, opět se vtáhne žitná kořalka nebo voda s octem do nosu.

Účinek žitné kořalky nebo vody s octem pozůstává v tom, že se sliznice nosní stáhne a zánět zamezi.

Dalším prostředkem proti rýmě jest kafrový olej. Koupí se v lékárně malá lahvička oleje kafrového, ponoří se do ní malý, čistý štěteček a tím se potrou vnitřní stěny nosní. Použije-li se tohoto prostředku prostého hned na počátku rýmy, zbavíme se ji brzy.

Skrofulosa.

Doporučuji se proti ní teplé lázně slatinné a piti denně čaj z listů ořechových.

Slinotok.

Vzniká onemocněním slinných žláz dutiny ústní. Chorobu tu možno vyléčiti výplachováním úst odvarem z kůry dubové nebo vodou, ke které se přidá trochu tinktury myrrhové.

Stavení krve.

Otevřená rána potře se kollodiem, když byla před tím dobře očistěna. Jest-li přičinou krvácení seknutí nebo pichnutí, může prospěti náplast lepkavá nebo pevný-obvaz. Také studené obklady se osvědčily.

Stísněnost hrudi.

Pije se ráno sklenice čerstvé vody a večer se vezme vlažná lázeň na nohy ze svařeného senného květu. Po této lázni se vypije koflik čaje z ptačince nebo 2 kofliky čaje z řebříčku.

Dále doporučuje se potírání prsou francovkou a soli.

Strupy na hlavě a mléčné strupy.

Vznikají u kojenců nečistotou. Nedrži-li se hlava v čistotě, tvoří se z výparů hlavy šedožlutá vrstva, kterou nutno tabulovým olejem zmékčiti a pak teplými mydlinkami rádně smýti.

Mléčné strupy jsou vyrážka na hlavě, která se může rozprostírat také po celém obličeji. Vyrážka ta se omývá odvarem z macešek a vnitřně se podává čaj z kořene žahavek.

Střevní choroby.

Příznaky chorob střevních jsou velmi rozdílné. Zažívání jídla děje se nejen v žaludku, nýbrž i ve střevě, které se táhne od žaludku až k řiti. Střevo se dělí na střevo tenké a tlusté, tenké opět na dvanáctník, lačník a vlastní tenké střevo; tlusté střevo se dělí opět na slepé střevo, tračník a konečník.

Při chorobách středního oddílu tenkého střeva vzniká kručení v bříše a vodnaté průjmy.

Katarh tlustého střeva jeví se kolikovitými bolestmi břišními a hlenovitými průjmy, katarh konečníku však nucením na stolici, hlenovitými výkaly, zácpou a palčivými bolestmi v řiti.

Proti těmto chorobám pomáhá denní omývání těla vodou a mokré obklady břišní (22 stupňů Reaumura) a sice dopoledne a odpoledne 1—2 hodiny. Při úporných průjmech má se jisti polévka ze slizu ovesného nebo rýžového a piti častěji rýžová voda, víno borůvkové, káva žaludová a odvar z kůry dubové. Také možno doporučiti čaj z květů trnkových a kořene andělikového (denně 3—4 kofliky).

Při zácpě maji se jisti vodnaté plody, jako okurky, řípa, melouny, bobulovité ovoce, jablkový kompot, černý chléb a piti podmásli a teplou břečku ze švestek.

Studené nohy.

V zájmu svého zdraví a za účelem vyvarování se nevolnosti a nemoci, musíme hleděti odstraniti nepříjemnou chorobu studenosti nohou. To se stane nejlépe a nejprostěji tak, že každý den večer před spaním omýjeme pomocí houby studenou vodou nohy a pak hodně hrubým ručníkem do sucha vydrhneme, takže nohy brzo se oteplí. Jdeme-li spáti, zabalíme nohy do hodně teplého vlněného šátku, aby se udržely teplými. Tato tak prostá metoda jest skutečným dobrodiním, zvláště pro takové lidi, kteří často pro studené nohy nemohou usnouti. Při vstání ráno doporučuje se obléci čisté vlněné punčochy, které vice teplo udržují nežli punčochy nosené již jeden nebo několik dní. Dostavi-li se během dne obtíž studených nohou znova, nelitujme námahy, nýbrž oblečme opět čerstvé punčochy a hleďme dle možnosti chůzi konati pohyby, aby krev, přirozený oteplovač těla, uvedla se v pohyb a tak do nohou vnikala.

Svrab.

Svrab jest neškodná sice, ale nepříjemná nemoc, vznikající nákažou a nečistotou. Při rádném léčení možno se ho opět zbavit v málo dnech. Vyrážka svrabová vyskytuje se hlavně na měkkých místech kůže, jako mezi prsty, u kloubu ručního, v zákoleni, v bocích, ale také jinde. Svrab jest velice nakažlivý

pro jiné osoby. Onemocni-li někdo v rodině svrabem, mohou býti jím postiženi v krátké době všichni členové rodiny.

Léčení: nejrychleji zbavíme se svrabu, použijeme-li masti sirové nebo styraxové, kterou se příslušné místo nebo celé tělo 2—3 dni za sebou natře a pak se vezme teplá lázeň k očistění, která se v následujících dnech může ještě několikrát opakovati. Použité části prádla a oděvu atd. nutno ihned dát do horké vody se sodou, nechat je tam asi hodinu a pak za tepla vymáchat. Jiný prostředek proti svrabu jest ten, že se tělo každý den třikrát důkladně myje teplou vodou a zeleným mýdlem a při tom se vyměňuje prádlo tělesné.

Tasemnice.

Osvědčeným prostředkem k odehnání tasemnice jsou kokosové ořechy. Ráno na lačný žaludek pije se mléko nebo šfáva kokosového ořechu, při čemž se pojídá jeho jádro dobře rozkouskované.

Jiný prostředek: uvaří se silný čaj z rezedových květů, ale vezmou se před čajem 2 až 3 lžice ricinového oleje, ale nikoli najednou.

Dále možno doporučiti ještě jisti jádra tykvová. Jádra se usuší, zbaví slupek a jemně rozkousaná se požívaji. Při tom vezme se několikrát lžička oleje ricinového.

Tlustý krk.

Možno jej odstraniti potíráním jedovou masti, dále potíráním ztlustlého místa olejem olivovým nebo tabulovým a denní masáži krku.

Tyfus.

Je to choroba neobyčejně nebezpečná a nakažlivá. Nemocný cítí se mdlým a skleslým, má nechuf k jidlu a trpi nespavosti, obtížemi dýchacimi, ztrátou vědomí, mammými představami (deliriemi), tep jest zrychlený a při tom jest velká horečka. Tato nemoc trvá 6—8 neděl a ještě déle a mívá často za následek zaněty plicní a pohrudniční. Léčení náleží jen lékaři.

Uhry.

Vyskytuji se hlavně v obličeji, nápadně často shledáváme je u chudokrevných a vysílených lidí. Uhry jsou ucpané žlázy mazové, při čem se tvoří malá černosedá zátka, která se má odstraniti vytlačením mezi dvěma prsty. Uhrům možno předejít mytím obličeje mýdlem sírovým nebo dehtovým.

Úpal sluneční.

Vzniká přímým účinkem horka slunečního na hlavu, čimž se poruší oběh krevní. K zabránění jeho má se nosit lehká pokrývka hlavy.

Nastal-li již úpal, nutno ihned odstraniti všecky těsné části oděvu a nemocného pohodlně uložiti, dávat studené obklady, koupati nohy ve vlažné vodě a dát klystér z čaje heřmánkového nebo bezového. Za nápoj podává se voda citronová neb octová. Za prostředek ochranný považuje se přikrývání šije a častější pití studeného čaje.

Úplavice.

Úplavice liší se od průjmů tím, že při ni dostavují se nikoli silné a hojně průjmy nýbrž velmi bolestivé a

trapné nucení na stolici. Stolice je tedy poměrně ne-patrná, ale většinou smíšena s krví a hlenem. Při tom trápi nemocného prudké bolesti břišní a nucení na stolici se často opakuje. Příčinou úplavice jest požívání nezdravých jídel nebo nastuzení.

Chce-li se dociliti zhojení, ovinou se kol břicha vlněné šátky a podávají se denně třikrát teplé klystéry vodní, k nimž se přimichá trochu pšeničné mouky.

Nebo: čerstvé vejce slepičí smíchá se s utřeným ořechem muškátovým v dávce na špičku nože a z toho se častěji užívá. Dále se mají požívat slizovitá jídla, jako sliz ovesný a zralé, ale svařené ovoce.

Také se doporučuje sušené borůvky proti této nemoci jako úspěšný lék.

Uřicení.

Po uřicení těla rozpusti se lžice cukru ve sklenici vody, přidá se několik kapek pálenky a vypije se to pomalu.

Ušní choroby.

Běží-li o záněty středního ucha, které zhnisají, vystříkuje se zvukovod odvarem z heřmánku a přesličky.

Nebo uvaří se hrnec kůry dubové, nasadí se naň nálevka a touto nechají se páry tahnouti do ucha.

Po této proceduře vezme se kousek vaty, namočí se do francovky, nebo vata se potře balsámem peruánským a vpraví se do ucha.

Proti bolestem ušním, které nechtějí ustoupiti žádnému jinému prostředku, osvědčila se účinnou směs stejných dilů chloroformu a opiové tinktury, kterou se

navlhčí kousek vaty, jež se pak praví do ucha. Obyčejně mohou pak nemocni, kteří ztrávili celé noci bez spánku, klidně spáti.

Uštnutí hadem.

Nejjedovatější jsou zmije v měsíci červenci, neboť uštnutí zmiji v době velkých veder (psich dnů) má těžší následky nežli kousnutí tohoto hada v květnu nebo září. Na jaře a na podzim jsou plazové ti daleko lhostejnější nežli v parném létě a za chladné doby noční není jich vůbec viděti. Stočení v klubko leží pak ve svých skrýších mezi kameny, kořeny stromů, pod mechem a t. d. Zmije nikdy nenapadá člověka, ale šlapne-li se na ni, jak se snadno může státi při sbírání borůvek a hub, hájivá se náhlým kousnutím a pak co nejrychleji utiká z místa. Rána kousnutá nezeje a lze ji často sotva poznati v podobě dvou pichnutí jako špendlikem, jichž okoli pak zčervená. Vyssáti jed jest na místě jen tenkrát, když člověk sající nemá žádné rány v ústech a jed ihned vyplije. Poraněný úd nutno podvázati, uštnutému podává se pít hojně koňaku a pošle se ihned pro lékaře.

Vodnatelnost.

Vodnatelnost jest nahromadění vodnaté tekutiny v nejrůznějších místech těla pod kůží nebo v dutinách tělesných. Je to nebezpečná nemoc, poněvadž konečně tekutina stále přibývající může způsobiti ochrnutí srdce. Povšechně lze rozeznati jen vodnatelnost kožní a břišní, kdežto vodnatelnost hlavy, osrdečníku a hrudníku může zjistiti jen lékař. Známým tvarem vodnatnosti jest vodohlavost.

Nemocní, stížení vodnatelnosti, musí požívatí spíše jídla pevná, nežli tekutá. Zvláště dobře se hodí, již k vůli podporování močení, chřest, petržel, řetkev, česnek a cibule. Doporučuje se hojný pohyb na čerstvém vzduchu a drhnutí kůže flanelem při vodnatelnosti kožní.

Doporučuje se vziti 3 díly kořene bezu nízkého, 1 dil rozmariny, 3 díly přesličky nebo květu bezového a 1 dil bobuli jalovcových, z této směsi uvařiti čaj, jehož se pije 3 krát denně 1 koflik.

Dalším vyzkoušeným prostředkem proti vodnatelnosti jest čaj z jeřabin. 24 letá paní, která byla oteklá až k prsům, se tím zachránila.

Také bylo často s úspěchem použito čaje z prosných zrnek nebo kořene kopřiv žahavých a čaje z červenokvěté divoké vrby.

Vyrážky v obličeji.

Možno je odstraniti odvarem třezalky a vitodu horšího, ke kterému se po ochlazení přidá něco olejeprovenského (olivového). Touto směsi se potirají chorá místa.

Dále: poněvadž vyrážky pocházejí jen ze špatné, nečisté krve, doporučuje také piti čaj ze žahavek.

Zácpa.

Proti zácpě připravuje se čaj ze směsi zeměžluče, bezu, jitrocele a anýzu a pije se ho ráno koflik na lačný žaludek. Velmi dobré služby koná také sklenice čerstvé vody ráno na lačný žaludek a pití podmásli.

Zahlenování žaludku.

Při zahlenování žaludku vezme se asi půl litru dobré kořalky žitné a k tomu se přidá lžice utřené

černé řetkve, protřepe se to dobře, stočí se to a z toho se užívá denně ráno na lačný žaludek po jedné lžici.

Záchvaty závrati.

Bývají většinou následkem silného duševního rozčilení a různých chorob, působících na nervy mozkové. Kdo trpí závrati, má se varovati všech zahřívajících nápojů a duševního rozčilování. Doporučuje se hojný pohyb na čerstvém vzduchu, studené obklady na hlavu a teplé lázně na nohy, k nimž se přidá něco soli. Příznivě působi každodenní drhnutí těla a dobře působi také piti večer studený čaj z baldryánu. Vzniká-li závrať náhlou chudokrevnosti mozku, jest hlavní podmínkou uložiti hlavu hluboko. Také dlužno pečovati o pravidelné zažívání.

Zakuckání.

Jako osvědčený prostředek, když někomu při jídle nebo piti zaskočí něco do »nepravé dírky«, doporučuje se držeti paže vzpřímené vzhůru. Po vzduchu lapanímu člověku vylézají oči skoro z hlavy, obličeje zduřuje, jako každého dusícího se nebo dušnosti trpícího do tmavočervena a plíce, zápasí o vzduch, vytahuje každé jídlo zaskočené při dechu, který se stává možným jen za útrap, hlouběji do sebe.

Ovšem vzniká také ihned reakce; plíce nemůže a nechce nevhodné cizi těleso podržeti, nýbrž hledí mocným kašlem cizi těleso opět ven vypudit. Drží-li se paže vzhůru, zvedá se celý hrudník do výše a plíce nabudou tak okamžitě jiné polohy, stavají se schopnými, zbavit se cizího vetřelce snáze než-li by to bylo jinak

možno. Často tímto způsobem již při prvém mocném zakašlání vyjde ven vše, co se dostalo do plic místo do jícnu, a nemocný jest vysvobozen.

Jmenovitě děti se snadno zakuckají. Většinou děje se to mluvením při jídle a kousáni.

Zamezení popichání hmyzem.

K tomu se používá tohoto prostého prostředku: Koupí se v lékárně za 10 haléřů bobkového oleje, dá se do láhve a naleje se na to 90% lih; pak se směs několikrát protřepe a nechá se usaditi. Natře-li se obličeji a ruce několika kapkami, stačí to na půl dne k zapuzení hmyzu.

Upotřebení tohoto prostředku doporučuje se již proto, že mnohý hmyz může v sobě obsahovati jed mrtvolný a bodnutí takového hmyzu může mít s několika otravu krve.

Zánět bránice.

Tento zánět jest velmi nebezpečný a dostavuje se zřídka samotný, většinou spolu se zánětem pohrudnice a pobřišnice. Prudká horečka, třesavka, trhavé a bolesti v bránici při dýchání, neuhasitelná žízeň jsou příznaky této nemoci. Kašel, mluvení, kýchání, polykání zvětšují bolest. Palčivá horkosť v těle, zvracení a náklonnost ke zvracení značí pokrok nemoci, která se v 7 dnech rozhodne.

Piti obyčejnou vodu jest škodlivé, kdežto nějaká kyselka jest na místě. Doporučuje se piti cukrovou vodu se šfávou z květů pomerančových.

Za účelem odvedení zánětu přikládá se na krajину bránice utřená řetkev černá nebo práškovaný zázvor

s přidavkem pálenky nebo náplast horčičná. Nutno povolati lékaře.

Zánět dásně.

Tu přináší úlevu tento prostředek: tinktury myrrhové 10 gramů, eukalyptolu 0,25 gramu, mentholu 0,25 gramu, boraxu 10 gramů, destilované vody 200 gramů. Tim se 3 krát denně po několik minut vysachují ústa.

Zánět hrtanu.

Je to stupňovaný katarh hrtanu. Příznaky jeho jsou: chraplivost, drsný hlas, suchý kašel a pocit úzkosti.

Léčení: především velká dieta v jidle a piti a tělesný klid. Za nápoj slouží střídavě čaj z heřmánku a máty peprné nebo horké mléko s alkalickou kyselkou nějakou.

Zánět v krku.

Listy ostružiníku vaří se důkladně ve vodě, pak se přes hrnec nasadí nálevka a páry se vdechuji do úst. Potom se tímto odvarem ještě častěji kloktá.

Zánět mozku.

Přičinami tohoto těžkého onemocnění jsou: nahlazení, poranění, hnědání v uchu, otrava krve atd.

Choroba ta jeví se především prudkými bolestmi hlavy a vysokou horečkou.

Nemoc probíhá prudce, trvá několik dní nebo týdnů a vede jistě k smrti, nepoužije-li se odváděcího léčení.

Podává se nedráždivá strava, ovoce, mléko, zelenina, chladivé obklady kol hlavy a krku, v těžkých případech přikládá se vak s ledem.

Při nebezpečnosti této choroby a při chybici většinou vlastní zkušenosti jest nezbytně nutno povolati lékaře.

Zánět plic a souchotiny plicní.

Pozvolné rozpadávání plic nazývá se souchotiny plicní, které vznikají často po předcházejícím nezhojeném zánětu plic. Nemocný pocítuje pichání v prsou, dráždění ke kašli a rychle dýchá.

Souchotiny plicní postihují zvláště slabé nebo skrofulosní osoby a mohou vzniknouti často také zděděním nebo přenesením. Vyznačují se hnusavými a s krví smíšenými chrchly, při kašli odcházejí v chrchlích nepatrne částečky rozrušených sklipků plicních a tím vzniká rozpadávání plic. Nemocný má se siliti dobrou stravou a varovati se všelikého rozčilování.

Doporučuje se piti čaj z kostivalu, žahavek, šalvěje nebo pampelišky ve větších dávkách. Také piti čaje, připraveného spařením listů ostružiniku, má léčivý účinek.

Z jídel se doporučuje především mléko, pak sliz ovesný, čočkový a hrachový, rýže, fisole a vajíčka.

Zánět pohrudnice.

Je to zánět blány, která povléká plice a vnitřní stěnu hrudníku. Příčinou zánětu bývá nastuzení, poranění, zánět plic, zánět osrdečníku a jater, tlak nádorů, počinající souchotiny atd.

Příznaky choroby té jsou: bolesti při hlubokém dýchání, kašel, stisněnost a pichání po straně. Na one-

mocnělé straně neslyšíme při přiložení ucha na hrudník žádného dýchání ani chvění hrudníku při mluvení, čehož příčinou jest nahromadění tekutiny ve vaku pohrudničním. Jest také ještě jiný tvar, totiž suchý zánět pohrudnice. Průběh choroby jest prudký, trvá totiž 10—10 dní, a výsledek jest různý dle konstituce a základní příčiny.

Jako následek mohou se dostaviti vodnatelnost hrudní, choroby plicní, ztluštění a srostění obou listů pohrudnice, zkřivení páteře.

Doporučuji se odváděcí lázně a záviny. Nejsou-li přítomny souchotiny plicní, provádějí se potné procedury a sice 3 krát v týdnu parní lázně, suché záviny se třením těla, obklady na prsa. Jest-li přítomen zánět plic, léčí se tento. Při tom jest radno zachovávat dietu a požívat stravu co možná nejlehčí. Jako dodatečné léčení doporučuje se denní masáž prsou bez ohledu na dostavující se snad bolesti, jednostranné hluboké dýchání, cvičení paží, trupu, piti čaje z jalovce. Zánět plic a pohrudnice patří do ošetřování lékařského.

Zánět slepého střeva.

Zánět slepého střeva prozrazuje se nejprve více nebo méně prudkými bolestmi na pravé straně břicha. Následuje horečka, která především musí být zmírněna studenými obklady kol těla. Pak hledíme klystérem přivoditi stolici a nutno nezbytně ihned zavolati lékaře.

Za nápoj se doporučuje čaj z květele obecného (hledíku) a dobré, svařené mléko co možná nejteplejší. Při tom nesmí se nic jísti, pouze koflik bouillonu s vajíčkem, jakmile se dostaví chuť k jídlu.

Zapáchající dech.

Zapáchající dech odstraňuje se nejlépe roztokem nadmangananu draselnatého. Za 10 haléřů stačí na $\frac{3}{4}$ litrovou láhev vody, do které se nasypou tmavá zrnka nadmangananu. Třepáním nabývá tekutina ta nádherné barvy červeně fialové. Z toho roztoku stačí kapka nebo několik kapek, aby se sklenice vody zbarvila bledě ružově. Touto vodou se častěji vyplachují ústa. Příliš tmavý roztok mohl by zuby snadno zbarvit do tmava, kdyby se potom nečistily.

Ztvrdnutí jater.

Toto se dostavuje často po zanedbaném léčení zánětu jater. Příznaky jsou: tlak a bolest v krajině jaterní, zácpa, náklonnost ke zvracení, obtíže dýchací, slabost, zhubnutí a tlak v žaludku.

Léčení: připraví se odvar z 10 kusů roztlučených bobulí jalovcových, přesličky a pelyňku a toho se piji denně dva kofliky; dále jest výborným prostředkem čaj připravený zpařením řebříčku vařící vodou.

Žaludeční katarh.

Vzniká často následkem dráždění sliznice žaludeční požíváním příliš horkých nebo příliš studených nebo těžko ztravitelných jídel. Doporučuje se: čaj z máty peprné s přídavkem 10 kapek baldryánu, dále dobře působi čaj z přesličky, jitrocele a podběle. Lehká strava jest nutná. Při katarhu žaludečním a střevním se silnými průjmy nutno využádati si lékařskou pomoc.

Při vleklém katarhu žaludečním a střevním doporučuje se uživati Karlovarskou sůl, které se berě ráno na lačný žaludek jedna kávová lžička, rozpuštěná ve $\frac{1}{4}$ litru vody teplé.

Žaludeční křeč.

Vzniká stažením svalů žaludečních.

Léčení: nutno pečovati o lehkou stolicí, dávat suché teplé obklady na krajinu žaludeční a piti čaj z máty peprné, kořene pampeliškového nebo kořene baldryánového. Dále dobře působi odvar z plodů šípkových čistý nebo spolu s břečkou švestkovou.

Žaludeční obtíže.

Tyto vyskytuji se velmi často u chudokrevních a nervosních a vyžadují se strany nemocného velké trpělivosti, má-li se choroba odstraniti. Obtíže žaludeční vznikají následkem špatného zažívání a nepravidelné stolice. Z takových stavů vyvinuji se však často choroby žaludeční, které nabývají mnohdy vážného rázu. Kdo chce bez lékařské pomoci bojovati proti obtížím žaludečním, musí tak dlouho zachovávat prostou dietu, až úplně vymizi veškeré poruchy, jako povleklý jazyk, tlak a plnost žaludku, nadýmání, krkání a špatné zažívání. Nutno pečovati o teplé nohy a soustavné pěstění těla. Dobře působi večer chladné obklady na břicho, denně lehká masáž krajiny žaludeční a mírné napařování břicha.

Dalšími prostředky jsou šťáva z černé řetkve, kořen pampelišky, polni kmin, polní routa a openec.

Žaludeční slabost.

Vyznačuje se tlakem žaludku, nechutenstvím a bolením hlavy, obtížnou stolicí, obtížemi po jidle při přeplnění žaludku.

Má se jisti polévka řeřichová a mnoho zeleniny, především pak piti čaj z pelyňku s přídavkem kořene puškvorcového.

Žaludeční vředy.

Vznikají hlavně na zadní stěně žaludeční, nemocný může často sám zjistit sídlo vředu.

Strava má sestávat většinou z teplého mléka, ohřátého podmásli a lehké polévky masové. Také lze doporučiti požívání kyselého nebo mandlového mléka.

Při zvracení pije se čaj z makových květů nebo zrnek. Také dobře působi teplé mokré obklady a užívání medu.

Žily strhané.

Tyto povstávají častěji u žen než-li mužů a bývají následkem tlaku holinek nebo podvazků, stálé chůze, potlačených haemorrhoidů, nepravidelné čmýry a těhotenství.

Doporučují se horké lázně s přidavkem odvaru z kůry dubové neb vrbové.

Žlázy zduřelé.

Zduřelé žlázy bývají většinou následky skrofulosy a objevují se již u děti. Vyskytuji se hlavně na krku a v bříše. Zhnisají-li zduřelé žlázy, stávají se bolestivými.

Po úplném očistění provalených žláz přiloží se na 1—2 dni náplast bolehlavová, dále se má uživati denně šťáva z listů zemědýmu lékařského a řeřichy potoční v dávce 15 gr. s cukrem.

Nebo: uživati denně šťávy ze zemědýmu 3 gramy, ožanku 3 gramy, vochlice 3 gramy, kořene čekanky 3—5 gramů s cukrem.

Nebo se vezme šťávy z listů šalvějových 2 gramy, máty kadeřavé 3—5 gramů, listů vochlice 2 gramy, s přísadou cukru.

Dále se doporučuje ještě: šťávy z mladých listů pampeliškových 8 gramů, opence 8 gramů, petržele 8 gramů, šťávy vochlicové 8 gramů, citronomelissové šťávy 2 gramy, máty kadeřavé 5 gramů, oslazené cukrem, pít každý den.

Veškeré šťávy lze obdržet v lékárnách a částečně i v drogueriiach.

Léčení šťávami bylinnými prospívá zvláště skrofulosním dětem, které mají těstovité, napuchlé vzezření, tlustý nos a horní ret, dlouhé řasy očni, a slzavé oči, měkké, těstovité svaly, nafouklé břicho, křivé nohy, hloupý výraz obličeje a velkou hlavu, dále mnoho jedi, ano hltavými jsou, trpí zleněním zažíváním, mají zduřelé žlázy na krku, v třísech a v podpaži, mimo to vyrážky na obličeji, tenkou kůži, jsou duševně velice slabé a malé a mají sily a pohyby tělesné malé nebo zdlouhavé.

Žloutenka.

Proti tého chorobě vezmou se 3 díly mařinky vonné, 2 díly jablečníku a 1 dilu pelyňku, smisi se to dohromady, připravi se z toho čaj, kterého se pije 3 krát denně půl kofliku.

Oční choroby.

Hlavní příčiny nejrůznějších onemocnění očních jsou: slabost nervová, nachlazení, nával krve k hlavě, překrvení mozku, ostré světlo, přepínání, dráždění nečistým nezdravým vzduchem nebo cizimi tělesy a nákaza.

Záněty oční.

K nim se počítají také záněty duhovky, cévnatky a sitnice. Příznaky jsou: zduření, zardění celého oka a velká světloplachost. Záněty oční bývají zřídka znáti v jich počátcích a daji se často také jen důkladným lékařským vyšetřováním zjistit. Léčení: prudké a katarhální záněty možno nejspolehlivěji vyléčiti, když se odstrani základní příčina. Nedá-li se tato přesně zjistit, nutno hleděti přirodě napomoci silným odváděním dolů. K tomu slouží sedaci lázně 25 stupňů Reaumura a lázně nožní a poloviční parní po dobu půl hodiny. Po nich následují střídavé lázně nebo studené lázně nožní, potom však studené tření nohou a drhnutí (frotirování) nohou každý večer. V noci se dává obklad na břicho a zabalují se nohy, ráno se umývá celé tělo a ulehne se potom ještě nějaký čas do postele. Místo choré vymývá se každou půl hodinu vlažnou vodou a přikládají se vlažné, často se měnící obklady jen z čisté vody.

Zánět oční novorozenců.

Je to velice nebezpečná choroba, která se vyvíjí v prvních dnech po porodu velice rychle následkem

nákazy (kapavkové) během porodu. Zachvacuje obyčejně obě oči, jež jsou obaleny hnismem. Není-li po ruce rychlá pomoc od lékaře nebo porodní báby — tyto mají pro to příslušný návod — jest ubohé stvoření úplně ztraceno, to jest oslepne po celý život. Známým a spolehlivým prostředkem jest vkapavání roztoku dusičnanu stříbrnatého. Odměšek takových očí jest velice nakažlivý a musí tudiž vše, co přišlo s nimi ve styk, s úzkostlivou péčí býti odstraněno a zničeno.

Zahřáté oči.

Při zahřátých očích přikládá se v noci často vyzkoušený orsej vlhký na oči.

Při zhoubných chorobách očních nutno se vždy poraditi s lékařem.

Cizí tělesa z oka odstraňovati.

Cizí těleso v očích odstraní se tak zvaným obrácením víček nebo vymýváním čistou vodou.

Podaří se to také, když se do oka nakápne kapka čistého oleje olivového. Tím se rychle odstraní prach, popel, vápno, ano i malé třísky a t. d.

Bolení očí.

Bolení očí vzniká průvanem, když tělo v době klidu delší čas na určitém místě jest vystaveno třebas jen jemnému průvanu vzdušnému. Jak může na příkoditi, když naše lože stojí přímo u okna špatně přiléhajícího a v noci táhne stálý, sotva citelný proud vzdušný přes náš obličeji. Za takovýchto okolností mohou vzniknouti nejen rheumatické bolesti oční,

nýbrž i zduření, choroby ušni, vleklá rýma a vypadávání vlasů. Nejsnáze však může být postiženo citlivé oko zvláště tehdy, když proudící vzduch jest značně chladnější nežli vzduch světnice. Nejen záněty očni, nýbrž i seslabnutí zraku může vzniknouti následkem nadměrného dráždění nebo nachlazení oka trvalým průvanem. Tedy opatrně!

Slzení a pálení očí.

Slzení a pálení očí poukazuje na slabost očni a v takových případech se výborně osvědčil fenyklový lich, který lze obdržeti v lékárnách. Vezme se ho kávová lžička na vinnou sklenici vody a touto směsi se potírají oči každé ráno hned po vstání, načež se nesmí oči hodinu namáhati. Ještě lepší účinek vzniká, vezme-li se stejný dil líhu fenyklového a rozmarinového.

Při slzení očí doporučuje se vřele také, používati tinkturu světlíkovou, ze které se vezme 20 kapek na půl sklenice vody a tim se denně častěji vymývají oči. V noci přikládá se na oči obvaz, namočený v této směsi.

Zánět spojivky oční.

Zardělost očí, slzení, hlen a hnus v zevním koutku očním, který způsobuje často slepení víček v noci, jsou příznaky této choroby, která se léčí teplými obklady.

Ječné zrno.

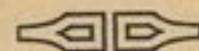
Ječné zrno je následkem čistě mistního zánětu a pozůstává ve vytvoření se uzliku na příslušném víčku očním a dá se účinně léčiti studenými obklady.

Šilhání.

Šilhání lze odstraniti silením svalstva očního, není-li choroba ta vrozenou. Přičinou bývá často obrna svalů očních. Nelze-li masáži a cvikem po hyblivosti oka ničeho dosáhnouti, má se na příslušném oku provésti operace, která jest bezbolestná a dle dnešního stavu chirurgie naprosto bez nebezpečí. Šilhání vyvinuje se rádo u dětí skrofulosních.

Poruchy zraku všelikého druhu.

Jsou to: mžitky před očima, krátkozrakost, dalekozrakost a slabozrakost. Choroby ty mohou se zmírniti, po připadě zhojiti co možná největším šetřením očí a nošení vhodných brejli. Značnou pomoc přináší pravidelné pěstění kůže a častější koupání oka, při krátkozrakosti ve vlažné vodě, při dalekozrakosti ve studené vodě. Ličem s chorobami očními doporučuje se, aby častěji dali každé oko prohlednouti lékaři, aby se včas poznaly těžké poruchy organické.

Kůže a vlasů.

Červené skvrny v obličeji.

Tyto a jiné vyrážky v obličeji odstraní se každodenním pitím 1 kofliku čaje ze směsi 1 dílu kůry krušinové, 1 dílu pampelišky, 3 dílů řebříčku, 3 dílů sladkého dřeva a 2 dílů šeřiku.

Žlutohnědé skvrny v obličeji.

Nepocházejí-li žlutohnědé skvrny na spáncích od některé choroby vnitřní, která se dá zjistit ovšem jen lékařským vyšetřením, možno je odstraniti mýdlem salicylovým, které slouží také k odstranění mastného potu. Nevedlo-li by toto léčení za nějaký čas k cili, doporučuje se mocné natíráni Hebrovým líhem mýdelným.

Do hněda opálená kůže.

Vzduchem a sluncem do hněda opálená kůže může pozvolna opět zběleti jen tenkráte, když se varujeme těchto i jiných dráždících věci. Poněvadž hnědé barvivo jest uloženo ve hloubi pokožky, nelze očekávat rychlý úspěch. Doporučuje se slunečník a široký klobouk, modrý závoj a t. d., dále mytí mlékem, ke kterému se přidá něco boraxu, pečlivé osušení jemným utěradlem po každém namočení obličeje, také po zpocení, vždy pak něco bílého pudru před vyjítím.

Dobrý mycí prostředek při drsné kůži.

Do vinné láhve dá se lžice práškovaného boraxu, přileje se k tomu asi vinná sklenice dešfové vody,

dobře se zandá zátkou a postavi se na teplé místo. Druhého dne se doleje tolik vody, až jest láhev zpola naplněna, a třetího dne doleje se plná a ještě se přidá lžice boraxu. Tohoto roztoku možno upotřebiti tak, že se k vodě, ve které se myjeme, pokaždé přidá tolik, až jest na obličeji při mytí cititi hebkost. Vedle toho přidává se k vodě ještě několik kapek dobré tinktury benzoové. Pravidelné používání toho udržuje kůži velmi útkou a bilou.

Ztluštění kožní.

Jsou-li malé žlutavé ztluštění kožní tvořeny uzlíky pokožky, možno je odstraniti nějakým mýdlem, rozpouštějicím rohovitou vrstvu kožní. Nejjemnějším mýdlem takovým jest mýdlo bórové, poněkud silnější jest mýdlo salicylové, nejsilnější mýdlo draselnaté, jako draselnatoglycerinové mýdlo nebo mazlavé (zelené, žluté, černé) mýdlo.

Jest-li tím kůže přiliš drážděna, dlužno se myti čistou, měkkou vodou nebo dávati obklady z této vody.

Rozpukané ruce.

Výborným prostředkem k odstranění rozpukaných rukou, jest medová voda. Vezme se asi lžice medu na litr vody a v tom se koupají ruce. Účinek ten možno ještě sesiliti tím, že se k tekutině té přidá ještě lžice glycerinu. Tato směs odstraňuje drsnost povrchu kožního a činí kůži útlou a hebkou.

Dobře působi dále, třeme-li kůži jemně šťávou citronovou. Také při menších ranách působi šťáva citronová jako desinfekční prostředek a podporuje hojení.

Začervenalé ruce.

Proti začervenalým rukám doporučuje se třikrát denně koupati ruce v horkém roztoku kamencovém. Do umývadla naleji se 2 litry horké vody a rozpustí se hrst kamence. Voda musí být tak horká, co se dá rukama snést, a ruce musí se v roztoku kamence ponechati až do vychladnuti.

Pocení rukou.

Potíci se ruce mají se častěji myti ve vodě nepříliš studené, ke které se přidá něco vinné kyseliny a kamence. Po usušení mají se pak ruce trochu zapudrovati. Dlužno se varovati dle možnosti ruce nezavirati, nýbrž držeti je otevřené, aby na ně všude působil vzduch.

Proti přílišnému pocení rukou doporučuje se tato směs: boraxu 15 gramů, kyseliny salicylové 15 gramů, kyseliny bórové 5 gramů, glycerinu 60 gramů, zředěného alkoholu 60 gramů. Tím se ruce 3 krát denně natírají.

Pocení rukou odstrani se také denním koupáním rukou v odvaru z kůry dubové (jedna lžice kůry na 1 litr vody). Pak se ruce zapudrují rýžovou moučkou. Dobře působí také voda s přídavkem octa.

Proti vypadávání vlasů.

Očistí se a uvarí se 60 gramů kořene lopuchového ve 2 litrech vody až na polovinu, procedí se, přidají se k tomu 4 lžice francovky a uschová se to v zakorkované lávi. Tim se každý den kůže hlavy silně natírá.

Výborným prostředkem proti vypadávání vlasů jest slabý odvar z kořene lopuchového, ke kterému se

přidá něco pálenky a glycerinu. Zvláště však jest dbáti toho, aby použité kořeny byly co možná čerstvé. Hlava se myje večer teplým tímto odvarem. Tento prostředek zamezuje vypadávání vlasů a podporuje jich vzrůst.

Proti temnění světlých vlasů.

Mnohé blondýnky naříkají nad osudným temněním své obdivované okrasys vlasové a přece jest tak prostý prostředek, aby se tomu zabránilo a vlasům již silně ztemnělým aby se dodal světlejší odstín. Dlužno si koupiti v obchodě droguistickém římský heřmánek a spařiti ho hrst litrem vařící vody, ke které jest přidán asi jako ořech velký kus sody. Touto tekutinou, přečezenou cedítkem, myji se nejméně jednou týdně vlasy, při čemž však nutno dbáti toho, aby se pak vlasy dobře osušily. Vysušení vlasů docili se dosti rychle zahřátými šátky nebo hřebenem »Freya«, který lze koupiti ve všech obchodech vlásenkářských. Také jest dobré, když se několikrát týdně vlasy před spaním pročísni kartáčem, namočeným v uvedené tekutině. Takto ošetřované vlasy jsou nejen chráněny před ztemněním, nýbrž stávají se také velmi měkkými a volnými, což dámy se slabším vzhledem vlasů pocitují dosti příjemně, poněvadž tím vlasy více odstávají a lépe se dají česati.

Radikální odstranění chloupek.

Nemilé chloupy v obličeji a jinde na těle odstraniti neškodným způsobem a bez velkých výloh radikálně, bylo dosud hádankou, jejíhož rozluštění si lidé tím trpici nevroucněji přáli. Prostředků nabí-

zených k tomu účelu bylo ovšem vždy s dostatek, ale výsledek docílený tim neb oním prostředkem byl většinou nedokonalý. Nejlepším zůstávalo ještě elektrolytické léčení, které však bylo vždy neobyčejně zdlouhavé a ke kterému se lidé neradi obraceli pro značné výlohy a bolestivost této procedury, zejména když mnohdy ještě zbývaly po něm jizvy. Z té příčiny doporučujeme ochotně přípravek, vyráběný jednou z prvních firem (objednat lze prostřednictvím nakladatelství této knihy), který vzhledem ke své vlastnosti ničiti chloupky jest ojedinělý a právem může být označen jako sensační vynález. Cena 5 marek = 6 korun jest vzhledem k vynikajícím vlastnostem tohoto prostředku úplně přiměřená.

Podporování vzrůstu vlasů.

Rozmarinová voda jest posilujícím a povzbuzujícím prostředkem ke vzrůstu vlasů ve stavech slabosti po přestálých chorobách, při kterých se pozoruje vypadávání vlasů. Jest-li třeba nějakého silnějšího prostředku k oživení kůže hlavy, přidá se k rozmarinové vodě věco francovky a potaše.

Návod k sestavení domácí lékárny.

Anglická náplast. 10 hal.

Zalepují se jí menší rány řezné a odérky kožní, čím se dociluje ochrany před znečistěním a urychlují se hojení.

Anýzový olej. 10 hal.

Vezmou-li se ho 4—10 kapek na cukr, rozpustí se hlen a podporuje se zažívání. Zevně se upotřebuje proti svrabu.

Anýzové semeno. 15 hal.

Cistí ledviny a dělohu a povzbuzuje chuf k jídlu.

Arnikový květ. 15 hal.

Pije-li se v podobě čaje při otřesení mozku a obrnách, při chorobách mozkových a míšních, povzbuzuje soustavu nervovou a urychluje oběh krevní.

Baldryánové kapky. 15 hal.

Doporučují se proti všem nemocem, spojeným s křečemi, proti nevolnosti, mdlobě, bolestem žaludečním a úplavici cukrové.

Bedrníková tinktura. 25 hal.

V dávce 15—20 kapek na cukr jest dobrým prostředkem proti chraptivosti jakožto následku katarhu, proti citlivosti, zánětu a prodloužení čipku (následky nastuzení.)

Bezu nízkého kořen. 15 hal.

Jest to starý prostředek lidový, který působí mírně projimavě a pije se také při vodnatelnosti.

Bobkové listy. 5 hal.

Jsou v domácnosti známy jako koření povzbuzující žaludek.

Bobkový olej. 40 hal.

Působi dobře při vyrážkách kožních, vymknutinách, kolice, křečích, rheumatismu a vředech, upotřebuje se v podobě mazání.

Borovicový aether. 75 hal.

Postřiká-li se jím podlaha obydlí a světnice nemocných, vzniká příjemná a blahodárná vůně.

Brillantina. 50 hal.

Osvědčený prostředek k docílení dobrého vzhledu vlasů, jimž dodává hebkosti a lesku.

Březový dehet. 15 hal.

Při lišejích a vyrážkách kožních potírají se jím chorá místa.

Citronová šťáva.

Citronová šťáva povzbuzuje zažívadla a posiluje soustavu nervovou.

Při bolení hlavy potře se čelo několikrát šťávou rozříznutého citronu, která zmenšuje bolesti a osvěžuje, takže bolesti vymizi. — Trochu citronové šťávy v horké černé kávě nebo čaji jest dobrým prostředkem proti bolení hlavy. — Citronové šťávy možno s jistotou upotřebiti ke kloktání při bolení v krku. Také chrapot vymizi, pije-li se častěji hodně horká limonáda citronová. — Chceme-li míti pěkné bílé ruce, možno ruce častěji natírat citronovou šťávou, ke které se přidá něco soli, a nechatí tekutinu vtáhnouti se do kůže bez osušení.

Cukr tlučený. 10 hal.

Do sklenice čerstvé vody dají se asi 3 čajové lžičky cukru a tato cukrová voda se pomalu pije při pohnutí myslí, při velkém uhřáti a při uleknutí.

Čpavek, salmiak. 15 hal.

Upotřebuje se zevně při poraněních s hrozicí názkou, při kousnutí psa a hada k mytí zředěný trojnásobným množstvím vody, při mdlobách nezředěný k čichání.

Dřevěný olej bílý. 15 hal.

Upotřebuje se vedle oleje heřmánkového k mazání při ztuhlosti údů.

Francovka. 25 hal.

Častým mytím hlavy francovkou posiluje se půda vlasová a tím se podporuje vzhled vlasů. Natíráni francovkou u malých dětí slouží k silení slabých a ve vývoji opozděných údů.

Hoffmanské kapky. 20 hal.

Sestávají z 1 dílu éteru sirového a 2 dílů rektifikovaného líhu. Užívají se vnitřně v dávce 12—15 kapek na cukr se lžici čerstvé vody při křečích, mdlobách, nervových bolestech hlavy a zvracení. Při bolení zubů přikládá se pomocí vaty několik kapek na zub.

Hořcový kořen. 10 hal.

Požívá se v dávce jedné lžice v podobě nálevu 2 krát denně, posiluje zažívání a odstraňuje choroby, mající původ ve špatném zažívání.

Hořká sůl. 10 hal.

Rozpusti se čajová lžička v horké vodě, vypije se to co možná teplé, chceme-li při zácpě dociliti brzy stolice.

Hřebíčkový olej. 15 hal.

Vpravi-li se 1—2 kapky oleje toho na vatě do ucha a do vykotlaného zubu, odstraňuje jistě bolení zubů.

Islandský lišeňník. 15 hal.

Tento se musí vařit a jest v podobě čaje známým a důležitým prostředkem při chorobách dýchadel; zvláště jsou-li plice naplněny hlenem, působi čaj z něho velmi dobře tím, že rozpouští hlen a ulehčuje odkašlávání.

Jelení lůj. 10 hal.

Upotřebuje se ho při opruzeninách tak, že se opruzená místa jím namažou; pomáhá také proti bolestem při oznobeninách.

Kafrový líh. 15 ha.

Podáván při zvracení a průjmech u dětí v dávce 5—6 kapek, u dospělých 6—8 kapek ve lžici čerstvé vody, působi na břicho a doporučuje se také při choleře. Zevně jest výborným prostředkem v podobě mazání při nachlazených údech a jako přísada k ústní vodičce. Užívá se ho jen po kapkách.

Kakaové máslo. 10 hal.

Při rozpukané kůži natírají se jím obličeji a ruce. Při opruzení u dětí potírají se jím opruzená místa.

Kamenec práškovaný. 10 hal.

K odstranění zánětů v krku, katarhů hltanu a obtížného, v krku se hromadícího hlenu, vezme se ke každému upotřebení na sklenici vody na špičku nože kamence a kloktá se tím. — K zapuzení zapáchajícího pocení nohou vezme se asi 6 litrů vody a 3 lžice kamence práškovaného. Také proti rýmě působi taková lázeň nožní výborně.

Karbolová kyselina. 20 hal.

Je to prostředek zabraňující hnlobě. Při prolezinách nemocných a k omývání starých vředů a ran vezmou se dva gramy kyseliny karbolové a 100 gramů destilované (nebo svařené) vody, procedi se čistým kouskem plátna a po vychladnutí se upotřebuje tak, že se tím namočí kousek plátna a dle potřeby se přiloží. Při čerstvých hnislavých ranách působi 2 procentní karbolová voda velmi léčivě.

Při bolení zubů dají se 1—2 kapky na vatou, které se opatrně vloží do vykotlaného zubu, což se opakuje tak dlouho, až bolest pomine.

Karbolové mýdlo. 25 hal.

Mytim karbolovým mýdlem možno se chrániti před nakažlivými nemocemi.

Karlovarská sůl. 20 hal.

Tato sůl působi mírně projimavě a účinkuje výborně při chorobách zažívadel a chorobách z těchto se vyvinujících. Ve sklenici teplé vody rozpustí se čajová lžička soli a pije se ráno na lačný žaludek. Po 6—8 nedělním užívání zmenšuje se u otylých také váha tělesná.

Kinogummová tinktura. 25 hal.

Má se upotřebiti jen v zoufalých případech, osvědčila se dobré při průjmech, krváceních z dělohy a bilém toku. Užívá se vnitřně v dávce 20—30 kapek několikrát denně.

Kmínový olej. 20 hal.

Doporučuje se vřele při nechutenství, nadýmání a zaražených větrech.

Kolínský balsám proti dně. 50 hal.

Možno si jej také sám připraviti: 500 gramů lihu, po 15 gramech mýdla obyčejného, oleje ze šišek jedlových, po 30 gramech kafrového lihu, mravenčího lihu, salmiaku a oleje bobkového dá se do láhve, která se nechá státi 24 hodin na dosti teplém místě u kamen a k upotřebení se přeleje trochu do menší láhvíčky.

Upotřebení: jako mazání při napjetí šlach, bolestech v kyčli, v kříži, při pichání po straně, rheumatismu, svalových bolestech a při zatvrdlých zduřeninách. Při bolení zubů natírá se dolní čelist teplým mazáním. Doporučuje se, aby se mazání dělo na údu dříve u kamen zahřátém.

Krotonovy olej. 25 hal.

Při mrtvici a zdánlivé smrti podává se jedna kapka v klystéru. Při prudkém bolení v kříži nalejí se 2—3 kapky na kousek plátna a tím tře se bolestivé místo.

Kurellův prsní prášek.

Jest na skladě v každé lékárně a užívá se u dětí v dávce denně kávovou lžičku ve sklenici vody, u dospělých v dávce denně 3 kávové lžičky. Zmírňuje kašel a mírně projímá.

Krystalovaná kyselina vinná. 25 hal.

Limonáda, připravená z kyseliny vinné, vody a cukru, pomáhá při horečnatém návalu krve k hlavě.

Kysely uhličitan sodnatý. 10 hal.

Slouží k úplnému uvaření zeleniny a masa, zrychluje zažívání a pomáhá proti nepřijemnému objevování se kyslosti žaludeční a proti pálení žáhy a tlaku v žaludku.

Magnesia. 10 hal.

Pomáhá proti pálení žáhy a běže se v dávce na špičku nože na sklenici vody. V podobě masti s olejem olivovým upotřebuje se proti růži v obličeji, na rány a proti bradavicím.

Makový olej. 15 hal.

Slouží k různým účelům, zvláště jako olej na saláty, dále se ho užívá po čajových lžičkách při otravách a pak se vypije několik kofliků mléka. Také se ho dá s prospěchem upotřebiti při popichání hmyzem. Zpracován s bilkem na masť jest dobrým prostředkem proti popáleninám a vymknutinám, smíšen s líhem salmiakovým slouží jako mazání při katarhu hlutanu.

Masť proti vším. 15 hal.

Proti muňkám a vším šatním s úspěchem se užívá šedé masti. Dobrým prostředkem k odstranění muněk jest mimo to krátké ostříhání příslušných chlupů, omýváním horkým octem a olejem rozmarinovým; u vši šatních nutno šaty vystaviti účinku horkých par vodních. Všecky druhy vši se stěhuji a není tudiž nikdo jist, že někdy nějakou nesebere.

Melissový lih. 25 hal.

Používá se zevně k natírání hlavy a dutin nosních při nervových bolestech hlavy; při tlučení srdce a návalech krve, při omámení úderem, při mdlobách atd. běže se 10—25 kapek ve sklenici vody.

Migraenové tyčinky. 10 hal.

Obsahují menthol a užívá se jich proti nervovým bolestem hlavy tak, že se jimi potře čelo, spánky a týl.

Mléčný cukr.

Je to mírné projimadlo pro děti

Mravenčí líh. 10 hal.

Při nervosním podráždění břicha natírá se jím krajina žaludeční. Slouží dále za mazání při všech rheumatických bolestech.

Myrrová tinktura. 15 hal.

Používá se při zduření dásní a při vykotlaných zubech v podobě ústní vodičky, která se připraví tak, že se několik kapek tinktury naleje do sklenice vody.

Peprnomátový olej. 15 hal.

Při nadýmání, nervosní nevolnosti a mdlobách užívají se 1—3 kapky na cukr.

Pomáda na rty. 10 hal.

Zamezuje rozpukávání rtů a hojí již rozpukané rty.

Praecipitátová mast. 5 hal.

Osvědčuje se velmi dobře při lišejích a podobných chorobách kožních.

Proskurníkový kořen a slez. 10 hal.

Požívají se při katarhech dýchadel a kašli v podobě mírně teplého čaje.

Prsní koření zelené. 15 hal.

Při užívání čaje z tohoto koření osladi se čaj ten cukrem kandysovým a pije se ráno, v poledne a večer. Na $\frac{1}{2}$ litru vařící vody vezme se tolik, co se může pojati třemi prsty.

Puškvorcový kořen. 10 hal.

Tento kořen jest silným aromatickým prostředkem, který přidán k pálence, pomáhá proti slabosti zažívadel.

Reveňový (rebarborový) prášek. 15 hal.

Jest mírné projímadlo.

Ricinový olej. 15 hal.

Pro svou nepříjemnou chuf se často nerad užívá, ačkoliv jest dobrým projímadlem, beze všelikých nepříjemných účinků vedlejších.

Ruské rdesno. 30 hal.

V podobě čaje užíván při tuberkulose plicní usnadňuje odkašlávání hlenu. Doporučuje se také vřele při kašlání krve a dušnosti.

Salicylový lúj. 10 hal.

Užívá se ho také proti pocení a opruzení nohou, proti tak zvanému vlku, proti pocení v podpaží a pocení rukou. Salicylový lúj zamezuje dále opruzování a vznik puchýřů na nohou, chrání před projezděním se, zmirňuje dráždění kůže, opáleni sluncem a bolesti při oznobeninách, zmirňuje bolesti při popáleninách a při pichnutí hmyzem.

Salicylový zásyp. 30 hal.

Jest výborným prostředkem proti opruzeninám a proti zapáchajícímu potu nohou. Sype se přímo na nohu nebo do punčoch.

Sassafrasové koření. 15 hal.

Je to prostředek vzbuzující pocení a ženoucí na moč. Osvědčuje se výborně při vyrážkách kožních a skrofulose.

Svatojanský chléb. 5 hal.

Pojídá se při pálení žáhy, ulehčuje také stolici, pročež se doporučuje.

Semeno všivce. 10 hal.

Jest učinným zásypem proti všem lidským.

Sennesové listy. 10 hal.

Čaj ze sennesových listů má účinek projímatý, nemá se však vařiti příliš silně.

Sůl nebo slaná voda.

Kloktání slanou vodou při zánětech v krku a čipku, páry solné při chraplivosti a slaná voda jako ústní vodička při krvácení z dásní a uvolněných zubech jest již dávno známým domácím prostředkem. Hrsť soli rozpuštěná v půl litru vody a na zduřelé koleno (houba kolena) přiložená a vetřená, zhoji zánětlivý výpotek kloubní často rychleji a jistěji nežli tinktura jodová.

Šumící prášky. 10 hal.

Uklidňují a osvěžují při nevolnosti, bolení hlavy, astmatu. Přimísí-li se v létě k pitné vodě spolu se šťávou malinovou, nahražuji šumící limonádu a osvěžuji tělo.

Tamarindová šfáva. 30 hal.

Tato šfáva jest výborným, mirně projímatým prostředkem.

Třezalka. 10 hal.

Pije se v podobě čaje při chorobách jater a hlavy; u dětí pomáhá proti močení pod sebe.

Vinný kámen. 15 hal.

Při písčitosti moče a chorobách ledvin, při zánětech očních, katarhu hltanu a nechutenství vezme se dávka jednou až dvakrát na špičku nože, rozpusti se ve vodě a tento roztok pije se ráno a večer.

Voda proti pihám. 25 hal.

Touto nutno se myti večer a ráno; jest známa jako osvědčený prostředek kosmetický.

Vykuřovací prášek. 10 hal.

K docílení příjemné vůně světnice nasype se něco vykuřovacího prášku na horká kamna.

Zemantonův prášek proti astmatu. 25 hal.

Sestává ze 30 části grindelie, 12 části durmanu, 8 dilů choroše lékařského, 5 dilů máku a 22 dilů ledku. Upotřebuje se při astmatu, senné rýmě a horečce.

Zinková mast. 15 hal.

Osvědčuje se při čerstvých ranách, ale i při starších, které se nechtějí povléci čerstvou kůži.

Zubní tmel. 25 hal.

Vloži se do teplé vody, až úplně změkne, během té doby se vyčisti vykotlaný zub a pak do něho vtlači změklý tmel.

Žaludová káva. 20 hal.

Žaludová káva v podobě nálevu jest nejen náhradou obyčejné kávy, nýbrž i výbornou poživatinou pro slabé, křivičnaté a krčičnaté děti. Na jeden koflik vezme se čajová lžička žaludové kávy, připraví se nálev s horkou vodou, nechá se půl hodiny státi a přidá se dle potřeby mléka a cukru.

Poznámka.

I když není každému možno, aby si vše, co tu uvedeno, koupil a pro nahodilé případy měl po ruce, přece se doporučuje, aspoň to nejdůležitější si pořídit, aby byl po ruce nějaký obranný prostředek pro případy

náhle se vyskytují. K uschování prostředků těch jest pořídit si skříň se zásuvkami. Tekutiny v lahvičkách nutno označiti nápisem. Prášky mají se uchovávati v tak zvaných prachovnicích. Bylinky mají se uložiti dobře uzavřené v papírových krabicích, aby podržely svou silu. Kořeny mají se utlouci na prášek. Chemikálie mají se koupiti krystalované.

Doslov.

Ke konci budiž připomenuto, že nejen velké, drahé knihy jsou nemocnému prospěšny, nýbrž že i malá, dobré sestavená knížka, jako toto »Lidové lékařství«, jehož obsah se opírá o skutečné zkušenosti, jest vyzkoušen četnými úspěchy léčebnými a nemocnému jest po ruce jasně srozumitelným výkladem, může prokázati velmi dobré služby. Jak často jde trpící bez povšimnutí mimo rostlinu, netuše, že by mu mohla přinésti úlevu a zhojení. Většině lidí není totiž léčivá moc bylin známa. Z té příčiny budiž poukázáno na přiložený pestrý arch. Ačkoli se děti ve škole učí znáti rostliny a vykládá se jím o nich, přece se o jejich léčivé moci mluví málo nebo nic.

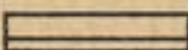
Na archu rostlin jsou také známé jedlé a jedovaté houby vyobrazeny přesně dle přírody. Jedlé houby patří k nejlacinějším potravinám a mají se sbírat při suchém počasí, poněvadž za mokra nasbírané houby rozkládají se během málo hodin.

Při koupi a sbírání hub nutno dbát toho, že se smí požívat za potravu jen mladé, naprostě zdravé houby, kdežto staré vystroslé, velmi vodnaté a rozkládající se houby mají se zavrhnouti. Jisté známky, podle které by se jedovaté houby rozeznaly od neškodných, není žádné kromě přesné znalosti jednotlivých druhů. Doporučené prostředky — ponoření stříbrné lžičky, vařiti spolu s cibuli a podobně — jsou jen způsobilé k tomu, aby plodily omoly, a nutno je tudiž zavrhnouti.

nouti. Dúrazně nutno varovati před tím, poživati neznámé druhy hub.

Při otravech houbami nutno především přihlížeti k tomu, aby otrávený dostal prostředek ke zvracení. Nežli se dostaví lékař, jest dobré podávati nemocnému hojně teplého mléka a hojně koňaku. Tedy opatrnost při požívání hub!

V příčině jedovatých rostlin nutno zvláště majitele dobytka upozorniti na to, že z pice, ať se tato podává ve stavu suchém nebo zeleném, musí býti jedovaté rostlinky odstraněny.

Jednotlivé posudky

o knize »Lidové lékařství«, a objednávky, které došly ve velkém počtu, jsou tuto uvedeny:

„Již dávno byl bých objednal tyto knihy, ale byl jsem několik měsíců nemocen a neschopen ke každému povolání. Od minulého roku mám knihu »Lidové lékařství« a pomocí této knihy léčil jsem se sám z nebezpečné nemoci a shledal jsem, že je to dobré dílko. Žádám Vás zdvořile, abyste mi 10 kusů takových knih zaslali.

J. V., Marburg (Štýrsko.)

Obracím se k Vám s velkou žádostí, abyste mi laskavě zaslali dobírkou pěknou knihu »Lidové lékařství« s archem rostlin a modelem lidského těla.

E. H. Münster (Horní Elsasy).

Poněvadž bých svému dítěti nějakým domácím prostředkem, vybraným z Vaší knihy, mohl pomoci, žádám, abyste také mně zaslali dobírkou knihu tu s rozkládacím modelem lidského těla.

F. F., Lom (Čechy).

Koupil jsem si knihu »Lidové lékařství«, kterou považuji za velmi účelnou atd.

E. W., Neugersdorf.

Mám k Vám velkou žádost, budte tak laskav a pošlete mi na dobírku pěknou knihu »Lidové lékařství« a t. d.

W. K., Straussfurt.

Poněvadž jsem čtením Vašeho „Lidového lékařství“ se přesvědčil, že knihy té možno v rodině dobře potřebovat, žádám, abyste mi na poštovní dobírku zaslali výtisk zmíněného »Lidového lékařství« s dvěma archy rostlin.

E. B., Ramsdorf u Lucka.

Poněvadž jsem v prosinci 1903. od Vás koupil osvědčené »Lidové lékařství« a koupě ta dopadla k mé spokojenosti, žádám, abyste mi co nejdříve zaslali výtisk této knihy atd.

E. Z., Carlsgrün u Hofu v B.

Prosím, zašlete mi na dobírku Své »Lidové lékařství« s 2 pestřými archy.

A. Sch., Kraslice v Čechách.

Žádal bych Vás zdvořile, abyste mi co možná nejdříve zaslali dobírkou knihu »Lidové lékařství«. Knihu tu jsem viděl a velmi dobře se mi líbila.

D. L., Lipsko-Connewitz.

Sděluji Vám oddaně, že jsme měli velkou radost z knihy, kterou Jste vydali a která učí přírodnímu lékařství. Malá knižka ta jest skutečně předmětem, kterých nemá scházeti v žádné rodině. Rodiny, které knihy té nemají, vydají často sta marek a přes to nenacházejí pomocí atd.

G. H., Holzmühle u Olsnitze.

Vysvětlení k modelu

„Mužské tělo“

(Cena modelu: 60 feniků = 70 hal. = 75 cts., lze objednat u nakladatelství této knihy.)

I.

Cévní soustava.

1. Levá komora srdeční.
2. Pravá komora srdeční.
3. Pravá předsíň s ouškem srdečním.
4. Levé ouško srdeční.
5. Věnčité cévy srdeční.
6. Vzestupná část velké tepny tělesné (aorty).
7. Sestupná větev aorty hrudní.
8. Bránice.
9. Tepna plicní.
10. Horní žila dutá.
11. Dolní žila dutá.
12. Tepna bezejmenná (anonyma).
13. Společná krkavice.
14. Tepna podklíčková.
15. Tepna podpažní.
16. Tepna ramenní.
17. Tepna vřetenná.
18. Tepna loketní.
19. Tepna mezikostní.
20. Aorta břišní.
21. Dolní tepny bráničné.
22. Horní tepna střevní nebo okružová.
23. Tepny ledvinné.

24. Vnitřní tepny semenné.

25. Dolní tepna střevní nebo okružová.

26. Společné tepny pánevní.

27. Tepny stehenné.

28. Hluboká tepna stehenní.

29. Vnitřní tepna pánevní.

30. Tepna stehenná.

31. Žila bezejmenná (anonyma).

32. Vnitřní žila hrdelní.

33. Žila podklíčková.

34. Žila podpažní.

35. Kožní žila ramenní.

36. Střední kožní žila předloktí.

37. Vnitřní kožní žila předloktí.

38. Zevní kožní žila předloktí.

39. Žily jaterní.

40. Žily ledvinné.

41. Společné žily pánevní.

42. Vnitřní žily pánevní.

43. Zevní žily pánevní.

(Cévy hlavy viz tabulku V.)

II.

Svalová soustava.

1. Sval čelní.

2. Sval spánkový.
3. Svěrač vícek očních.
4. Zvedač horního rtu.
5. Malý sval jařmový.
6. Velký sval jařmový.
7. Sval žvýkací.
8. Kruhovitý sval ústní.
9. Snižovač koutku ústn.
10. Čtyřhranný sval brady.
11. Kyvač.
12. Svaly hruďojažylkové.
13. Zvedač žeber.
14. Sval káповý.
15. Velký sval hrudní.
16. Malý sval hrudní.
17. Sval klíčkový.
18. Velký přední sval pilovitý.
19. Zevní šikmý sval břišní.
20. Bílá čára břišní s pupkem.
21. Vnitřní šikmý sval břišní
22. Přímý sval břišní s příčným pruhováním šlauchovitým.
23. Vnitřní sval mezižební.
24. Sval deltový.
25. Sval havranoramenní.
26. Dvouhlavý sval ramenní.
27. Sval podlopatkový.
28. Vnitřní hlava trojhlavého svalu pažního.
29. Kulatý vnitřní schylovací předloktí.
30. Dlouhý zevní schylovací předloktí.

31. Vnitřní sval vřetenní.
32. Dlouhý sval dlaňový.
33. Ohybač prstů.
34. Svaly břišce palcového.
35. Dlouhý zevní sval vřetenní.
36. Krátký zevní sval vřetenní.
37. Dlouhý odtahovač palce.
38. Natahovač ukazováku.
39. Střední sval hyždový.
40. Napinač široké povázky stehenní.
41. Sval hřebenný.
42. Dlouhý přitahovač stehna.
43. Natahovač bérce.
44. Vnitřní hlava natahovače bérce.
45. Zevní hlava natahovače bérce.
46. Sval krejčovský.
47. Štíhlý sval stehenní.
48. Velký přitahovač stehna.

III.

Kostra ze předu.

1. Kosf čelní.
2. Kosf temenní.
3. Kosf spánková.
4. Kostěná očnice.
5. Kosf jařmová.
6. Kosf nosní.
7. Horní čelišt.
8. Kostěná dutina nosní.
9. Zubý.

10. Sánice.
 11. Pátý obratel krční.
 12. Šestý obratel krční.
 13. Sedmý obratel krční.
 14. Prvý obratel hrudní.
 15. Kliček.
 16. Rukojet kosti hrudní.
 17. Tělo kosti hrudní.
 18. Mečovitý výčněl kosti hradní.
 19. Lopatka.
 20. Havranovitý výčněl lopatky.
 21. Kloubní hlavička kosti ramenní.
 22. Kosf ramenní.
 23. Kladka jeji.
 24. Kosf vřetenní.
 25. Kosf loketní.
 26. Kosti kořene ruky.
 27. Kosti středu ruky.
 28. Články prstů.
 29. Prvé žebro
 30. Druhé „
 31. Třetí „
 32. Čtvrté „
 33. Páté „
 34. Šesté „
 35. Sedmé „
 36. Osmé „
 37. Deváté „
 38. Desáté žebro
 39. Jedenácté „
 40. Dvanácté „
 41. Dvanáctý obratel hrudní.
 42. Prvý obratel bederní
 43. Druhý „ „
- pravá žebra
- nepravá žebra

IV.

Nervová soustava.

1. Nerv čelní.
2. Nerv spánkový.
3. Nerv jařmolici.
4. Nerv licní se svými větvemi.
5. Nervy brady.
6. Nervy nosní.
7. Nervy rtů.
8. Pleteň nervů krčních.
9. Pleteň nervů ramenních.
10. Střední nerv ramenní.
11. Nerv loketní.
12. Nerv vřetenní.
13. Vnitřní kožní nerv ramene.
14. Střední kožní nerv ramene.
15. Zevní kožní nerv ram.

16. Mícha.
17. Nervy mezižební.
18. Hraniční provazec sympatických nervů.
19. Břišní čili sluneční pletený sympatických nervů.
20. Pánevni pleteň sympatických nervů.
21. Nervy bederní.
22. Nervy stehenní.
23. Nervy křížové.
24. Hluboké nervy stehenní.
25. Kožní nervy stehna.

V.

Vnitřnosti
(a cévy hlavy).

1. Zevní tepna čelistní.
2. Povrchní tepna spánková.
3. Žily obličejové.
4. Žily čelní.
5. Žily spánkové.
6. Hrtan.
7. Průdušnice.
8. Žláza štitná.
9. Pravá plice.
10. Levá plice.
11. Cévy uvnitř plic.
12. Průdušky se svými větvemi.
13. Vnitřek hrtanu.
14. Vyříznutá průdušnice.
15. Pravá průduška.
16. Levá průduška.
17. Zadní plocha pravé plice.
18. Zadní plocha levé plice.

19. Pravá komora srdeční.
20. Levá komora srdeční.
21. Pravá předsíň.
22. Vnitřek pravé komory srdeční.
23. Vnitřek levé komory srdeční.
24. Vnitřek pravé předsině.
25. Levé ouško srdeční.
26. Horní žila dutá.
27. Pravá žila bezjemenná.
28. Levá žila bezjemenná.
29. Aorta.
30. Tepna plicní.
31. Zadní plocha srdce.
32. Játra ze předu.
33. Játra naříznutá.
34. Játra ze zadu.
35. Žlučník.
36. Jicen.
37. Přední plocha žaludku.
38. Žaludek naříznutý.
39. Zadní plocha žaludku.
40. Slinivka břišní, přední plocha.
41. Slezina.
42. Zadní plocha slinivky břišní s vývodem.
43. Dvanáctník.
44. Kličky tenkého střeva.
45. Slepé střevo s výběžkem cervikovitým.
46. Vzestupná část tlustého střeva.
47. Příčná část tlustého střeva.
48. Sestupná část tlustého střeva.

49. Konečník.	ledvinné a pánev ledvinnou.
50. Měchýř močový.	57. Močovod.
51. Měchýř močový proříznutý.	58. Pravá žila ledvinná.
52. Měchýř močový ze zadu.	59. Levá žila ledvinná.
53. Pravá ledvina.	60. Aorta břišní.
54. Pravá ledvina naříznutá s cévami ledvinnými.	61. Pravá nadledvinka.
55. Levá ledvina.	62. Levá nadledvinka.
56. Levá ledvina naříznutá, ukazující pyramidy	63. Sval bederní.
	64. Bránice.
	65. Vnitřní sval kyčelní.
	66. Příčný sval břišní.

Vysvětlení k modelu

„Ženské tělo.“

(Cena modelu: 60 feniků = 70 hal. = 75 cts., lze objednat u nakladatelství této knihy).

I.

Krycí obraz.

1. Velký mozek.
2. Malý mozek.
3. Trámeč mozkový.
4. Prodloužená mícha.
5. Hrtan.
6. Průdušnice.
7. Jicen.
8. Plíce.
9. Cévy plicní.
10. Oblouk hlavní tepny (aorty).
11. Hlavní tepna (aorta).
12. Hlavní provazec nervů sympathických.
13. Jicnová větev nervů útrobních.
14. Játra.
15. Žlučník.
16. Žaludek.
17. Slezina.
18. Ledvina.
19. Tlusté střevo.
20. Sestupná část tlustého střeva.
21. S-ovité ohbi tlustého střeva.
22. Kličky tenkého střeva.
23. Děloha.

24. Vaječník.

25. Vejcovod.

26. Měchýř močový.

27. Vnitřek žlázy prsní s lalůčky a mlékovody.

II.

Kostra ze předu.

1. Kost čelní.
2. Kost temenní.
3. Kost spánková.
4. Kost nosní.
5. Kostěná očnice.
6. Dutina nosní.
7. Kost jařmová.
8. Horní čelist.
9. Zuby.
10. Sánice.
11. Pátý obratel krční.
12. Šestý obratel krční.
13. Sedmý obratel krční.
14. Prvý obratel hrudní.
15. Klíček.
16. Rukojeť kosti hrudní.
17. Tělo kosti hrudní.
18. Mečovitý výčněl kosti hrudní.
19. Lopatka.
20. Havranovitý výčněl lopatky.

Vysvětlení k modelu »Ženské tělo«.

21. Kloubní hlavička.

22. Kost ramenní.

23. Kladka její.

24. Kost vřetenní.

25. Kost loketní.

26. Kosti kořene ruky.

27. Kosti středu ruky.

28. Články prstů.

29. Prvé žebro

30. Druhé "

31. Třetí "

32. Čtvrté "

33. Páté "

34. Šesté "

35. Sedmé "

36. Osmé "

37. Deváté "

38. Desáté "

39. Jedenácté "

40. Dvanácté "

41. Dvanáctý obratel hrudní

42. Prvý obratel bederní.

43. Druhý "

44. Třetí "

45. Čtvrtý "

46. Pátý "

47. Kost křížová.

48. Kost kostrční.

49. Kost kyčelní.

50. Hřeben kosti kyčelní.

51. Otvor ucpaný.

52. Kost stydká.

53. Kost sedaci.

54. Hlavička kosti stehenní.

55. Krček kosti

56. Velký hrbol kosti

57. Malý hrbol kosti

58. Kost stehenní

III.

Cévní soustava.

1. Zevní tepna čelistní.
2. Povrchní tepna spánková.
3. Žily obličejové.
4. Žily čelní.
5. Žily spánkové.
6. Levá komora srdeční.
7. Pravá komora srdeční.
8. Pravá předsíň s ouškem srdečním.
9. Levé ouško srdeční.
10. Věnčité tepny srdeční.
11. Vzestupná část velké tepny tělesné (aorty).
12. Sestupná větev aorty hrudní.
13. Bránice.
14. Tepna plicní.
15. Horní žila dutá.
16. Dolní žila dutá.
17. Tepna bezjemenná.
18. Společná krkavice.
19. Tepna podklíčková.
20. Tepna podpažní.
21. Tepna ramenní.
22. Tepna vřetenná.
23. Tepna loketní.
24. Tepna mezikostní.
25. Aorta břišní.
26. Dolní tepny bráničné.
27. Horní tepna střevní.
28. Tepny ledvinné.
29. Vnitřní tepny semenné.
30. Dolní tepna střevní neb okružová.
31. Společná tepna pánevní.

32. Tepny stehenné.
33. Hluboká tepna stehenní.
34. Vnitřní tepna pánevní.
35. Tepna stehenní.
36. Žila bezjmenná.
37. Vnitřní žila hrdelní.
38. Žila podklíčková.
39. Žila podpažní.
40. Hlavní žila ramenní.
41. Střední kožní žila předlokti.
42. Vnitřní kožní žila předlokti.
43. Zevní kožní žila předl.
44. Žily jaterní.
45. Žily ledvinné.
46. Společné žily pánevní.
47. Vnitřní žily pánevní.
48. Zevní žily pánevní.

IV.

Nervová soustava.

1. Nerv čelní.
2. Nerv spánkový.
3. Nerv jařmolicní.
4. Nerv licní se svými větvemi.
5. Nervy brady.
6. Nervy nosní.
7. Nervy rtů.
8. Pleteň nervů krčních.
9. Pleteň nervů ramenních
10. Střední nerv ramenní.
11. Nerv loketní.
12. Nerv vřetenní.
13. Vnitřní kožní nerv ramene.
14. Střední kožní nerv ram.

15. Zevní kožní nerv ramene.
16. Micha.
17. Nervy mezižeberní.
18. Hraniční provazec.
19. Břišní čili sluneční pleteň sympathetických nervů.
20. Pánevní pleteň sympathetických nervů.
21. Nervy bederní.
22. Nervy stehenní.
23. Nervy křížové.
24. Hluboké nervy stehenní
25. Kožní nervy stehna.

V.

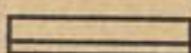
Svalová soustava, vnitřnosti a těhotná děloha.

1. Sval čelní.
2. Sval spánkový.
3. Svěrač víček očních.
4. Zvedač horního rtu.
5. Malý sval jařmový.
6. Velký sval jařmový.
7. Sval žvýkací.
8. Kruhovitý sval ústní.
9. Snižovač koutku ústní.
10. Čtyřhranný sval brady.
11. Velký kožní sval krční.
12. Kyvač.
13. Svaly hrudojazylkové.
14. Jicen.
15. Zvedač žeber (odřiznutý.)
16. Nejhlubší vrstva svalů krčních.

17. Sval káповý.
 18. Velký sval hrudní.
 19. Malý sval hrudní.
 20. Sval kličkový.
 21. Velký přední sval pilovitý.
 22. Zevní šikmý sval břišní.
 23. Bilá čára břišní s pupkem
 24. Vnitřní šikmý sval břišní.
 25. Přímý sval břišní s příčným pruhováním šlachovitým.
 26. Vnitřní sval mezižeberní
 27. Sval hrudní.
 28. Bránice (odřiznutá).
 29. Příčný sval břišní.
 30. Pateř bederní.
 31. Vnitřní sval kyčelní.
 32. Sval deltovitý.
 33. Sval havranoramenní.
 34. Dvouhlavý sval ramen.
 35. Sval podlopatkový.
 36. Vnitřní hlava trojhlavého svalu ramenního.
 37. Kulatý vnitřní schylovač předloktí.
 38. Dlouhý zevní schylovač
 39. Vnitřní sval vřetenní.
 40. Dlouhý sval dlaňový.
 41. Ohýbač prstů.
 42. Svaly břišce palcového.
 43. Dlouhý zevní sval vřetenní.
 44. Krátký zevní sval vřetenní.
 45. Dlouhý odtahovač palce
 46. Natahovač ukazováku.
 47. Střední sval hyžďový.
 48. Napinač široké povázky stehenní.
 49. Sval hřebenný.
 50. Dlouhý přitahovač stehna.
 51. Velký přitahovač stehna.
 52. Sval poševní.
 53. Zevní hlava natahovače běrcového.
 54. Natahovač bérce.
 55. Vnitřní hlava natahovače běrcového.
- Vnitřní orgány, po připadě vnitřnosti.
56. Pravá komora srdeční.
 57. Aorta.
 58. Levá komora srdeční.
 59. Hrtan.
 60. Žláza štítná.
 61. Průdušnice.
 62. Pravá plíce.
 63. Levá plíce.
 64. Játra ze předu.
 65. Játra proříznutá.
 66. Zadní plocha jater.
 67. Žlučník.
 68. Žaludek ze předu.
 69. Žaludek naříznutý.
 70. Žaludek ze zadu.
 71. Slinička břišní.
 72. Dvanáctník.
 73. Slezina.
 74. Děloha.
 75. Vejcovod.

76. Vaječník.
 77. Tuba děložní.
 78. Široké vazý děložní.
 79. Kulaté vazý děložní.
 80. Přední plocha těhotné dělohy.

81. Dutina děložní.
 82. Dítě v děloze v poloze hlavičkou.
 83. Pupečník.
 84. Zadní plocha dělohy s cévami.

Seznam.

	Strana.
A loë, prostředek čistici žaludek a střeva	13
Angelika (andělika), proti zahlenování	15
Anglická náplast, při ranách řezných	147
Anýz, proti nadýmání	16
Anýzový olej, rozpouštějící hlen	147
Anýzové semeno, čistici ledviny	147
Arnika, proti obrně mozkové	17
Arnikový květ	147
Aromatické lázně bylinné	80
Aron, při chorobách žaludečních a prsních	18
Asthma	22, 90, 155, 156, 157
B aldryán (kozlik) při chorobách nervových	19
Baldryánové kapky, při bolestech žaludečních	147
Bedrníková tinktura, proti chraptivosti	147
Bez, krev čistici	19
Bez nízký, při městnání krve v bříše	19
Bezu nízkého kořen, proti vodnatelnosti	147
Bílkoviny	76
Bilý tok	22, 27, 58, 62, 151
Blánitý zánět mandlí	35, 91
Blaťouch, proti žloutence	20
Blednička	24, 37, 58
Bobkové listy	148
Bobkový olej, k mazání	148
Bolení břicha	91
Bolení hlavy	22, 37, 42, 48, 92, 109, 148
Bolení hlavy nervové	92, 109, 149, 153

www.Scanned.cz

	Strana.
Bolení v krku	148
Bolesti v kříži	93
Borovicový éter	148
Borůvkové listy, při úplavici cukrové	20
Borůvky, proti průjmům	20
Bradavice	29, 93, 153
Brillantina	148
Březový dehet	148
Břicha združení	61
 Citronová kyselina krystalická, při návalech krve	152
Citronová šťáva, podporující zažívání	148
Cukr tloučený, při duševním rozčilení	149
Cukrová úplavice	20
 Čekanka, při odměšování žluče	20
Červené ruce	144
Červené skvrny v obličeji	142
Červi	43
Čmýra	61
" silná	26, 27, 32, 36,
" zaražená	20, 33, 41, 43, 61, 62
Čpavek (salmiak) k mytí po poraněních	149
 Dásně uvolněné	154
" zánět	131
" hliza	96
Dech zapáchající	31, 134
" , pastilky proti němu	113
Dělohy výhřez	59
Děložní choroby	20, 147
Děti, zvracení	69

	Strana.
Děti, křivice jich	73
" , močení pod sebe u nich	69
" , opruzení	68
" , spaní polední	74
" , umělá výživa jich	66
" , výživa jich	74
" , vřídkovitý zánět sliznice ústní	69
Dětské nemoci	65
Difterie	70
Divizna, při katarhu	21
Domácí lékárna	147
Doslov	159
Dna	25, 39, 94
Dnavá bolesť rheumatická	118
Dřevěný olej bílý, jako mazání	149
Dubová kúra svírající	21
Dýchání správné	88
Epilepsie	32, 95
Ekzem stroupkovitý	95
Fenykl, proti křečím	22
Fialky, proti kašli zádušnému	22
Francovka, k mazání	149
 Hadem ušknuti	127
Haemorrhoidy	38, 95
Hermannovo koření, projímající a krev čisticí	23
Heřmánek, při křečích v bříše a nadýmání	23
Hluchá kopřiva, proti bilému toku	27
Hmyzu pichnutí	117, 153
" , zabránění jemu	130
Hoffmannské kapky, proti bolení hlavy	149

www.Scanned.cz

	Strana.
Houby	159
Houser	98
Horečka	25
Horečka omladnic	56
Horečnatá onemocnění	97
Horkost	37
Hořcový kořen, podporující trávení	149
Hořec, při slabosti svalové a žaludečních nemocech	24
Hořká sůl, při zácpě	149
Hořký jetel, při slabosti zažívadel	24
Hrtanu katarh	31, 100
zánět	131
Hřebíčkový olej, proti bolení zubů	150
Hučení v uších	98
Hysterie	42
Cholera	98
Cholerina	98
Chorobné stavy nervů a svalů	46
Chraptivost	30, 99, 147, 156
Chrpa, po zánětu plic	24
Chřipka	33, 99
Influenza	33, 99
Islandský lišejník, hlen rozpouštějící	150
Jahody, krev čistící	25
Jalovec, proti žaludečním chorobám	25
Jater ztvrdnutí	134
Jaterní choroby	36
Ječné zrno	140
Jelení lůj	150

	Strana.
Jídla způsob	87
Jitrocel	26
Jmeli, krev stavící	26
Jodové lázně	81
Kafrový lih , při zvracení a jako mazání	150
Kakaové máslo, proti rozpukané kůži	150
Kamenec práškovaný, při zánětech v krku	150
Kaménky	43, 99
Kapavka	100
Karbolová kyselina, proti hniliobě a bolení zubů	151
Karbolové mydlo, proti nákaze	151
Karlovarská sůl, projimadlo	151
Kašel	29, 30, 33, 34, 41, 42, 152, 154
Kašel zádušný	22, 70
Katarh žaludeční a střevní	74
Kinogummová tinktura, proti bílému toku	151
Kmin polní, pot vzbuzující	26
Kminový olej, proti nadýmání a větrům	151
Kojenci, křičení jich	66
Kojení, zastavení jeho	57
Kokoška, krev stavící	27
Kolika	101
Kolinský balsám proti dně, jako mazání	152
Koniklec, proti vředům	27
Kopřiva hluchá, proti bílému toku	27
Kopřiva žahavá malá, krev čisticí	28
Kopřivka	101
Kostival, proti kašli	29
Košile	84
Kožní svědění prudké	51

	Strana.
Kožní vyrážky	22, 30, 39, 148, 154
Kožní ztluštění	143
Krční a ušní choroby	40
Krční choroby	22, 38, 40, 42, 148
Krk tlustý	124
Krkání	24, 44, 152
Krku bolesti	148
Krotonový olej, proti bolesti v kříži	152
Krev čistící prostředky	23, 25, 28
Krve kašlání	21, 27, 103, 114, 155
" městnání	19, 21, 41, 43, 61
" močení	108
" nával ke hlavě	152
" tvoření	43
Krušinová kúra, projímadlo	29
Krvácení	48
" stavění	121
" u těhotných	48
" z nosu	103
" z plic	103
Krystalovaná kyselina vinná, při návalech krve	152
Křeče v lýtkách	101
Křeče různé	48
Křečovitá čmýra	102
Křičení kojenců	66
Křivice	73
Kurellův prášek prsní, mírníci kašel	152
Kuří oka	104
Kůže a vlasy	142
Kůže do hněda opálená	142
Kůže, mycí voda pro drsnou kůži	142

	Strana.
Kyselý uhličitan sodnatý, proti pálení žáhy	152
Kyselý vinan draselnatý, při chorobách ledvin	156
Lašfovičník , proti bradavicím	29
Lázně, častější omývání celého těla	85
Lázně přirozené a umělé	80
Léčiva	89
" povšechné o nich	89
Léčivé bylinky různé	29
Ledvin čistění	147
Ledvinné choroby	105
Límeč na krk	84
Lipový květ, při nevolnosti	29
Lišeje	105
Lišeňník Islandský	150
Lněné semeno, proti kašli a chraplivosti	30
Louhové lázně	81
Lupy	107
Lýtková křeč	107
Maceška , proti vyrážkám kožním	30
Magnesia , proti pálení žáhy	153
Mák, mírníci bolesti	30
Mákový olej, při otravách	153
Mandle zdůřelé	108
Masť na vši, proti všim šatním a muňkám	153
Máta peprná	31
Mazání	148, 149, 150, 152, 153
Mdloby	48, 147, 149, 153, 154
Medvědice, proti močení pod sebe	31
Melancholie	42
Mellissový lih, k natíráni	153

	Strana.
Měchýře močového katarh	101
" křeč	102
Měsičky	61
" silné	26, 27, 32, 36
" zaražené	21, 33, 41, 43, 61, 62
Migraenová tyčinka, proti bolení hlavy	153
Mléčné lázně	81
Mléčné strupy	122
Mléčný cukr, projímadlo	153
Močení bezděčné	50
" bездěčné u těhotných	50
" častější nucení na moč	50
" pod sebe u dětí	69
" těžké	51
Močové a žlučové kamenky	99
Model mužského těla	163
" ženského těla	168
Mochna husi, tišící bolesti	32
" nátržník, proti úplavici cukrové atd.	32
Moučnice	68
Mravenčí lih, při rheumatických bolestech	154
Muňky	153
Mýdlové lázně	82
Myrrhová tinktura, ústní vodička	154
Mžitky před očima	48
Nadýmání	16, 23, 24, 39, 41, 151, 154
Nákazy	148, 149
Náplast anglická při řezných ranách	147
Nápoje pro nemocné horečkou	108
Nastuzení	108
Netřesk, proti zánětu mandlí	32

	Strana.
Nervosa	109
Nervová slabost, prostředky proti ni	19, 117
Nervové bolesti hlavy	109
Nervové choroby	19, 46
Nespavost	109
Nevolnost	29, 147, 149, 154
Noční pocení	110
Noční tloučení srdce	111
Nohy bolavé	136
" otevřené, strhané žily	60
" studené	123
Nosní dutiny	86
Obličejové skvrny žlutohnědé	142
" vyrážky	128
Obrny	40
Obtížné močení	111
" prořezávání Zubů	68
Obuv	83
Oči, bolesti	139
" cizí tělesa z nich odstraňovati	139
" ječné zrno	140
" mžitky před nimi	48
" poruchy různé	141
" s'zení a pálení	140
" šilhání	141
" uhřáté	139
Oční choroby	138
" spojivky zánět	140
" zánět	138
" " novorozenců	138
Oděv	83

	Strana.
Oděv svrchní	84
Ochrnutí mozku	17, 147
Olej peprnomátový	154
Omývání celého těla	85
Omrzlé údy	111
Onemocnění horečnatá	97
ženských prsů	57
Opružení	150
děti	68
Ořechové listy, při skrofule	33
Otřesení mozku	147
Otrava	113
Otrubové lázně	81
Otužování	85
Ovesný čaj, při katarhu hrtanu	33
Oznobeniny	40, 111, 150
Padoucnice	32, 95
Pampelišky kořen, ke čmýře	33
Pastilky proti zapáchajícímu dechu	113
Péče o nemocné	90
Pelyněk	34
Perioda (čmýra)	61
silná	26, 27, 32, 36
zaražená	21, 33, 41, 43, 61, 62
Pěstění těla	83
Pichání po straně	113
Pisčitost ledvin	156
Piva těžká	87
Plic zahlenování	150, 155
zánět	132
Plicní choroby	26, 29, 34

	Strana.
Plicní souchotiny	132
Plicník, při chorobách plicních	34
Pocení nohou	83, 114
Podběl	34
Podvazky	84
Podvrtnutí	115
Pohrudnice zánět	132
Pokoj nemocného	90
Pokrývka hlavy	85
Polední spánek dětí	74
Pomáda na rty rozpukané	154
Popáleniny	115
Porod snadný	61
Posudky některé o »lidovém lékařství«	161
Potraviny	76
Potraviny, příliš málo jich	87
Poznámka	157
Pravidla o oděvu a pěstění těla	83
Praecipitátová masť, proti lišejům	154
Projímadla 13, 23, 29, 39, 149, 151, 153, 154, 155, 156	156
Proskurník, proti kolice a úplavici	35
Proskurníkový kořen, při katarhu prsním a kašli	154
Prostředky počistující žaludek	13, 25, 29, 34, 37
Prsní bradavky	51
čaj zelený	36, 154
choroby	18, 34, 36, 38, 154
prášek Kurellův	152
Průjmy	20, 22, 30, 32, 35, 118
u těhotných	49
Přeslička, při krvácení	36
Přimětník proti chorobám jaterním	36

	Strana.
Psem pokousání	149
Ptačinec proti horkosti	37
Pupava, proti chorobám žaludečním	37
Puškvorcový kořen, žaludeční prostředek	37, 154
R anná horečka	96
Rány otevřené	112
Rašelinné lázně	82
Reveňový prášek, projímadlo	154
Rheumatická bolest dnavá	118
Rheumatismus	119
Ricinový olej, projímadlo	155
Roupi a škrkavky	120
" " " u děti	69
Rozpukané ruce	143
Rozrazil, proti chorobám prsním	38
Ruce červené	144
" potici se	144
" rozpukané	145
Ruské rdesno	155
Růže obličeje	120
Rýma	120
Ř ebříček, proti chorobám plicním	38
Řešetlák	39
Řezné rány	147
S alicylový lúj, proti pocení nohou a opruzení	155
Salicylový zásyp, proti pocení nohou	155
Sassafrasové koření, proti vyrážkám kožním	155
Semeno všivce, zásyp	155
Sennesové listy, projímadlo	39, 156
Senný katarh	157

	Strana.
Senný květ, proti zánětu v krku	40
Sirové lázně	82
Skrofulosa	121
Skvrny červené v obličeji	142
" žlutohnědé v obličeji	142
Slabost	21
Slabost zažívadel	24, 37, 147, 148, 154
Sladové lázně	81
Slepého střeva zánět	133
Slez, při chorobách ústních a krčních	40
Slinotok	121
Snadný porod	61
Spála	72
Spalničky	72
Spodní kabát	84
Spojivky oční zánět	140
Sporýš, při zahlenování	41
Stiskněnost hrudi	121
Strhané žily, otevřené nohy	136
" " u žen	60
Strupy na hlavě	122
Střevní choroby	122
Studené nohy	123
Sůl, slaná voda, ústní vodička	156
Svatojánský chléb, proti pálení žáhy	155
Světlík, při chorobách očních	41
Svrab	125
Syrovátkové lázně	81
Š afrán, při chorobách břišních	41
Šalvěj, proti bolení v krku a kašli	42
Šátek na krk	85

	Strana.
Šeřík, ženoucí na pot	42
Šestineděli	55
Šilháni	141
Šípky, proti chorobám ledvinným	43
Škrkavky	69
Škubání	48
Šněrovačka	84
Šumící prášky, při bolení hlavy	156
Tamarindová šťáva, projímadlo	156
Tasemnice	124
Temnění světlých vlasů, proti tomu	145
Těhotenství	45
Těžká piva	87
Tlučení srdce	111, 153
Tlustý krk	124
Tok bílý	22, 27, 58, 62, 151
Trhání v údech	47
Třezalka	43, 156
Třislové lázně	22, 82
Tuky	78
Tyfus	125
Uhličitan sodnatý kyselý, proti pálení žáhy	152
Uhlohydráty	78
Uhry	125
Uleknutí	149
Uřícení	126
Ušní choroby	126
Údy omrzlé	111
Úpal sluneční	125
Úplavice	125

	Strana.
Úplavice cukrová	20
Uštknutí hadem	127
Úvod	11
Úzká prsa	34, 90
Velké břicho	61
Větry zaražené	151
Vinné lázně	82
Vlasů odstraňování radikální	145
Vlasy, proti temnění světlých " proti vypadávání jich	145 144
Vnitřní slabost	21
Voda	78
Vodička proti pihám	156
Vodnatelnost	50, 147
Vratička proti červům	43
Vředy	24, 27, 32, 35, 112, 148
" ústní	35
Vřidkovitý zánět sliznice ústní	69
Vstříkování	30, 35
Vši šatní	153
Výhřez dělohy	59
Vykuřovací prášek, vonný	157
Vymknutiny	115
Vypadávání vlasů, proti tomu	144
Vyplachování úst	86
Vypočítání porodu	52
Vyrážky na hlavě dětí	69
" v obličeji	128
Výživa děti	74
" " umělá	66
Vzrůst vlasů, podporování jeho	146

	Strana.
Zácpa	128
Zahlenování žaludku	128
Záchvaty závrati	129
Zakuckání	129
Zánět bránice	130
" mozku	131
" pohrudnice	132
Zápach z úst	86
Zapáchající dech	134
" " , pastilky proti tomu	115
Zažívání	149
Zduření mandlí	108
" žil u žen	49
Zduřeniny vodnatelné	50
Zemantonův prášek proti asthma	157
Zeměžluč, při chorobách břišních	44
Zinková mast, při čerstvých ranách	157
Zubní bolesti	40, 47, 92, 150, 151, 152
" píštěl	114
" tmel, proti vykotlaným zubům	157
Zubů prořezávání těžké u dětí	68
Zuby vykotlané	92, 157
Zvracení	49, 69
Žáhy pálení	115
Žaludeční choroby	18, 24, 37, 151
" katarh	134
" křeč	135
" kyselost	24, 44, 152
" obtíže	135
" rakovina	21
" slabcsf	135

	Strana.
Žaludeční vřed	136
Žaludová káva, proti křivici	157
Železité lázně	80
Ženské choroby	45
Žil duření	49
Žily strhané	136
" " u žen	60
Živné soli	79
Žizeň, proti ní	118
Žlázy	136
Žlázy prsní, onemocnění jich	57
Žloutenka	137
Žlučové choroby	20, 36
Žlučové kaménky	99

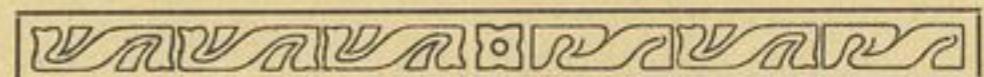

www.Scanzen.cz

K laskavému povšimnutí!

Tato kniha jakož i následovně odporučené a jiné knihy vydané kdekoliv jinde lze rychle a beze zvýšení cen dostati u firmy:

Nakladatelství „URANOS“ ve Fuerth, Bavory.

Sebeochrana a pohlavní zdravověda.

Svědomité a prospěšné předpisy při všech nemocích pohlavních, poučení o pohlavní dospělosti, lásce a manželství i o následcích onanie, pohlavních výstřednosti a nákaz. S dodatkem o prostituci a mnoha novými vyobrazeními. Napsal N. Batista, upravil a náležitě doplnil Dr. L. Svoboda. Nevyhnutelná kniha pro každého. Cena knihy v pěkné celoplaténé vazbě 2 K 20 h, poštou franko o 35 h více.

Škola milenců.

Spolehlivý radce, provázející každého milujícího od prvních počatků milostních citů všemi záhvězly lásky až k přístavu manželskému. Dílo je psáno otevřeně ale s taktem. Může být dáno k četbě každému bez výjimky. Cena knihy, ozdobné nádh. barvitisk. obálkou K 1'20, poštou franko o 25 h více, když obnos předem zaslán bude.

Škola manželů.

Nebude nešťastných manželství, nebude rozvodů, nebude nevěrných mužů ani žen, uskuteční-li se pravdy, které obsahuje tento spis. Z obsahu vyjímáme:

www.scanner.cz

Libánky. — Brzké nebo pozdní dítě? — První léta manželství. — Poměr manželů k sobě. — Mračna na manželském nebi. — Spolužiti duši. — Otázka hospodářská. — Lhostejné spolužiti. — Neplodnost — Domáci přítel. — Staré závazky. — Nevěra. — Druhá láska. — Rozvod. — Žena odkvětající. Dílo elegantně vypravené, se skvostnou titulní ilustrací, v něžném provedení, stojí pouze 1 K 50 h, poštou franko o 35 h více, když obnos předem zaslán bude.

Pohlavní nemoci mužů, jich vznik, předejiti a přirozená léčba. Přeložil MUC. Jan Vodička.

Dle spisu tohoto každý sám a bez vydajú se vyleči. Jediný toho druhu spis v české literatuře. Svým poučným obsahem a morálním nazíráním na život hodi se spis tento i pro zdravé, hlavně pro rodiče, učitele a vychovatele. Cena 3 K 20 h, v zalepené obálce o 20 h více.

Samohana (onanie) a její následky.

Napsal N. Batista, doplnil a upravil Dr. L. Svoboda. Tento spisek by neměl v žádné rodině scházeti. Obsahuje rady rodičům, kterak mají střežiti své dítky a svěřence. Léčení nemoci onanii zaviněných (polluci, nemohoucnosti a j.) Cena tohoto důležitého spisu pouze 70 hal., poštou franko o 10 hal. více.

Žena, její krása a život pohlavní.

Dle názorů vynikajících lékařů staré i nové doby sestavil Dr. K. Malý. Smnoha novými vyobrazeními. Vše, co divka i žena věděti má, obsahuje zajimavý tento spisek. Z obsahu vyjímáme: Krása těla. — Jak ji zvýšiti a zachovati. — Prostředky kosmetické. — Život pohlavní. — Žena v manželství. — Manželská zdravověda. — Ženské choroby a jich léčení. — Cena této velmi poučné a zajímavé knihy v pěkné celoplátěné vazbě 2 K 50 h. poštou o 30 h více, bude-li obnos předem zaslán.

Pohlavní zdravověda muže i ženy v manželství.

Sestavil na základě mnoholeté zkušenosti Dr. Bohuslav Horák. Nevstupujte v manželství, dokud jste nenabyli jasného názoru o svých povinnostech a dokud jste nebyli vhodně poučeni o manželské zdravovědě. Mnoho dobrých rad a pokynů naleznete v této poučné knize. Cena její v pěkné trvanlivé celoplátěné vazbě 2 K 20 h, poštou franko o 30 h více.

Návod ku získání a zachování krásy.

Kniha lékařských rad, zdravotních a krasovědných pokynů a sbirka osvědčených předpisů ku získání, zachování a zvýšení krásy i půvabu lidského těla. Napsal Dr. L. Svoboda. Všem, kdo trpi nemocemi a vadami kožními, píhami, uhry, skvrnami, vypadáváním vlasů, vousů, špatným chrupem a jinými vadami a nedostatky tělesného zdraví a krásy, jest nepostradatelným tento spis. Cena v celoplátěné vazbě 1 K 60 h, poštou franko o 15 h více.

Neplodnost.

Podrobné vylíčení příčin a následků neplodnosti u muže a ženy vzhledem k životu rodinnému. S ilustracemi. Spisovatel dává pokyny, jak lze neplodnosti předejiti a postřehla-li už některé manžely, jak si mají tyto vésti, aby lékaři úkol jeho usnadnili. Ku konci knihy pojednává spisovatel o domněnkách a názorech badatelů různých věků o příčinách různosti pohlaví a jeho předurčení. Otázka tato jest velmi zajímavá a poučná. Cena v celoplátěné vazbě 2 K 20 h, poštou franko o 30 h více, bude-li obnos předem zaslán.

Důkladné léčení průtrží čili pojednání o průtržích, či výklopech s udáním nového neklamného léku, jimž důkladně se vylečí, čímž zbytečnými stávaji se všechny bandáže. S dodatkem o nadýmání, zácpě a zlaté žile. Cena 1 K 20 h, poštou o 10 h více.

Kuří oko.

Jak povstává, jak se ho varovat a jak je odstraňovat. Sepsal Dr. Břet. Zahradníček. — Cena 40 h, poštou o 10 h více.

Tajemník lásky a dvorný společník.

Vzory k dopisům milostným, jakož i navedení pro mladé lidi, jak se mají chovati ve společnosti, zvláště chťejí-li si získat lásku dívky; návod pro mladé dívky, jak lze zalibit se a získat dobrého a věrného manžela; hry společenské, květomluva, drobné verše atd., atd. Sestavil Jaroslav Květenský. II. rozmnovené vydání (256 stran). Cena pěkné této knižky pouze 1 K, poštou o 15 h více.

Dopisovatel rodinný i obchodní a domácí advokát.

Nejnovější sbírka poučení a příkladů ku sepisování dopisů soukromých i rodinných, obchodních a živnostních, jakož i listin jednacích a právních. Spolu rádce o věcech poštovních, železničních, kolkovních a peněžních. Obsahuje na 500 stran mnoho tisíc příkladů, dále vzory listin jednacích, žádosti, ohlášení, žaloby, smlouvy, nabídky, četné příklady ofert služebních, poučení o směnkách atd. Cena velice obsáhle knihy v celoplátěné vazbě pouze 4 K, poštou o 60 h více.

Novinářský slovník slov cizojazyčných.

Spolu oprávce slov cizích, v češtině dosud špatně užívaných, jež vyskytuji se v knihách, listech denních i v obecném hovoru ze všech odvětví života, věd i umění. Cena pěkné této knihy v celoplátěné vazbě pouze 3 K, poštou o 30 h více.

Moderní salonní kouzelnictví.

Za 24 hodin zázračným čarodějem stane se každý, kdo si opatří a pročte interessantní tento spis. Hojná sbírka uměleckých kousků z oboru salonné

eskamotáže, břichomluvectví, čtení myšlenek, různé pokusy z fysiky, mechaniky, arithmetiky a společenské hry pro umělce z povolání, diletanty a pro spolkové zábavy. Se 122 ilustracemi. Sestavil na základě dlouholetých zkušeností Viktor Ponrepo. Cena velice zajímavé knihy v celoplátěné vazbě 3 K 50 h, poštou o 20 h více.

Snář, planetář a 1000letý kalendář

s 200letým výkladem snů, poučení o hře v loterii, stálou kabalou, znakem štěsti, chiromantií atd. atd. Se 600 obrázkami čili 1000 záhorněními. Storchův největší obrázkový egyptsko-perský a chaldejský snář. Cena v pevné vazbě 2 K 60 h, poštou franko o 35 h více.

Česká domácí kuchařka a vzorná hospodynka.

Nejnovější, největší a nejpraktičtější kuchařská kniha. Obsahuje na 480 stránek přes 1 600 receptů. Hojná sbírka pouze vyzkoušených předpisů jednoduchých i nákladných pokrmů masitých, postních, zelinných i moučních, obvyklých v českých domácnostech. Jemné pečivo a cukrárství, zavařování, nakládání a konzervování ovoce i zeleniny. Dle mnoholeté zkušenosti napsala Majolena Rytychová. Cena velmi obsáhlé knihy v celoplátěné vazbě 3 K 20 h, v důkladné vazbě s koženým hřbetem 3 K 60 h, poštou franko o 35 h více.

Všeobecný gratulant český.

Největší sbírka původních přání ku všem příležitostem, pro každý stav a stáří. Uhrněm obsahuje kniha 865 přání, kterýmžto počtem nijádáná stávající sbírka se vykázati nemůže. Cena této obsáhlé 588 stran zaujmající knihy ve výkonné původní vazbě 2 K 60 h, poštou franko o 35 h více, kdo obnos předem zašle.

OBJEDNÁVKA KNIH!

Jako tiskopis zasílá se frankovaně 3 h, 5 ct. v neu-
zavřené obálce. Připoji-li se známky poštovní, nutno
zaslati jako psaní a frankovati jako psaní.

Objednávka.

P. P.
Nakladatelství a zasílatelství knih „Uranos“
Fuerth v Bavořích, Gabelsbergerstrasse 3.

Podepsaný (á) objednává tímto výtisk	Cena
"	
"	
"	
"	
"	

Obnos jde zároveň poštovní poukázkou (vyplnit
v markách a fenikách).

Obnos vložen v poštovních známkách.

Obos vyberete si dobírkou, včetně výloh 60 h, 65 ct.
(Nežádoucí račte škrtnouti).

Jméno:

Místo a země:

Ulice a číslo domu:

Poslední pošta:

Datum:

Žádá se o přesnou až zřetelnou adresu.

NB. Menší obnosy vyprošujeme si vždy poštovní pou-
kázkou nebo v poštovních známkách. Poštovní
známky a bankovky všech zemí přijímají se za plat.

Přepočítání: 1 Marka = K. 1.48 = fr. 1.25 = rubl. 0,50.
1 koruna = 85 fen. 1 fr. = 81 fen. 1 rubl. = 2 M.

www.Scanzen.cz

www.Scanzen.cz

Falscher Eierschwamm.

Knollenblätterschwamm

Hexenpilz

Dickfuss

Gift-

Fliegenpilz

Hörnling

Hartboivist

Pilze.

Grüner Täubling

Schwefelkopf

Speiteufel

Satanspilz

Mousseron

Reizker

Essbare

Eierschwamm

Champignon

Pilze.

Fieberklee (14)

Heide (Erika)
Röiser

Linde
Lípa

Wacholder (17)

Lebensbaum (18)

Süssholz
Stořka
dřevo.

Veilchen (20)

Löwenzahn (21)

Tormentill (22)

Kornblume (23)

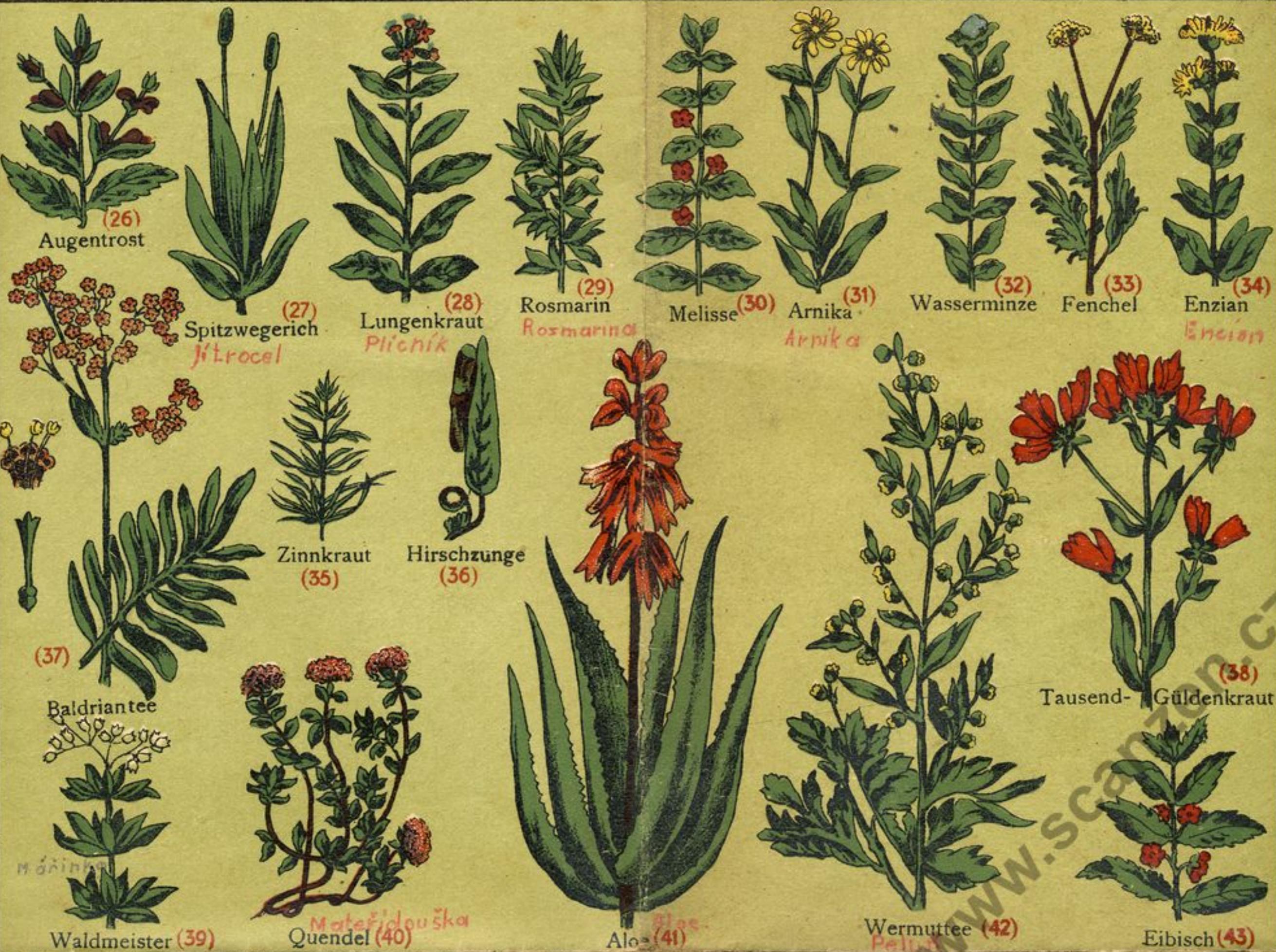

Petersilie (24)

Erdbeere (25)

Ramsdorf, Weixdorf b. Dresden.

Fingerkraut (44)

Preisselbeer-kraut
Brošinka (45)

Kreuzkraut (46)

Huflattich (47)
Podpěl

Ehrenpreis (48)
Rozkošil

Ingwer (49)
Zázvor

Kamille (50)
Herkynieka

Mai-glöckchen (51)

Salbei (52)

Faulbaum (53)

Johanniskraut (54)
Třezalka

Mohnblume (55)
Plavny mak.